

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

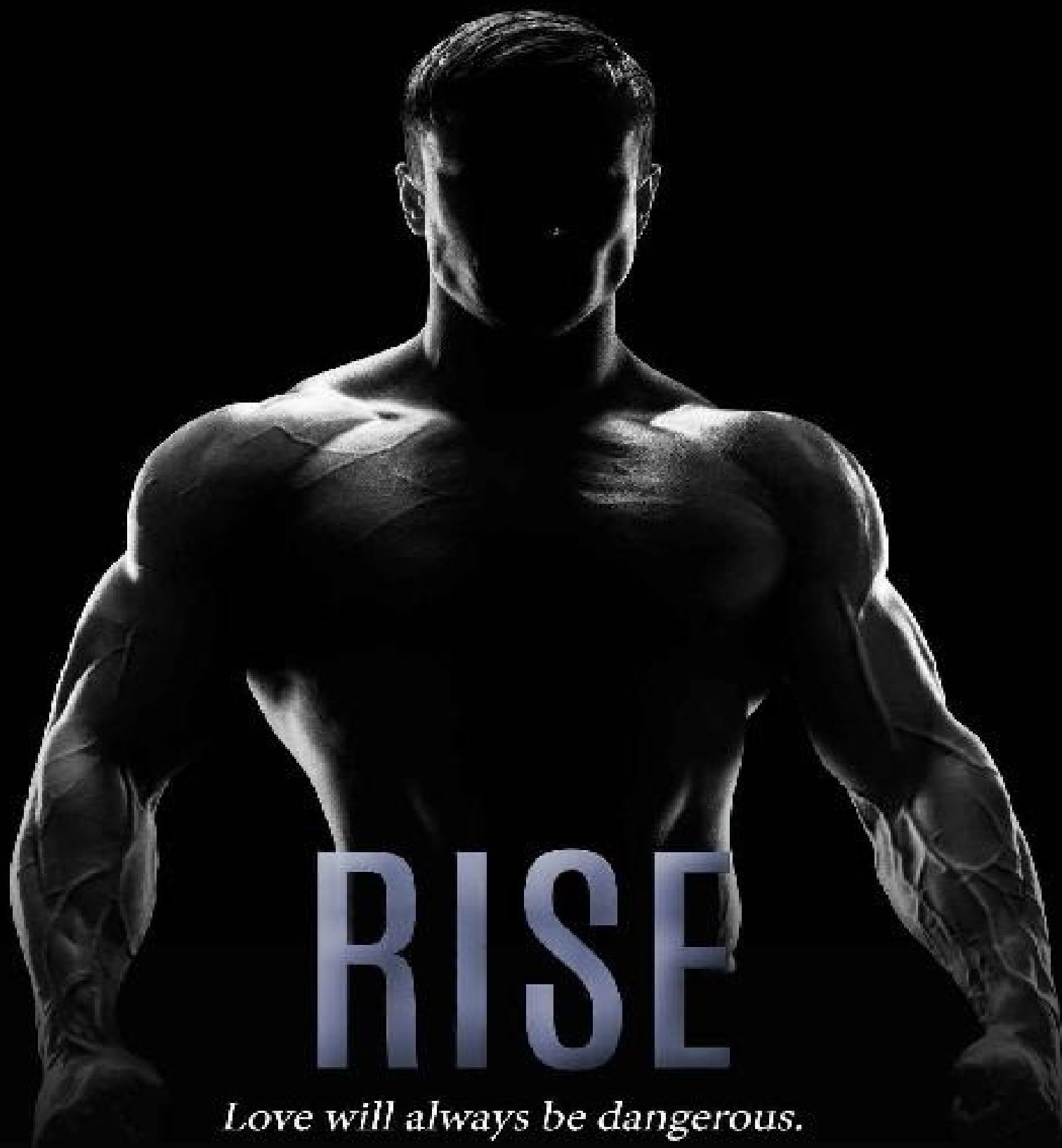
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
CLAIRE KENT

RISE

Love will always be dangerous.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Rise

Claire Kent

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2017 Claire Kent'e aittir. Herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltma, dağıtma veya iletme hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır.

İçindekiler

Bir

İki

Üç

Dört

Beş

Altı

Yedi

Sekiz

Sonsöz

Yazar Hakkında

Bir

Bir erkeği sadece senin için bir şey yapabiliyorsa becer.

Talia'nın geçen yıl boş zaman süitine girdikten sonra aldığı ilk tavsiye buydu ve neredeyse her gün bu tavsiyeye uyması gerektiğini kendine hatırlatıyordu.

En zor şey, hangi erkeklerin ona gerçekten iyi gelebileceğini bulmaktı.

Dinlenme süitine yalnızca yüksek rütbeli Koalisyon yetkilileri ya da Yüksek Direktörün konutunun konukları girebiliyordu. Buraya girebilen kadın ve erkeklerin hepsi ya zengin ya da güçlüydü; çoğu her ikisiydi de. Ancak bazen en zengin ve en güçlü insanlar aynı zamanda paraları konusunda en cimri olanlardı. Süitin hizmetlerinden yararlanmaları karşılığında bağış yapmayı reddederlerdi.

Daha sonra bağış yapmayacak bir adamla yatmak boşa çaba harcamak demektir. Talia ilk geldiğinde bu hatalardan birkaçını yapmıştı ve bir daha yapmamaya çalışıyordu.

Ona iyi gelecek erkeklerle yatması gerekiyordu.

-Daha sonra süite cömertçe bağışta bulunacak olanları tanımak için pratik yapmak ve ayırt etmek gerekiyordu.

Sadece on bir aydır buradaydı. Hâlâ öğrenmesi gereken çok şey vardı.

"O kadar hevesli görünmemeye çalış," diye mırıldandı Jenelle ona usulca, kendi bölümlerinde başka kimse duymasın diye eğilerek. "Erkekler zıttır, ve çoğu bir kızı istemeyecektir.

elde etmek kolaydır."

Talia inledi ve koltuğunda arkasına yaslandı. O ve Jenelle, Savaş Turnuvası'nın bir sonraki raundunun başlamak üzere olduğu merkez arenanın dinlenme süiti bölümünde oturuyorlardı. Talia dövüşleri izlemeyi pek sevmezdi ama yine de haftalık turların her birine katılması gerekiyordu. Arena tıklım tıklımdı. Koalisyon'da herhangi bir statüsü olan ve şu anda Dünya'da ya da çevresinde görev yapan herkes buradaydı. Bu hafta başka bir erkeğin ilgisini çekmek istiyorsa, onu bu gece burada bulacaktı. "Süit için neden beni seçtiler ki? Bu işte berbatım."

Jenelle güldü. Otuzlu yaşlarının başındaydı ve hem güzel hem de zekiydi. Talia geçen yıl süite ilk başladığında ona akıl hocası olarak atanmıştı ve hâlâ onun arkadaşıydı. "Berbat değilsin. Herkes hizmetlerinden çok memnun kaldı ve çoğu daha sonra bağış yapmayı teklif etti."

"Yine de çok büyük değiller." Süit Koalisyon Konseyi'ne ve Yüksek Direktör'ün konuklarına cinsel iyilikler sunmak için tasarlanmış olabilirdi ama diğer işyerlerinden hiçbir farkı yoktu. Süit hiyerarşisinde yükselmek ve daha iyi bir oda, daha güzel kıyafetler ve daha fazla çoğaltıcı ayrıcalığı kazanmak için, boş zaman eskortlarının bağış kazanması gerekiyordu.

Bağışlar ne kadar büyük olursa, o kadar fazla ayrıcalık elde ederler.

kazandım.

Talia şu anda sekiz kişiyle aynı odayı paylaşıyordu.

İlk geldiğinde uyumak zorunda kaldığı ortak odadan bir adım ilerideydi.

Sonunda o da Jenelle gibi kendine ait bir oda istedi. Şu anda sahip olduğu uyku kapsülünden daha büyük bir alanda gerçek mahremiyet. Mutlak sessizlik. Belki arada sırada birkaç ikram satın almak için bir harçlık bile. Gerçek meyve. Hatta çikolata.

Hayatında hiç kendine ait bir odası olmamıştı ve şu anda yiyebildiği tek yiyecek çoğaltılmış şeylerdi - temel besinlerden işlenmiş ve gerçek gibi görünmek ve tatmak üzere tasarlanmış yiyecekler. Çocukken yemek zorunda kaldıklarından çok daha iyi bir çoğaltıcı kalitesiydi ama yine de... Gerçek yemeğin yanına yaklaşılamazdı.

Ancak kendi odasına ve harçlığına sahip olmanın tek yolu Jenelle'in kazandığı kadar bağış kazanmaktı, bu da güçlü bir adamın gözdesi olması gerektiği anlamına geliyordu.

Jenelle artık sadece bir adamla yatıyordu. Yüksek Müdürün güvenilir bir danışmanıydı ve Jenelle'in sadece onunla görüşmesine degecek kadar süite bağışta bulunuyordu. Altmışlı yaşlarındaydı ve pek çekici sayılmazdı ama kibardı ve Jenelle ondan gerçekten hoşlanıyordu.

Talia'ya bir rüya gibi gelmişti. Sevişecek tek bir adam -Ve güzel bir oda. Kendi odası. Birazcık özgürlük. Hedefi otuz yaşından önce oraya varmaktı, bu da önünde on iki yıl kaldığı anlamına geliyordu.

Sadece kaybedenler onunla ilgilenseydi, oraya asla ulaşamazdı.

"Endişelenmeyi bırak," dedi Jenelle ona, belli ki aklından geçenleri okumuştı. "Gayet iyi gidiyorsun."

"Elbette öyleyim. Bütün hafta sadece üç erkekle yattım. Çoğu benimle ilgilenmiyor. Vücudum uygun değil."

Jenelle başını salladı. "Kes şunu. Çeşitli vücut tiplerine ihtiyacımız olduğunu çok iyi biliyorsun çünkü farklı erkek ve kadınların hepsinin kendine özgü zevkleri var. Bazı erkekler seninki gibi vücutları tercih ediyor."

Talia teoride buna inanıyordu. Kendi gezegeninde, on dört yaşındayken erkekler ona aç gözlerle bakmaya başlamıştı. Büyük göğüsleri, yuvarlak kalçaları ve kalp şeklinde bir yüzü vardı. Aynada gördüğünü her zaman beğense de beğenmese de, değerinin fiziksel güzelliğinde olduğunu anlayarak büyümüştü.

Yine de Dünya'da durum farklıydı. Burada herkes sofistike ve alaycıydı ve hepsi moda olan vücut tipini takip ediyordu.

Şu anda kadınlar için moda olan şey, zarif, ince vücutlar ve Yüksek Direktörün hayat arkadaşına uygun hafif kıvrımlardı. Ne kadar ince, o kadar iyi. Jenelle de, eğlence süitindeki çok sayıda kadın eskort gibi bu yapıdaydı.

Talia şişman değildi, hatta fazla kilolu bile değildi. Çok fazla gerçek yemek yiyecek kadar bağış kazanmıyordu ve çoğaltılmış yiyeceklerle şişmanlayamazdınız. Ama çoğu erkeğin ilgisini çekemeyecek kadar kıvrımlıydı. Onu çekici bulabilecek erkekler bile

onu hala güncel trendleri takip etmeye çalıştıkları için seçmediler.

İnsanlar klon gibiydi ve Koalisyon gücünün merkezine ne kadar yaklaşılsa, insanlar o kadar klon gibi oluyordu.

Koalisyon Konseyi Yüksek Direktörünün konutu, keşfedilen evrende güç merkezine en yakın yerd.

Yaşlı erkekler -çoğu yetmiş yaşın üzerinde- en çok ondan hoşlanıyordu ve o da bundan gayet memnundu. Yapay yardımlarla bile, o yaştaki erkekler nadiren çok güçlü bir seks bekliyorlardı. Bazıları yatakta yanlarında sıcak bir beden olmasından hoşlanıyordu.

Sıcak bir beden olduğu için mutluydu. Bunun için herhangi bir pratik beceri gerekmiyordu, bu yüzden deneyimsizliği bir sorun değildi.

Tek yapması gereken onu düzenli olarak görmek isteyen cömert ve yaşlı bir adam bulmaktı.

Kır saçlı bir adam eğlence süiti bölümünden geçip kadınları süzdüğünde (eğlence süitinde çok sayıda erkek de vardı ama bu adam belli ki kadınları tercih ediyordu) Talia doğruldu.

"Çok da hevesli değilim," diye mırıldandı Jenelle.

Talia, sanki bu adamın onu seçip seçmemesi önemli bir mesele değilmiş gibi, yüz ifadesini soğukkanlı bir ilgisizliğe dönüştürmek için elinden geleni yaptı. Adam önünde durakladığında, elini tuniğinin bağına götürdü, böylece onu açabilir ve müsait olduğunu bildirmek için ona göğüslerini

gösterebilirdi, ama adam

ondan önce hareket etti.

Arkasına yaslandı ve adamın kendisinden birkaç yaş büyük ve onunla benzer vücut tipine sahip Breann ile randevulaşmasını izledi.

Breann yatakta çok becerikli olmasıyla ün salmıştı.

Talia bu tür beceriler geliştirecek kadar uzun süredir burada değildi.

Jenelle cesaretlendirici bir gülümsemeye, "Merak etme," dedi. "Zaten eli sıkı birine benziyor, o yüzden muhtemelen zaman kaybı olur."

Talia bunu duyduğuna sevinmişti. Bunun doğru olduğundan hiç şüphe etmemişti çünkü Jenelle erkekleri okuma konusunda kendisinden çok daha iyiydi.

Jenelle, "Dövüşler başlamak üzere," diye ekledi ve Talia'nın dikkatini arenanın zeminindeki on dövüş halkasına doluşan maskeli Savaşçılara çevirdi.

Bu geceki turda on dövüş aynı anda gerçekleşecekti. Bu Dövüşçüler Turnuvaya üç hafta önce başlayan yüz kişi arasından seçildi. Bu geceden sonra, kazananlar gelecek hafta dövüşmeye devam edecek ve final turunda sadece bir dövüş ve ardından sadece bir Savaşçı kalana kadar böyle devam edecekti.

Turnuva sadece dört yılda bir düzenleniyordu, dolayısıyla bu Talia'nın katıldığı ilk turnuvaydı.

Dövüşler kıran kırana geçerdi ve genellikle kanlı biterdi. Talia ham olanları izlemeyi gerçekten sevmiyordu,

şiddetli boğuşma. Bazen midesi bulanırdı. Bu gece çok kötü olmayacağını umuyordu ve gözlerini oturduğu yere en yakın ringde dövüşen iki adamdan ayırmıyordu.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde adamlardan biri yere düşüp kıpırdayamaz hale gelince şaşırdı.

Turnuva dövüşleri neredeyse hiç bu kadar çabuk bitmezdi. Kalabalık kazanan Savaşçı için tezahürat yapıyordu, ve zafer için elini kaldırdı. Gelecek haftaki ve yaralanmamıştı bile. Zar zor terliyordu.

Kas gelişimi çok etkileyici olmasına rağmen diğer Savaşçıların çoğu kadar iri değildi. Göğsünde kollar vardı ki bu alışılmadık bir durumdu çünkü Savaşçıların çoğu kendilerini tıraş ederek temizliyordu.

Jenelle adama bakarak, "Bu onun ilk Turnuvası olmalı," dedi. "Genç görünüyor ve dört yıl önce burada olmadığına eminim. Nereden geldiğini merak ediyorum."

Talia adamın kolay zaferinden biraz etkilenmişti ama ona fazla dikkat edecek kadar ilgilenmiyordu. Gözleri yine oturduğu yerin yakınındaki koridorlarda geziniyor, kendisiyle ilgilenen bir erkeğin ortaya çıkmasını umuyordu.

Bir haftada üç sikiş, yaşam tarzında bir iyileşme sağlamak için yeterli değildi. Odayı paylaştığı kızlardan hoşlanmıyordu ama mevcut koşullarda yalnız kalabilmesinin tek yolu olan uyku kapsülüne hapsolmaktan da hoşlanmıyordu.

Daha fazla bağış toplayabilirse, en azından diğer üç kızla birlikte bir odaya ve daha büyük bir bölmeye geçebilirdi.

İki yıl önce, köyüne döndüğünde, hayatında bu kadarının bile mümkün olduğuna inanmamıştı.

Artık her şey farklıydı. Büyüdüğü yalnızlık ve kısır angaryadan daha fazlasını bekleyebilirdi.

Ama kimse ona bakmasaydı bu asla gerçekleşmezdi.

İki
kere.

Talia o akşam başka bir erkek bulamadı ve ertesi gün de herhangi bir randevusu yoktu. Ortak salonda oturup kendisini seçecek birini ummak zorunda kaldı ama öğleden sonra diğer eskortların bitmek bilmeyen gevezeliklerini dinlemekten o kadar yorulmuştu ki birkaç saatliğine kütüphaneye saklanmaya gitti.

Yüksek Direktörün Konutu kulağa bir evmiş gibi gelebilir ama öyle değildi. Dünya'nın yörüngesinde dönen bir şehir kadar büyük bir kaleydi. Koalisyon medeniyetinin sunduğu en iyi şeylere sahipti. Bir eskort olarak Talia'nın pek çok avantaja erişimi yoktu ama kütüphaneyi kullanmasına izin veriliyordu.

Rezidans kütüphanesi, tüm kamu Koalisyonu arşivine dijital erişime sahipti. Ama bundan daha fazlasına da sahipti.

Gerçek kitaplar vardı. Kağıt sayfalı, ciltli gerçek kitaplar. Talia'nın onları okumasına izin vardı. Hatta onları

ödünç alıp yanında götürmesine bile izin veriliyordu, yeter ki onları taratarak kimin elinde olduklarına dair bir kayıt olsun.

Ona göre, boş zaman eskortu olmanın en iyi yanı kütüphaneye erişebilmektir.

Talia kitapları ve okumayı çok severdi ama sık sık yalnız kalmaya giderdi. Herkesten uzakta bir süre sessiz kalmak için.

Rezidansta yaşadığı on bir ay boyunca kütüphanede başka kimseyi görmemişti.

Kendi köyünde küçük bir kızken en sevdiği şey, raflarında tarihi kitaplar olan yaşlı bir adamı ziyaret etmektir. Kitapların hepsi baskıcı rejimlerden kurtulup özgürlüğe kavuşan geçmiş uygarlıklarla ilgiliydi.

Yaşlı adam kitaplarını okumasına izin vermişti ve o da onları tekrar tekrar okumuştur. O hikayeleri çok severdi. Çoğunu ezbere biliyordu. İmkansız olduğunu bilmesine rağmen, bu tür hikayelerin kendi dünyasında gerçekleşmesini hayal ederek saatler geçirirdi. Bu yüzden her zaman Rezidans kütüphanesinde böyle hikayeler arardı.

Gerçek tarih olup olmadıkları umurunda değildi. İsyanları, devrimleri, baskıya karşı kazanılan zaferleri okumayı severdi.

Bunun mümkün olduğunu hayal etmeyi severdi.

Ara sıra Koalisyon'un kuruluşuyla ilgili hikâyeler okuyordu. Bin yıl önce uzay yolculuğu güvenli hale geldiğinde, insanlar Dünya'dan uzayın giderek genişleyen bölgelerine yayılmış, gezegenleri doldurmuş ve yeni dünyalar geliştirmişlerdi.

Kültürel farklılıklarını ve ideolojik görüşlerini

Bununla birlikte, onlarla bölünmeler oldu ve sonunda barışı korumanın bir yolu olarak Koalisyon Konseyi'ni kurdular.

Konsey tüm büyük gezegenlerden birer temsilci içeriyordu ve yönetimi altındaki tüm dünyalar için adalet ve özgürlüğü desteklemesi gerekiyordu. Ancak o zamandan bu yana yüzlerce yıl geçmişti ve eski ideallerin hiçbiri hâlâ geçerli değildi.

Koalisyon Konseyi en acımasız ve hırslı insanlarla doluydu ve Yüksek Direktör içlerinde en kötüsüydü. Tek öncelikleri gücü ellerinde tutmaktı ve bunun için gereken her şeyi yapıyorlardı. İnsanlarla, dünyalarla ya da herhangi bir şeyle gerçekten ilgilenmiyorlardı. Sadece kontrolü ellerinde tutarlardı.

Bunun hep üzücü olduğunu düşünürdü. Kalp kırıcı, gerçekten.

İyi ideallerle yola çıkan bir hükümet şu anki haline dönüşmüştü.

Bu konuda çok fazla şey okumak çok iç karartıcıydı, bu yüzden genellikle erken Dünya kültürlerine çok daha gerilere gitti.

Bu hafta başında, birçoğu köleleştirilenlerin özgürleşmesiyle ilgili olan eski hikâyelerden oluşan bir koleksiyon bulmuştu. Büyük cildi tekrar raftan aldı ve okumak için en sevdiği perdeli pencere koltuğuna götürdü.

Eski bir kralın cariyesi olan güzel bir kadın hakkında okuyarak mutlu bir saat geçirdi. Sonra onun kraliçesi olmuş. Sonra da halkını kurtarmayı başarmış.

Talia hikayeyi o kadar sevmişti ki iki kez okudu.

Sonunda kendini kitabı kapatmaya zorladı.

Burada zaten çok uzun zaman geçirmişti ve süite geri dönmesi gerekiyordu. Birkaç ortak bulmadan hiçbir yere varamazdı ve bunu kütüphanede yapamazdı. Hâlâ bir randevusu olmaması ihtimaline karşı sonraki akşamlar okumak için birkaç kitap aldı ve sonra kütüphaneden ayrıldı, zihninde ona ilgi gösteren ve onu tekrar görmek isteyebilecek erkeklerin listesini gözden geçirdi.

Zihninde her zaman bu erkeklerin bir çetelesini tutuyor, yaşlarını, görünüşlerini, zenginliklerini ve statülerini yeniden gözden geçiriyor, mümkün olduğunca çok sayıda olasılığa sahip olmanın rahatlığını yaşıyordu.

Bir gün gözde olacaktı. Bir gün kendi odası olacaktı.

Konseyl oturumunda olduğu için öğleden sonra bu saatlerde salon çoğunlukla boştu. Bu yüzden bir köşeyi döndüğünde kendisine yaklaşan bir adam görünce şaşırdı. Koyu sarı saçları ve kare bir yüzü vardı ve otuzlu yaşlarının ortalarında görünüyordu. Talia onu hemen tanıdı.

Koalisyon'da siyasi güç kazanmak uzun zaman aldığı için genellikle bu kadar genç bir adam ilgisini çekmezdi. Ama Talia bu adamı tanıdı. Koalisyon Özel Kuvvetleri'nin alt komutanlarından biriydi ve bir sınır gezegeninde görev yaptıktan sonra birkaç gün önce Konut'a gelmişti.

Yanından geçerken ona küçük bir gülümseme verdi.

Onu dün gece Turnuva'da görmüştü, kim olduğunu da orada öğrenmişti. Ona hiç ilgi göstermemişti ama bu hiç göstermeyeceği anlamına gelmiyordu.

Doğuştan dışa dönük değildi ama utangaç olmak bir eskort için işe yaramıyordu. Bu yüzden kendini şöyle demeye zorladı: "İyi günler. Boş vaktiniz olduğunda eğlence süitine uğramayı unutmayın."

Durakladı ve kalbinin heyecanla yerinden fırlamasına neden oldu.

Gözleri kadının vücudunda gezindi; yüksek, koyu renk atkuyruğundan, bacaklarını ortalarına kadar saran yumuşak bir kumaştan yapılmış çizmelerinin parmak uçlarına kadar. Dinlenme süitindeki kadınların çoğu böyle çizmeler giyiyordu ve hem erkekler hem de kadınlar başlarına yüksek atkuyruğu takıyordu. Kimlikleri bu şekilde belli oluyordu.

Bir şey söylemedi ama ona bakmaya devam etti, bu yüzden umudu arttı. Vücudunu daha fazla ortaya çıkarmak için kitap yığınınını düzeltti ve ona Jenelle'le aylardır pratik yaptığı hafif titrek bir gülümseme verdi. (Jenelle, Talia'ya her zaman uzun saçları, genç görünümü ve gamzeleriyle utangaç, kız gibi bir tavır takınmasını tavsiye etmişti, çünkü birçok erkek bundan gerçekten hoşlanıyordu). "Seni dinlenme odasında görmek isteriz," dedi kirpiklerini stratejik bir şekilde düşürerek.

Tekrar yukarı baktığında, adamın yüz ifadesinin ilgiyle ısınmış olduğunu görmekten memnun oldu. Çenesini kaldırmak için uzandı. "Benim zevkime göre biraz tombulsun ama harika göğüslerin var gibi görünüyor."

Chubby.

Talia kendisine tombul denmesinden nefret ederdi.

Sözlerine rağmen, bu adam onun vücudunu umursuyor gibi görünmüyordu. Aslında elini tuniğinin yakasına götürmüş, altında ne olduğunu görebilmek için teninden çekip çıkarmıştı. Kumaş yırtılmaya başlayana kadar çekmeye devam etti.

Onun işini kolaylaştırmak ve tuniğini daha fazla yırtmasını engellemek için kitaplarını bir koluna aldı ve kuşağını çözdü. Tunik anvelopu ve göğüslerini göstermek için onu açtı.

Göğüsleri iyiydi. Herkes öyle derdi. İri ve yuvarlaktı, meme uçları pembeydi. Karnı yumuşak ama çoğunlukla düzdü ve amı pürüzsüz tıraş edilmişti.

Adamın kararını vermesini beklerken kalbi heyecanla çarpıyordu.

İlgileniyordu.

Kesinlikle ilgileniyordu.

Ve iğrenç ya da itici değildi.

Özel Kuvvetler'de bir ast komutandı. Daha iyi bir şey isteyemezdi.

"Şu anda birkaç dakikan var mı?" diye sordu sonunda, sesi şehvetle hafifçe kalınlaşmıştı.

Adama yavaşça gülümserken kendi kendine zihinsel bir tezahürat yaptı. "Senin için mi? Elbette isterim."

Bulunduğu yeri tespit etmek istercesine koridora göz gezdirdi.

"Süitteki oyun odalarından birine gidebiliriz. Ya da kütüphane boştur," diye önerdi kapalı bir kapıya doğru başıyla işaret ederek.

Talia'dan aldığı bir başka tavsiye de buydu. Nerede olursanız olun, erkeklerin sizi sikebileceği yerler konusunda her zaman bilinçli olun, çünkü fırsatın ne zaman ortaya çıkacağını asla bilemezsiniz.

Adam elini kadının ensesine koydu ve onu kapıya doğru yönlendirdi. Gerekenden daha fazla baskı uyguladı. İtilmesine gerek yoktu.

Bu, tüm yıl boyunca başına gelen en iyi şeydi. O odadan başka bir yere gitmiyordu.

Kapıyı arkalarından kapattığında, "Ağzınla aran nasıl?" diye sordu.

"Buna siz karar verin," dedi, kitaplarını masaya koyduktan sonra gamzesini gösterip utangaç bir bakışla kirpiklerini indirerek.

"Güzel." Onu dizlerinin üzerine itti, nazıkçe değil ama onu rahatsız edecek kadar da sert değildi. Süitteki kızların hepsi kendilerini incitmeye meyilli erkekleri tanır ve onlardan uzak durmaya özen gösterirdi. Resmi olarak, süitteki bir kız istediği zaman hayır diyebilirdi. Bu, dokunulmaz bir yasa olarak kitaplarda yer alıyordu - eğlence süitinde çalışan kadın ve erkekler de dahil olmak üzere her durumda tecavüz yasa dışıydı.

Ancak Koalisyon uzayında, kanunlar genellikle sadece

görünüşte kalsın diye çıkarılırdı. Ve pratik olarak konuşursak,

Kendisini becermek isteyen erkeklere hayır derse, işi bırakıp evine dönebilirdi.

Bazen, kötü bir gün geçirmişse, cazip geliyordu. Uzun bir çıkış sürecinden geçtiği sürece, isterse ayrılmasına izin veriliyordu. Ailesi, geçen yıl eğlence süiti için seçildiğinde aldıkları tüm parayı geri ödemek zorunda kalmayacaktı. Bu para ailesine hayatlarının geri kalanında yetecek miktardaydı ve süitte belirli bir süre kalmasına bağlı değildi.

Ama eve dönmek için hiçbir nedeni yoktu - sadece kasvetli, neşesiz bir gezegen ve onu hiçbir zaman gerçekten anlamamış insanlardan oluşan bir köy. Kitapları olan yaşlı adam üç yıl önce ölmüştü. Sahip olduğu tek gerçek arkadaş oydu.

Ayrıca kendi gezegeni eski kafalıydı ve muhtemelen hepsi onu bir fahişe olarak görecekti. Bundan nefret ederdi.

Erkekleri memnun etme konusunda daha iyi olabilirse, burada iyi bir yaşam şansı daha yüksekti.

Boş zaman süiti ömür boyuydu. Bir kadın erkeklerin sevişmek isteyemeyeceği kadar yaşlandığında, genç kızların eğitimine yardımcı olmak için kalırdı.

Bu, kendi gezegeninde onu bekleyen her şeyden daha iyi bir hayattı ve bunu başarmanın ilk adımı karşısındaki bu adamı memnun etmektir.

O kadar heyecanlıydı ki kalbi boğazında düğümleniyordu. "Fazla zamanım yok," dedi adam, "çok fazla zamanım yok.

Aslında. "Önce üstünü çıkar. O büyük göğüsleri gerçekten seviyorum. Ve

dişlerini kullanma."

Tuniği hâlâ açıktı, bu yüzden kollarından kaymasına izin verdi. Sonra pantolonunu çözdü ve göğüslerine bakmaktan zaten büyük ölçüde dikleşmiş olan sikini serbest bıraktı.

Keşke acelesi olmasaydı da ona gerçekten iyi vakit geçirtebilseydi, ama adam özellikle sadece birkaç dakikası olduğunu söylemişti, bu yüzden aptallık edip bunu onun istediğinden daha fazla uzatmayacaktı.

Aletini hafifçe okşadı ve sonra diliyle alay etti, uyluk kaslarının gerilmesine ve nefesinin kesilmesine neyin sebep olduğuna dikkat etti.

Sonra onu tamamen ağzına aldı. İlk birkaç emişten sonra tamamen sertleşti.

Belli ki pek konuşkan biri değildi, bu da onun için sorun değildi.

Bundan zevk aldığını kanıtlayan sözsüz sesler çıkardı ve kısa süre sonra kalçalarını kızın emme ritmiyle sallamaya başladı.

Boğaz kaslarını olabildiğince gevşetti, böylece adam daha derine ittiğinde boğulmadı. İki eliyle onun at kuyruğunu yakaladı ve onu emerken tutuyordu.

Bu konuda eğlence süitindeki pek çok kadın kadar tecrübeli değildi. Sadece bir yıldır buradaydı ve geldiğinde bakireydi - ki bu da belli nedenlerden dolayı değerini artırmıştı. Ama onun zevkine zevk katmak için küçük cephaneliğindeki her numarayı kullandı. Taşaklarına masaj yaptı ve sonra

Arkalarında hassas bir nokta vardı ve bu onun nefesini kesip sarsılmasına neden oldu. "Siktir, çok iyisin," diye homurdandı. "Şimdi bilmek istiyorum "Eğer amın da ağzın kadar tatlıysa."

Adamın siki ağzını doldurduğu için kelimelerle karşılık veremiyordu ama bunun onu emmeyi bırakmasını istediği anlamına gelip gelmediğini anlamak için gözlerini adamın yüzüne kaldırdı.

Başını geriye çekti, ereksiyonunun ağzından kaymasına izin verdi ve sonra onu ayağa kaldırıp çevirdi, masanın üzerine eğdi ve yanağı soğuk metale tekrar bastırılana kadar omuzlarını aşağı itti.

Botları dışında çıplaktı ve masanın kenarı karnına rahatsız edici bir şekilde batıyordu, ama bir erkeğin yüzüne bakmasındansa onu arkadan becermesini tercih ederdi, bu yüzden pozisyonundan memnundu.

"Böyle mi seviyorsun?" diye sordu adam, amını bulana kadar kıç yanaklarını ayırarak.

Normalde erkeklerle her zaman kayganlaştırıcı bulunan eğlence süitinin oyun odalarında buluşurdu.

Jenelle onu kendini uyandırmak için cinsel fanteziler kurması konusunda eğitmişti ama Talia tüm becerilerini kullanmaya o kadar odaklanmak zorundaydı ki aynı anda fantezi kurmakta zorlanıyordu. Hazırlanmak için zamanı olduğunda, bunu önceden yapıyordu - kendini bir vibratörle yalnız hayal ediyordu, bu şimdiye kadar boşalmasının tek yoluydu. Bu sefer

bunu yapamamıştı ama vücudunu tamamen gevşetmeyi öğrenmişti. Adam sikini amına soktuğunda, biraz ıslanmış olduğunu görünce şaşırdı.

Bu fırsat onu o kadar heyecanlandırmıştı ki vücudu tepki vermiş olmalıydı.

"Kahretsin, amın çok sıcak ve sıkı. Bu nasıl bir his?" diye sordu adam kalçalarını oynatarak. Belki de her şeye rağmen konuşkan biriydi. "İçindeki hissimi seviyorsun, değil mi?"

Bu tür soruların, adamın onaylanmak ve egosunu yükseltmek istediği anlamına geldiğini çok erken öğrenmişti.

Bazı kadınlar seksten hoşlanırdı ama o hiç hoşlanmamıştı. Nefret etmiyordu. Sadece bundan zevk almıyordu. Kesinlikle bir erkekle hiç orgazm olmamıştı.

Yine de erkeklerin bunu görmesine izin verecek kadar aptal değildi.

O da sesini nefes nefese çıkararak, "Evet. Oh evet, çok iyi hissettiriyor!" Adam sert bir hamleyle içine girdiğinde, sanki kendini tutamayacak kadar iyi hissetmiş gibi küçük bir çığlık attı.

Adam tekrar iterken kollarını avuç içleri düz olacak şekilde masanın üzerine uzattı. Sonra adam onu sertçe sikerken bir dizi sesli tepki vermeye başladı. Ne kadar iyi olduğu, ne kadar büyük olduğu, onu ne kadar boşaltacağı hakkında kırık, kız gibi bir sesle gevezelik etti. Artık oldukça iyi numara yapabiliyordu, bu yüzden amını adamın penetrasyonu etrafında sıktı ve çığlıklarının desibelini yavaş yavaş artırdı.

Onaylanmak istiyordu, bu da muhtemelen onun gelmesini isteyeceği anlamına geliyordu.

Bir eliyle kızın at kuyruğunu tutuyor, diğ er eliyle de poposunun bir tarafını kavrıyordu. Her biriyle

itişiyile, leğen kemiği kışının yumuşak etine çarparak ritmik bir şaplak sesi çıkardı.

Sesi yükseliyordu. Ve hızlanıyordu. Ve sertleşiyordu. Saçlarını tutuşu acıtmaya başlamıştı.

Ama bu hoşuna gidiyordu. Hem de çok. Emin olmak için omzunun üzerinden ona baktı ve kızarmış yüzünü, buruşmuş yüz hatlarını, omuzlarındaki ve kollarındaki gerginliği görmezden gelemeydi.

Bundan çok hoşlanıyordu.

Yüksek bir hıçkırık sesi çıkardı ve sanki doruğa ulaşmış gibi vücudunu sıkıca titretti.

"Evet," diye homurdandı adam, "Oh evet. O ateşli amcığın benim için geldiğini hissedebiliyorum. Çok iyi alıyorsun."

Eğildi, kadının poposunu bıraktı ve kendini masaya dayadı. Bu hareket penetrasyonu değiştirdi.

Karnı artık masanın kenarından gerçekten acıyordu ve göğüsleri soğuk, sert yüzeye çarpıyordu, meme uçları, vücudunu itişleriyle hareket ettirirken ona sürtünüyordu. Hâlâ saçlarını çekiyordu ama sona yaklaştığını anlayabiliyordu.

Adam onun ne kadar zevk aldığını duymaktan hoşlanıyor gibi görüldüğünden, kadın nefes nefese kalmaya ve gevezelik etmeye devam etti. "Çok iyi, çok iyi, bana çok iyi veriyorsun. Tekrar boşalacağım."

Bu sonuncusu gerçekten hoşuna gitmişti. Neredeyse kükreyecekti ve kızın poposunun bir tarafına sert bir tokat attı.

Amını onun etrafında olabildiğince sert bir şekilde sıktı.

ve sesinin zevk gibi çıkmasını umduğu bir çığlık attı.

Sonunda bıraktı, bir kükreme daha çıkardı ve ritmi bozuldu.

Kendini onun içine bıraktı. Çok fazla meni varmış gibi hissediyordu.

En son ne zaman seks yaptığını merak etti.

Bu haftaya kadar sınırdıydı. Rezidansa sadece birkaç gün önce gelmişti.

Ve *onu* becerdi. *Onu* seçmişti.

Gerçekten hoşuna gitmiş gibiydi.

Adam içinden çıkıp poposunu onaylarcasına okşadığında nefes nefese kaldı ve hırıltılı bir ses çıkardı. "Belki de tombul olanları seviyorumdur. Tüm bu sallanmalar oldukça seksi."

Bu bir iltifattı. Hoş bir iltifat değildi ama yine de bir iltifattı. Bu yüzden doğrulurken gülümsüyor, kasları bu hareketle acı verici bir şekilde gerilirken yüzünün buruştuğunu gizliyordu.

Karnında bir çürük oluşacaktı ama onu tekrar becermek istiyorsa buna değecekti.

"Hoşuna gitmesine sevindim," dedi ona soluk soluğa. Yanaklarının kızardığını biliyordu ve uzun, koyu renk atkuyruğunu yüzünü gizlemeye çalışıyormuş gibi öne doğru saldı.

Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle saçlarını geriye itti. "Benden saklamaya çalışma. Ne kadar sert boşaldığını

gördüm. Belli ki uzun zamandır sana iyi davranacak gerçek bir erkeğe ihtiyacın varmış.

zaman. Utanılacak bir şey yok."

Hissetmediği bir utangaçlık taklidi yaparak kirpiklerini kırpıştırdı. "Daha önce hiç bu kadar sert boşalmamıştım. Hem de iki kez," diye fısıldadı.

Kıkırdadı ve kızın poposuna öncekinden daha sert bir şaplak daha attı. "Seni tekrar arayacağım. Ve daha fazla zamanım olduğunda kaç kez daha boşalabileceğini göreceğiz."

Gülümsedi ama kirpiklerini indirdi.

Umarım takdirini göstermek için eğlence süitine bir bağışta bulunur.

Eğer erkekler süiti kullanıp bağışta bulunmazlarsa, o zaman orada çalışan kadın ve erkekler bu erkeklere hizmet vermeyi bırakırlardı. Bunu herkes biliyordu, bu yüzden çoğu insan en azından biraz bağışta bulunurdu.

Bu adam bir ast komutandı. Belki çok bağış yapardı.

Eğer onu hiç kimsenin hissetmediği gibi hissettirebileceğini düşünmek istiyorsa, o zaman böyle düşünmesine izin verecekti.

O bir erkekti ve erkekler kolayca manipüle edilebilirdi.

Bu da bir istisna değildi.

Keşke onun adını hatırlayabilseydi.

Jenelle'e öğleden sonra ne kadar iyi iş çıkardığını söylemek için sabırsızlanıyordu.

Ve onu tekrar arayacağını söylemişti. Önce onun gitmesine izin verdi. Sonra tuniğini kapattı ve

kuşığı bağladı, yırtık kumaşın üzerinde başını salladı. Tamir edilebilirdi. Vücudunu görme konusunda hevesli olması iyi bir şeydi. Acı çekiyordu, kaskatı kesilmişti, kızarmıştı ve rahatsızdı.

Bacak arasını temizlemesi gerekiyordu ve tuniği yırtılmıştı.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi.

Eğer alt komutan ondan hoşlandıysa, belki onunla görüşmeye devam etmek isteyebilirdi.

Belki de onun favorisi olabilirdi.

Sadece on sekiz yaşındaydı ve bu işte hâlâ yeniydi ama oldukça iyi iş çıkardığını düşünüyordu.

Kendini toparladıktan sonra Talia kitaplarını topladı ve bir kez daha kütüphaneden ayrılıp dinlenme odasına gitti.

Jenelle muhtemelen şu anda bahçede bir şeyler içiyordu. Talia arkadaşına iyi haberi verebilmek için acele etmeye başladı.

Henüz süite ulaşmamıştı ki, arkasından bir nakliye aracı kükreyerek geldi, bir iç koridor için çok hızlıydı ve onu ıskalamak için zar zor direksiyonu kırdı.

Bu ani hareket onu ürküttü ve Talia, araç yanından hızla geçerken garip bir şekilde oradan uzaklaştı.

Kapalı bir kapıya çarptı ve kitaplarını düşürdü. Bu kadar acelesi olan bencil aptala lanet okudu.

Yere diz çökmüş, düşen kitaplarını topluyordu ki çarptığı kapı sürgüyle açıldı.

Başını kaldırdığında, uzun boylu bir adamın tepesinde belirdiğini gördü. Konut'ta gündüz giyilen yumuşak, ince bir pantolon ve tunik giymişti. Yalınayaktı ve vücuduna baktığında bir Savaşçı maskesi taktığını görünce gözlerini kırpmıştırdı.

"İyi misin?" diye sordu ona bakarak. Saçları açık kahverengiydi ve vücudu çok güçlüydü. Maskesi yüzünden görünüşü hakkında daha fazla bir şey söyleyemiyordu.

"Evet. Ben iyiyim. Teşekkür ederim." Kitaplarını aceleyle yeniden dizerken kendini aptal gibi hissetti. Bir Savaşçı'nın önünde kendini aptal yerine koymayı ona bırakın.

Ona baktığında, dün gece bu kadar çabuk kazanan kişinin o olduğunu aniden fark etti. Diğerleri gibi iri yarı değildi ve çenesindeki hafif yarık belirgindi.

Yeniden ayağa kalkmaya odaklanmış bir şekilde son kitabına uzanıyordu ki, adamın eğilip onun yerine kitabı aldığını fark etti.

Bunu onunla neredeyse kafa kafaya çarpıştığında keşfetti.

Kendini daha da aptal gibi hissederek, çarpışmadan kaçınmak için geriye doğru sarsıldı.

Beceriksizce kışının üzerine düştü ve takla, az önce yaptığı güçlü seks turundan dolayı ağrıyan karnını ve kasıkların sarsarken yüzünü buruşturdu.

"Kahretsin," diye mırıldandı adam, hâlâ kitaplarından birini tutuyordu. "Durumu daha da kötüleştiriyorum, değil mi?"

Ses tonu kendini küçümseyici ve çok kuruydu. Bu onda gülümseme isteği uyandırdı.

Ama hâlâ bir Savaşçı'nın önünde tuniği tamamen yamulmuş bir şekilde yerde yatıyordu.

Savaşçılar her yıl Turnuva haftaları boyunca çok sayıda statüye sahipti ve ne kadar uzun sürerse o kadar çok para kazanıyorlardı.

Rezidanstaki varlıkları geçici olduğu için hiçbir zaman en büyük hedefi olmasalar da, herhangi birinin dikkatini çekmekten kesinlikle mutlu olurdu.

Sonunda hepsi başka bir yere gitmek için ayrıldılar, bu yüzden onu asla uzun vadeli bir favori ve Jenelle kadar güvenli ve emniyetli yapamadılar.

Ayrıca hepsi genç, güçlü ve yaltaklanan kişilerdi, bu yüzden eğlence süitinin tüm kısıtlamalarıyla birlikte gelmeyen cinsel partnerleri seçebiliyorlardı.

Ayağa kalkmasına yardım etmek için bir kolunu uzattı ve bakışları yüzünden daha aşağıya indiğinde fark etti. Gözleri çok koyu bir maviydi. Şimdi daha yakın olduğunu görebiliyordu. Bu renk gözleri daha önce hiç görmemişti ve doğal olup olmadıklarını merak etti.

Ayağa kalkmayı başardığında kendine baktı ve onun dikkatini neyin dağıttığını gördü. Yırtık tuniği sadece yamuk

değildi. Kısmen açık duruyordu ve göğüslerinin kabarıklığını ortaya çıkarıyordu.

göğüslerinden birini.

Sanki bakmaması gerekiyormuş gibi gözlerini yüzüne odaklamaya çalışmasını çok tatlı buldu. "Odanda yalnızken bile her zaman o maskeyi takıyor musun?" diye sorarken ona küçük bir gülümseme verdi.

Maskenin göz deliklerinin arkasından gözlerini kırptırdı. "Hayır. Kapıyı açmadan önce takmıştım. Sanki biri kapıyı çalmış gibi geldi ve kim olduğunu bilmiyordum."

Başını salladı, bunun neden önemli olduğunu merak ediyordu.

Dövüşçülerin dövüşürken ya da kamusal etkinliklere katılırken her zaman maskelerini takmaları gerekiyordu - sporun artık hiçbir mantıklı amaca hizmet etmeyen arkaik kurallarından biri - ancak diğerlerinin hiçbiri ev ortamında ya da sadece Konut çevresinde takılırken bunu yapmıyordu.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi ve hâlâ elinde tuttuğu kitabı almak için elini uzattı. "Sadece sakarlık ediyordum."

Kitabı ona uzatmadan önce inceledi. "Bütün bu kitapları okuyor musun?"

"Yoksa neden bende olsunlar ki?"

"Hiçbir fikrim yok. Artık kimsenin kitap okumadığını sanıyordum."

"Sayfaların verdiği hissi seviyorum," dedi ona. "Ve onların kokusu. Eskiden-" Ona köyündeki kitap rafı olan yaşlı adamdan bahsetmeden önce sözünü kesti. Anıları özel

tutabileceği birkaç Şeyden biriydi ve bir yabancıyla paylaşması için hiçbir neden yoktu.

Gözleri yine kadının göğsüne kaymıştı. Bakmamakta kesinlikle zorlanıyordu.

"Neye alışkınsın?" diye sordu, sesinden göğüslerinin görüntüsünden etkilenen tek yerinin gözleri olmadığı anlaşılıyordu.

Geçici de olsa hiçbir fırsatı kaçırmayan biri olarak kuşağını çözdü ve tıpkı daha önce alt komutana yaptığı gibi kendisini görebilmesi için tuniğini tamamen açtı.

Daha önce işe yaramıştı. Belki de bugün şanslı günüydü.

Adam boğazından garip bir ses çıkardı ve sarsak bir hareketle arkasını döndü, kapı çerçevesini sıkıca kavrayarak kadına sırtını gösterdi.

Talia hareketsizleşti. "Sorun nedir?"

"Bunu neden yapıyorsun?" Sesi çok gergindi ve omuzları gözle görülür şekilde gergindi.

Masum hareketine verdiği tepkiden dolayı kafası karışmış ve garip bir şekilde üzülmüş bir halde, "At kuyruğunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Evet. Biliyorum."

"O zaman neden böyle davranıyorsun? Bana bakmaya iznin var. İstersen bana dokunabilirsin."

"Ve sen... bunu mu istiyorsun?" Adam hâlâ arkasını dönmeyi reddediyordu ve kapının pervazını kavrayan parmaklarının boğumları beyazlaşıyordu.

Kendini biraz daha iyi hissetmeye başlamıştı. O değildi

ona hakaret ediyordu. Rezidans'ta ve muhtemelen dünyanın bu kısmında yeniydi. Belki de boş zaman eskortlarıyla ilgili tüm politikaları bilmiyordu. Çoğu erkek, sunduklarından faydalanabilmek için bunları hemen öğrenirdi ama belki de bu adam öğrenmemiştir. "Kendimi size sunmak istemeseydim tuniğimi açmazdım."

Adam arkasını döndü ve kız adamın gözlerinin neredeyse aklıkla vücudunda aşağı yukarı gezindiğini gördü.

Yanılmamıştı. Onun görünüşü hoşuna gitmişti. Aslında, çok hoşuna gitmişti.

Giydiği ince pantolon, tahrik olduğu gerçeğini gizlemek için çok az şey yapıyordu.

"Yani sen sadece... benimle..."

"Tabii ki. Neden yapmayayım ki?"

"Biriyle mi?" Hâlâ bir eliyle kapının pervazına sıkıca tutunuyordu.

"Hayır, kimseyle değil. Kadınlarla seks yapmamayı tercih ediyorum. Bu sadece benim tercihim. Ve görünüşünden hoşlanmadığım bazı erkekler var. Kendimi kime sunacağıma ben karar veririm, onlar da beni isteyip istemediklerine karar verirler. Kimse sana bunun nasıl işlediğini anlatmadı mı?"

"Dinlenme süitini zaten biliyordum. Sadece düşünmemiştim... Ben bir hiçim."

"Elbette sen bir hiç değilsin. Sen bir Savaşçısın ve biz altı haftadır buradayız." Adamın yüzüne baktı, keşke o lanet maskeyi takmasaydı da yüzünü okuyabilseydi.

daha iyi ifade ediyordu. "Dün gece kavga ettiğinizi gördüm," diye ekledi. "Gördün mü?"

"İnanılmazdı."

Onun sözlerini takdir etti. O bir erkekti. Böyle iltifatlar neredeyse her zaman işe yarardı.

"Bu kadar basit mi?"

"Evet, bu kadar basit." Şimdi kaşlarını çatmış ona bakıyor ve en başta kendini ona teklif etmekle hata etmiş olabileceğine karar veriyordu. "Yaptığım işte utanılacak bir şey yok, eğer ima ettiğin buysa. Tıpkı senin gibi ben de bedenimle çalışıyorum."

"Ben... Sanırım bana biraz farklı geliyor, ama haklısın. Bu dünyada herhangi birinin seçimlerini yargılaması gereken son kişi benim. Dünya'ya gelmeyeli uzun zaman oldu. Özür dilerim."

Farklı gezegenlerde kültürler farklıydı ve bazıları çok eski kafalıydı. Daha önce onu utandırmak isteyen hem erkeklerle hem de kadınlarla karşılaşmıştı ve bu adamın düşüncelerinde o kadar arkaik olmamasına sevindi.

Adam onun ilgisini çekiyordu ama kendini kötü hissetmesine neden olacaksa ilgisi kısa sürede azalacaktı.

Adam bir süre durakladıktan sonra, "Bana kızgın mısın?" diye sordu.

Özrüne hiç karşılık vermediğini fark ederek küçük bir sarsıntı geçirdi. "Hayır. Hayır, tabii ki hayır. Dinlenme süiti pek çok insan için yeni. Biraz kafa karıştırıcı olsa da anlayabilirim."

"Bu gerçekten-" diye sözünü kesti, sanki

İlk başta söylemeye niyetlendiği şeyi tekrar düşündü.

Onu hiç anlamamıştı ama özür dilemesi hoşuna gitmişti. "Özür için teşekkür ederim," dedi.

"En azından bunu yapabilirdim." Gözleri tekrar aşağıya kaymıştı ama duruşunda bir şeyler değişmişti. Bir adım öne çıkarak kadının karnına baktı. "Sana ne oldu?" diye sordu farklı bir tonda.

İçgüdüsel olarak elini karnına götürdü ve kendine baktı, masanın kenarına çok sert bir şekilde sürtündüğü için cildinin çığ ve iltihaplı olduğunu fark etti. "Oh. Önemli değil."

Şimdi maskenin arkasında kesinlikle kaşlarını çatıyordu. "Biri seni incitti mi?" Uzandı ve tuniğinin yırtık kumaşını ellerinden birinin içine aldı.

Verdiği yanıt ve sesinin aniden sertleşmesi kendini tuhaf ve utangaç hissetmesine neden oldu. "Hayır. Tabii ki hayır."

Elini kızarmış karnına götürdü ve ona inanmadığı belliydi. "Yaralanmışsın."

"Şunu keser misin? Ben yaralanmadım. Bu sadece... iş yapmanın bedeli."

Adamın gözleri kızın yüzüne kaydı ve kız, yüz hatlarını kapatan maskeye rağmen adamın parçaları bir araya getirdiğini gördü. "Oh."

"Evet. Oh."

"Ve hala benimle... birlikte olmak istiyorsun."

Bunu o kadar garip ve açıklanamaz buluyordu ki

ona seks kelimesini söyleyemiyordu. Onun gibi biriyle hiç tanışmamıştı. "Evet. Eğer istersen."

Bunu istediği oldukça açıktı. Kızın yaraları için duyduğu endişenin dikkatini dağıtmasına rağmen, pantolonunun altında gözle görülür bir şekilde ereksiyon halindeydi. Hem de sonuna kadar.

Boyu da çok güzeldi.

Karnına dokunmakta olan eli hafifçe yukarı doğru kayarak göğsünün hemen altında durdu. Şimdi daha hızlı nefes alıyordu ve gözleri onun yarı çıplak bedenini yutuyordu.

Elini, göğüslerinden birini avuçlayana kadar nazikçe daha da yukarı kaldırdı. "Sana bana dokunabileceğini söylemiştim," diye mırıldandı.

Elini hafifçe kaydırarak avucuyla meme ucunu çimdikledi ve bu küçük hareket amına doğru bir zevk ürpertisi gönderirken kadın nefesini içine çekti.

Bu hiç beklenmedik bir şeydi.

"Kahretsin, çok güzelsin," dedi sert bir fısıltıyla.

Bir başka zevk sızısı daha hissetti ve bunun onun sözlerinden, bariz samimiyetlerinden kaynaklandığını fark etti.

Onun gerçekten güzel olduğunu düşünüyordu ve bu onun hoşuna gidiyordu.

O
yaptı.

"Peki ne bekliyorsun?" diye sordu.

Birçok erkekte işe yarayan kirpik çırpma hareketi.

Elini yanmış gibi geri çekti. "Hayır," diye mırıldandı,

ona bakmamak için başını çevirdi

artık. "Hayır, yapamam. Üzgünüm. Yapamam... bu şekilde."

"Tamam," diye mırıldandı, şaşırılmış ve hayal kırıklığına uğramıştı ama bunu belli etmemeye çalışıyordu. Tunüğünü kapattı ve koridorun zeminine bıraktığı kitap yığınınını aldı.

Kimse onun bir olay çıkarmasını istemiyordu çünkü o gün bir zafer daha kazanmaya çok yaklaşılmıştı ama kaybetmişti.

Oldu işte.

Bu çok oldu.

Bu diğer kızlardan daha çok onun başına geliyordu.

Vücut tipi modaya uygun değildi. Ve süitte yeniydi. Diğer kadınların sahip olduğu tüm becerilere sahip değildi. Daha fazla pratiğe ihtiyacı vardı.

Ama erkekler onu geri çevirmeye devam ederse -hatta ondan tahrik olduğu belli olan bir adam bile- nasıl pratik yapacaktı?

"Seni sevmediğimden değil..." dedi adam, kadın ondan uzaklaşmaya başladığında.

Durdu ve arkasına baktı.

"Evet. Sen... mükemmelsin. Ama seks... kişiseldir. bana."

Reddedilme konusunda biraz daha iyi hissederek başını salladı.

"Bana kendini açıklamak zorunda değilsin," dedi gülümseyerek. Her şeyi iyi bir notla bitirebilirdi. Belki daha sonra fikrini değiştirirdi.

"Neden olmasın?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Çünkü bu benim işim."

"Ama sen de bir insansın, değil mi?"

Gözlerini kırpıştırdı, uzun bir süre ona baktı, kalbi çok garip bir atlama hareketi yapıyordu. "Evet," dedi sonunda, biraz soluk soluğa. "Öyleyim."

"Adın ne senin?"

"Talía."

"Talía," diye tekrarladı usulca. "Ben Desh."

Kendisini tanıtmasını onaylamak için başını salladı. Sonra dönüp kitap yığınıyla birlikte uzaklaştı ve onun bir insan olduğu hakkındaki gerçekçi yorumundan neden bu kadar rahatsız olduğunu merak etti.

Teorik olarak bir insan olduğunu biliyordu. Tabii ki biliyordu.

Ama çok erken yaşlardan itibaren erkeklerin onu böyle görmediğini de biliyordu.

Göğüsleri gerçekten büyümeye başladığında on dört yaşındaydı. Her zaman güzel bir kız olmuştu -herkes ona bunu söylerdi- ama vücudu gelişmeye başladıktan sonra ona farklı gözle bakmaya başlamışlardı.

Ailesi çok fakirdi, kendi gezegenindeki herkes gibi madenlerde çalışıyorlardı ve ailelerini geçindirmek için ellerinde ne varsa kullanmak zorundaydılar. O da bunlardan biriydi.

On yedi yaşına geldiğinde, onu köyün en zengin adamıyla evlendirmek için planlar yapmışlardı.

Ellili yaşlarında, on dört yaşından beri ona sarkıntılık eden biri.

Onu fark ettiği için bile şanslı olduğunu söylemişlerdi ve o da onlara inanmıştı. Güzel bir yatağı ve ona verebileceği güzel kıyafetleri olan kendi odasını istemişti.

Neden bunu istemesin ki?

Hiç erkek arkadaşı olmamıştı. Köyde çok az genç erkek vardı. Orada yetişen erkeklerin çoğu on altı yaşına geldiklerinde, evrenin böylesine izole ve gelişmemiş bir bölgesindeki çorak yaşamdan daha iyi bir yaşam arayışıyla gezegeni terk etmişlerdi. İçlerinden birkaçı, dış dünyada başarılı olamazlarsa eninde sonunda geri dönecekti.

Babası onu etrafındaki birkaç erkekten bile uzak tutmuştu. Bekaretini sanki parasal bir hazineymiş gibi korumuştur.

Öyle olduğunu anlayarak büyümüştü.

Ancak nişanlanmadan hemen önce, babası eğlence süiti için güzel genç kadınların -bakireler tercih edilir- arandığını duymuştu. Tüm birikimlerini kullanarak onu güneş sistemlerindeki tek gelişmiş gezegene götürmüş ve sıkılmış bir Koalisyon yetkilisi tarafından mülakata alınmasını sağlamıştı.

Adam ona çıplak olarak bakmış, bakire olduğunu doğrulamış ve onu özel bir odada yaşlı bir kadınla buluşmaya göndermişti.

Kadın onu iki saatten fazla sorguya çekmiş.

en sevdiği yiyeceklerden mastürbasyon alışkanlıklarına kadar her şeyi sordu. (Bu sorular kolaydı; dinlenme odasında ona bir vibratör verene kadar hiç orgazm olmamıştı).

Tam da babasının söylediği gibi yapmış ve yaşı hakkında sürekli yalan söylemişti.

Evrenin o bölümünde kayıtlar yarım yamalak tutuluyordu ve kimse onun doğduğu yılı iki kez kontrol etme zahmetine girmiyordu.

Kadınların eğlence süitine girebilmeleri için on sekiz yaşında olmaları gerekiyordu. Talia bunu on yedi yaşında yapmıştı ve bu yaptığı en iyi şeydi.

Ailesine hayatlarının geri kalanında bakıldı ve kendisi de hayatının geri kalanında rahat bir şekilde yaşayabildi.

Ve tek yapması gereken seks yapmaktı.

Aslında gençken beklediğinden çok da farklı değildi. Vücudu sahip olduğu tek değerli şeydi ve bu yüzden onu kullanmak zorundaydı.

Henüz seks konusunda çok iyi olmayabilir ama Daha iyi.

Sonunda onun da kendine ait bir odası olacaktı. Jenelle yaptı. Okumak, dinlenmek ya da istediği herhangi bir şey için mahremiyet.

Ödediği bedel, bir adamın onu masanın üzerinde çevirmesi sonucu karnında oluşan morluklarsa, şikâyet edecek değildi. Erkekler böyleydi. İstediklerini alırlardı.

Birden Desh'in göğsüne nazikçe dokunduğunu hayal etti. Neredeyse avucunun tüy kadar hafif fırçasından amındaki

zevk karıncalanmalarını yeniden hissedebiliyordu.

beklenmedik, çok garip.

Başını salladı ve önemli bir şey ifade etmediği için bunun üzerinde durmamasını söyledi.

Desh onu geri çevirmişti.

Ve gelecekte fikrini değiştirip onu yatağa atarsa, sonu diğerleri gibi olacaktı. Farklı görünüyorlar ve farklı davranıyorlardı ama seviştiklerinde erkeklerin hepsi aynıydı.

Hepsi istediğini aldı.

Bu, Jenelle'in dinlenme odasına ilk geldiğinde ona söylediği ikinci şeydi, bunalmış, gergin ve burada başlayacağı yeni hayat için çok heyecanlıydı.

Fazla düşünme. Erkekler her zaman erkek olacak.

Ertesi gün Talia öğleden sonra kütüphaneye geri döndü.

Daha fazla kitaba ihtiyacı yoktu ama süitin ortak alanındaki kıkırdamalar yüzünden çığlık atmak üzereydi. Bazen kıkırdamaların kendi hesabına olmasından korkuyordu, ancak buna dair hiçbir kanıtı yoktu. Jenelle dışında gerçekten hiç arkadaşı yoktu ve Breann gibi diğer eskortlardan birkaçı anlamadığı nedenlerden dolayı ondan hoşlanmıyor gibiydi.

Uyku kapsülünden başka bir yerde bir süre yalnız kalmak istiyordu ve kütüphane bunu yapabileceği tek yerdi.

Aklına alt komutanı tekrar görebileceği geldi. Talia bir gece önceki karşılaşmasını arkadaşına anlattığında Jenelle onun adının Marshall olduğunu söylemişti.

Bu sabah süite bağışta bulunmuştu, yani onu becermekten zevk almış olmalıydı.

Belki tekrar yapmak ister.

Kütüphaneye adım attığında, bir gün önce pencere kenarındaki koltuğunun perdelerini kapalı bıraktığını fark etti. Genelde açık bırakırdı ama muhtemelen dikkati dağılmıştı.

Kütüphaneyi başka kimse kullanmadığına göre, o kullanmış olmalı.

Zaten okuyacak kitapları olduğu için oturmaya gitti.

arşiv istasyonlarından birine oturdu ve çeşitli haber kaynaklarını taradı. Dün gece Koalisyon'u devirecek bir isyanla ilgili yeni bir hayal kurmaya başlamıştı ve hayallerini kurarken kullanabileceği gerçek ayrıntılar olduğunda daha çok keyif alıyordu.

Koalisyon boyunca gezegenlerdeki çeşitli küçük isyanlarla ilgili haberler her zaman vardı ve daha ayrıntılı bilgi edinebilmek için bunlardan bazılarını araştırdı.

Tüm o küçük isyanlar başarısız olmaya mahkumdu. Bunu herkes biliyordu. Çok yereldiler ve Koalisyon güçleri çok güçlüydü. İsyanların çoğu neredeyse başlar başlamaz yok edildi.

Talia onlardan birinin parçası olsaydı, güçlerini birleştirecek başka gruplar bulmaya çalışmalarını önerirdi. Birleşik bir cephe olmadan hiçbir şey gerçekleşemezdi.

Bu yüzden okumayı sevdiği hikayelerden birindeki bir karakter olarak kendini okudu ve hayal etti, cesur ve önemli bir şey yapıyor, bir fark yaratıyordu.

Dünyayı değiştirmek.

Kütüphanenin kapısından bir ses duyana kadar yaklaşık yarım saat boyunca çok iyi vakit geçirdi. "Bakın kim gelmiş."

Kapıya doğru döndüğünde alt komutanı Marshall'ın yüzünde bir sırıtışla içeri girdiğini gördü. "İşte benim tombul kızım. Beni arıyordun, değil mi?"

Hayallere o kadar dalmıştı ki

onu unutmuştı. Ama belli ki onu tekrar görmek istemesi fikri hoşuna gitmişti, bu yüzden ona titreyen bir gülümseme verdi. "Bana adını söylemediğin için seni nerede bulabileceğimi bilmiyordum."

"Benim adım Marshall ve beni kışla kanadında bulabilirsiniz." Artık ona yakındı, koltuğunun üzerinde duruyordu ve monitör ekranına bakarken kaşlarını çattı. "Neden o asi saçmalığını okuyorsun?"

Koalisyon uzayının uzak bir köşesinde çok gezegenli bir isyanla ilgili elden ele dolaşan bir broşür bulmuş ve ilgiyle okumuştı.

Bunun kendisine çok kötü yansıyabileceğini fark ettiğinde kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Eskortların Koalisyon karşıtı hiçbir şeyle ilgilenmemesi gerekiyordu.

Kimsenin böyle şeylerle ilgilenmemesi gerekiyordu.

Yutkundu ve zihninde zararsız bir bahane aradı.

"Oldukça kötü, değil mi? Bu konuda konuşan biriyle randevum vardı ve bilgi sahibi olmayı severim. Bu yüzden biraz araştırma yapıyordum. Tüm bu olanlar beni hasta ediyor."

Belli ki tam olarak doğru oynamıştı. Marshall'ın yüz hatları gevşedi. "Sizi böyle bir şeye bulaştırmaya çalışan bir ortağınız varsa, onu ihbar etmeli ve bir daha görüşmeyi reddetmelisiniz."

Gözlerini çok geniş, çok masum tuttu. "Öyle mi düşünüyorsun? Aptalca davrandıysam çok özür dilerim. Hala nasıl yapılacağını öğreniyorum."

bir şeyler yapmak. Bunu bir daha yapmayacağım."

Marshall gülümsedi. "Bu konuda endişelenme. İşinde iyi olmak için zeki olmana gerek yok." Onu ayağa kaldırdı ve sonra uzanıp tuniğini çözdü, kumaşı geriye doğru çekerek göğüslerini ortaya çıkardı. "İşte o çok sevdiğim büyük memeler."

Derin bir nefes aldı ve göğüslerinin inip kalkmasına neden oldu. Yüzü hafifçe kızardı ve okuduğu şeyi tamamen unuttuğunu anlayabildi.

"Burada olmana sevindim," diye devam etti. "Öğleden sonra ortasında hızlı bir sevişme hoşuma gidiyor ve senin de hoşuna gittiğini biliyorum."

Kirpiklerini düşürdü. "Evet. Bugün süite gitmek ister misin?"

"Zamanı boşa harcamanın anlamı yok. Kütüphane her yer kadar iyi bir yer. Dün yaptığın gibi beni em, sonra ben de senin için küçük bir şey yapacağım."

Tuniğini çıkardı ve uyluk hizasındaki çizimleri dışında tamamen çıplak olan vücuduna bakmasına izin verdi. Sonra dizlerinin üzerine çöktü ve adamın sikini serbest bıraktı.

Bir önceki günün oldukça yakın bir tekrarıydı. Önce kızın ağzını sikti, sonra da onu aynı masanın üzerine yatırdı ve arkadan içine girerken at kuyruğundan tuttu.

Karnı dünden beri hâlâ yara bere içindeydi, bu yüzden sürekli yeniden pozisyon almaya çalışıyordu çünkü sonuna kadar eğilmek gerçekten canını yakıyordu

bitti. Birkaç dakika sonra, sırtını kamburlaştırıp kollarıyla kendini yukarı ittiğinde masanın karnında farklı bir yere çarptığını ve böylece morluklarına zarar vermediğini anladı.

Poposunu Marshall'ın istediği pozisyonda tutmak için sırtını çok fazla eğmek zorunda kaldı, ancak yeniden konumlandırmasını rahatsız olduğu için değil, kendini çok iyi hissettiği için yapıyormuş gibi göstermeyi başardı.

Ve Marshall belli ki göğüslerinin bu şekilde sallanmasını görmekten hoşlanıyordu. Onları görebilmek için eğilmeye devam etti ve ona "zıplatmasını" söyledi.

"Aferin kızıma," diye homurdandı, kalçasını kızın kığına sert ve hızlı bir şekilde vurarak. "Bütün gün bunu bekliyordun, değil mi?"

Kendini ne kadar iyi hissettiğini, onu bu şekilde becermesini ne kadar çok istediğini sayıklıyordu.

Kollarını dikleştirdi, vücudunu daha güçlü bir şekilde sallayabilmek için kendini destekledi, göğüsleri o kadar sert zıplıyordu ki göğsüne çarpma sesi çıkarıyorlardı. Boşalıyormuş gibi iniltili sesler çıkardı ve sonra ikinci bir orgazm taklidi yapmak için bunu sürdürdü.

Kalçaları yorulduğu ve sırtı acıdığı için hâlâ bitirmediğinde neredeyse inliyordu, ama sonunda kendi doruk noktasıyla kükreyene kadar zıpladı, sallandı ve yüksek sesle haykırdı, kalçalarının sert yuvarlanmalarıyla kendini ona boşalttı.

"Oh evet," diye arkasından nefes nefese bağırdı ve

sonunda. Kız öne, masanın üzerine düştüğünde, adam onun poposunu ovaladı ama sonra hiç uyarmadan tokat atarak onu şaşırttı. "Bugün benim için kaç kez geldin?"

Şaplak yemekten hoşlanmadığı için arkasını döndü. Kız ona utangaç ve üzgün bir bakış attı. "Üç."

"Yarın seni dörde çıkaracağım."

Sözsüz bir onaylama sesi çıkardı ama zihinsel olarak ürperiyordu. Elbette her gün kendini bir üst seviyeye çıkarmaya çalışmayacaktı.

Bu sikiş seansları sonsuza kadar sürecekti. "Uzun zamandır yaptığım en iyi sikişsin," dedi, At kuyruğuyla oynamak için uzanıyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, bu sözler karşısında heyecanlanmış gibi davranmasına gerek yoktu. "Şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisisin."

Seksin kendisi açısından, genellikle çok fazla enerjisi olmayan ve bu yüzden ondan fazla bir şey talep etmeyen yaşlı adamlardan birini tercih ederdi. Ama bir Özel Kuvvetler komutan yardımcısından daha iyi bir şey isteyemezdi, özellikle de onun son zamanlarda yaşadığı en iyi seks olduğunu düşündüğü zaman.

Süite bağış yapmaya devam edeceği anlamına geliyorsa, göğüslerini istediği kadar zıplatabilirdi.

"Tamam," dedi, doğruldu ve sikini tekrar pantolonunun içine soktu. "Senin için başka bir şey yapacak zamanım yok. Ama bu tür bir öğleden sonra molasını seviyorum. Bunu kesinlikle tekrar yapacağız."

Yarın burada olacağına söz verdi ve o gidene kadar bekledi. Sonra tuniğini almak için eğildi ve sırtı acı içinde gerilirken yüksek sesle inledi.

Yarın yeni çürüklerle karşılaşacaktı.

Tuniğini omuzlarına atmıştı ki pencerenin yanındaki bir hışırtı dikkatini çekti.

Her zaman oturduğu pencere kenarındaki perdeydi. kullanılmış.

Perdeler onun istediği gibi açılmak yerine kapatılmıştı. normalde onları terk etti.

Ve perdelerden biri hareket etmişti. Bundan emindi.

Kaşlarını çatarak yanına gitti ve pencere kenarındaki koltukta kucağında bir kitapla birinin oturduğunu görmek için geri çekti.

Bir gün önce tanıştığı savaşçı. Desh.

Bunca zamandır burada olmalı.

Boğuk bir ses çıkardı ve hızla geri çekildi. "Ne yapıyorsun burada?"

"Ben- ben yapmadım-" Yüzü kızarmıştı ve ayağa kalkmaya çalışırken beceriksizce hareket etti. Maskesini takmamıştı ama pencere kenarındaki koltuğun üzerinde durduğunu gördü. "Kapana kısılmıştım," demeyi başardı.

"Bizi sevişirken mi izliyordun?" Dönüp masaya doğru baktı ve bu noktanın mükemmel bir manzaraya sahip olduğunu fark etti. Masanın üzerine eğilmişti, sırtı

Marshall onu arkadan becerirken tüm vücudu çılgınca titriyordu.

Başka birinin izlediğinden haberi yoktu.

"Hayır!" Desh de en az onun kadar dehşete düşmüş görünüyordu. "Sana söyledim. Kapana kısılmıştım. Sen içeri girdiğinde pencere kenarındaki koltukta kitap okuyordum."

"Neden bir şey söylemedin?"

"O gelene kadar burada olduğunu bile bilmiyordum. Ve sonra sen çoktan kıyafetlerini çıkarmıştın, ve sonra o -" Desh elleriyle yüzünü kapattı.

Yakışıklıydı. Maskesi olmadan çok yakışıklıydı. Güçlü, klasik yüz hatları ve yüksek elmacık kemikleriyle beklediğinden daha gençti. Gözleri bir gün öncesinden hatırladığından bile daha maviydi.

Yakışıklı ve gençti ve durumdan utandığı belliydi.

"Kapana kısılmıştım," dedi tekrar, yere bakarak. "İçeri gireceğinden bile haberim yoktu ve artık çok geçti. Gerçekten çok üzgünüm."

Tam özür dilemesi gerektiğini ve bir şekilde orada olduğunu onlara bildirmesi gerektiğini söyleyecekti ki kendini hatırladı.

Utanması için hiçbir sebep yoktu. O sadece işini yapıyordu. Ve Desh bu duruma kazara düştüğünü ve ne yapacağını bilemediğini söylerken açıkça doğruyu söylüyordu.

Biri çıplakken ve diğerrinin aleti dışarıdayken dikkatleri üzerine çekmektense o da aynısını yapabilirdi.

Ayrıca Desh hâlâ onun için olası bir partnerdi ve öfkelenerek onun daha da kötü hissetmesine neden olursa aptallık etmiş olurdu.

"Sorun değil," dedi iç çekerek, bu bir dizi sonuca vardıktan sonra. "Bunu yapmak istememiştin."

Yüz ifadesi keskin bir şekilde değişti ve ona baktı. "Gerçekten bunu yapmak istememiştim. Ama bu konuda kızgın olduğunu sanmıştım."

"Kızgın değilim. Ben... Ben şaşırdım." Ona küçük bir gülümseme verdi. "Gerçekten sorun değil. Seks önemli bir şey değil. Dinlenme odasının amacı da bu zaten. Bunu büyütmememiz gerekiyor. Ben sadece şaşırdım. Bazı insanlar gerçekten de herkesin içinde sevişmeyi seviyor."

"Belli ki sen onlardan biri değilsin." Rahatlamış gibi görünüyordu ama hâlâ ona kuşkuyla bakıyordu, sanki onu bu işten sıyırmış olması bir şekilde şüpheliymiş gibi. "İstersen bana kızabilirsin. Bunu hak ediyorum."

"Hayır, yok. Bu bir kazaydı." At kuyruğunu düzelitti ve tuniğinin hâlâ açık olduğunu fark etti.

Belli ki Desh de bunu fark etmeye başlamıştı çünkü gözleri aşağıya kaymış ve hemen yüzüne geri gelmemiştir. "Hâlâ morarmışsın," diye mırıldandı, sesi öncekinden daha kalındı.

Pantolonunu kontrol etti ve adamın gözle görülür bir şekilde

tahrik oldum. Şimdiden. Vücudu şu anda moda olmasa bile, görünüşünden hoşlandığı belliydi. "Bir gecede iyileşmezler. Bilmeniz gerekir. Sağlık biriminin çürükler konusunda yapabileceği bir şey yok."

"O adam sana zarar verip vermediğini umursamıyor gibiydi." "Bana zarar vermiyordu."

"Davrandığın kadar hoşuna gitmiyordu." Nefesini içine çekti. "Bu seni ilgilendirmez."

Nereden bilebilirsin ki?"

"İfadeniz bazen kayıyor," dedi, gözleri göğüsleri ve yüzü arasında gezinirken.

İçinden kendine lanet okudu. Desh bunu görebiliyorsa gerçekten daha fazla pratik yapması gerekiyordu. Umarım Marshall da kaymaları fark etmemiştir.

"O adam fark etmezdi. Sana istediğini verdiği bir hayal dünyasındaydı." Desh hırladı. "Bencil piç."

"O bir piç değil. O iyi bir adam ve bir asker ve bana zarar vermiyordu. Seks sadece sekstir."

Kalçaları ve sırtı o kadar ağrıyordu ki masaya yaslandı ve Desh ona yaklaştığında memnun oldu.

Belki de bu iyi bir şey olacaktı, her ne kadar garip gelse de.

Belki de onu seks yaparken görmek ona neyi kaçırdığını kanıtlamıştır.

Belki de Desh her şeye rağmen onu istediğine karar verecekti. "Bu konuda çok kesin konuşuyorsun," dedi Desh,

gözlerini onun yüzüne dikti.

"Neden olmayayım ki?"

"Bilmiyorum."

"Seksin senin için kişisel olduğunu söylemiştin. Sanırım bunun ben olmadığımı anlamaman mantıklı. Bu sadece benim yaptığım bir şey. Ve bunu birlikte yaptığım erkeklerin de bundan zevk almasını isterim." Gözleri tekrar vücuduna kaymıştı, bu yüzden risk aldı. "Senin de zevk alacağından emin olmak isterim."

Tüm vücudu kasıldı ve gözleri onunkilerle buluşmak için yukarıya fırladı. "Ben az önce..." dedikten sonra hâlâ bana asılmaya çalışıyorsun.

"Bunun bir kaza olduğunu söylemiştin." "Kazaydı."

"O zaman neden bunu sana karşı kullanayım ki?"

Elini ona dokunacakmış gibi hareket ettirdi ama yarı yolda durdu. Gülümseyerek elini tuttu ve bir gün önce yaptığı gibi göğsüne götürdü.

Sanki ağırlığını test ediyormuş gibi göğsünü çok hafifçe kavradı. Sonra diğer elini de yukarı kaldırdı ve parmak uçlarıyla her iki meme ucunu da okşadı.

O da aynı zevk ürpertisini hissetti ve buna karşılık olarak nefesini içine çekti. Adam onu nazikçe okşamaya

devam ederken, bu o kadar iyi hissettirdi ki, kendini göğüslerini adamın ellerine doğru itmeye çalışırken buldu.

"Sana zarar vermediğinden emin misin?" Desh sordu

kalınca. Bir eliyle kadının karnını okşarken diğer eliyle göğüs ucunu hafifçe döndürdü. "Sert görünüyordu..."

Nefes alış verişi hızlanmıştı ve amı zonklamaya başlamıştı. Bunun olduğuna inanamıyordu - vücudunun böyle tepki verdiği. "Hayır. Bana zarar vermedi. Biraz sertti ama ben kabul ettim." Durakladı. "Bu konuda bu kadar rahatsız olmana gerek yok. Daha önce hiç sevişen birini görmedin mi?"

"Evet. Yaptım. Ama bu farklıydı." Adam bunun neden farklı olduğunu açıklamadı ve kadın da bunun onun için neden farklı olduğunu merak etmekten kendini alamadı.

Göğüslerini iki eliyle tuttu ve başparmaklarıyla meme uçlarını daire içine aldı, kadının geriye doğru eğilmesine ve küçük bir iniltiyle başını eğmesine neden oldu.

"Kahretsin," diye nefes aldı. "İnanılmaz derecede seksisin." "Teşekkür ederim."

Bir elini boynundan yukarı kaydırды, nazik dokunuşu her türlü lezzetli sinir ucunu tetikledi. Sonra yanağını okşadı ve başparmağıyla dudaklarının çizgisini ovdu.

Sanki eriyormuş, tereyağından yapılmış gibi hissediyordu. Tekrar inledi ve sanki onun sikini emiyormuş gibi başparmağını ağzına almaya çalıştı.

Ne yaptığını fark ettiğinde ağzındaki başparmağına ateşli bir şekilde bakıyordu.

Bunu onun için yapıyordu, çünkü hoşuna gidiyordu.

hiss

etti Onun için bir şeyler yapıyor olması gerekirken.
m. Genelde bundan daha iyi odaklanabiliyordu. O
neden böyle hissettiğinden emin değildi.

Başparmağını ağzından çıkardı ve elini yavaşça göğsünden karnına doğru uzattı. "Eskiden her gece seks partilerinin yapıldığı bir gezegen olduğunu söylüyorlar. İnsanlar tatil için oraya giderlermiş ve herkes seks yaparmış."

Desh biraz ofladı. "Böyle bir gezegen vardı.
Orada yaşayan biriyle tanıştım."

"Gerçekten mi? Belki de sadece hikâyedir diye düşünmüştüm." "Hayır. Gerçektir."

"Gezegene ne oldu?"

"Öldü. Bu evrendeki pek çok şey gibi."

Sözlerde dokunaklı bir şeyler vardı. Nedeninden bile emin değildi. "Gezegeni kendiniz mi ziyaret ettiniz?"

"Hayır."

"Peki daha önce ne zaman sevişen insanlar gördün?" diye sordu, nefes nefese kaldığını duymamasını umarak.

Yine göğüslerini okşuyor, meme uçlarıyla oynuyor ve parmak uçlarının kıvrımlarda aşağı yukarı gezinmesine izin veriyordu. "Gelişmemiş bir gezegende birkaç yıl geçirdim. Gerçekten gelişmemiş bir gezegende. Hepsi bir mağarada uyuyan bir kabileyle yaşadım.

Başkalarının önünde seks yapmaktan hiç çekinmiyorlardı."

"Peki neden bu kadar utanıyorsun?"

"Ben utanmıyorum."

"Evet, öylesin." Kadının eli adamın pantolonunun önüne inmiş ve oradaki çıkıntıya sürtünmüştü. "Daha önce beni izlerken tahrik mi oldun? Bu yüzden mi utanıyorsun?"

"Hayır."

"Tahrik olmadın mı?" Kız, adamın ereksiyonuna daha bilinçli bir şekilde masaj yaptı.

Çaresizce inledi ve elini tekrar yaslandığı masaya götürdü. "Evet, beni tahrik ediyorsun. Beni kesinlikle delirtiyorsun. Duymak istediğin bu mu?"

"Seni tahrik ettiğimi biliyorum. Sadece beni istediğin şekilde almanın neden yanlış olduğunu düşündüğünü anlamıyorum."

"I-" Cümlesini bitirmedi ama tekrar göğüslerini okşamaya başladı, şimdi daha odaklanmıştı, sanki kendine engel olamıyordu.

Zevk dalgasıyla nefesi kesildi ve başını tekrar geriye attı, bu kadar sıcak, ıslak ve bu kadar nazik bir dokunuşla ağrıyor olması onu şaşırttı. Tüm vücudu zevk ve ihtiyaç içinde titreşirken, "Oh siktir," diye fısıldadı. "Siktir, bu çok iyi hissettiriyor!"

Desh'in yüzü iyice kızarmış, teninde terden bir parıltı oluşmuştu. O da en az onun kadar hızlı nefes alıyordu. "Numara mı yapıyorsun?"

Soru karşısında tüm vücudu sarsıldı. "Ne?"

Desh gözlerini kırpıştırdı. "Daha önce o adamlarla yaptığın gibi numara yapıp yapmadığını sordum."

Tüm uyarılmışlığı soğuk, küçük ve acı veren bir şeye dönüştü. Neden olduğundan bile emin değildi. Kendini alışık olmadığı bir şekilde kullanılmış hissediyordu.

Ondan uzaklaştı, bornozunu bağladı ve ona sırtını döndü.

"Talía," dedi kalın bir sesle. "Öyle demek istemedim-"

"Ne demek istediğin önemli değil," dedi kısık sesle.

Ağlamak üzereymiş gibi hissediyordu ve nedenini bile bilmiyordu. Bu şekilde tepki vermesi için hiçbir neden yoktu. Ona sadece bir soru sormuştu.

Ona seksin büyük bir şey olmadığını söyleyen oydu. Anlaştık.

Koalisyon alanında büyük bir mesele olmaması gerekiyordu.

Kolay, sıradan ve anlamsız olması gerekiyordu, rahatlamanın ve gerginlikten kurtulmanın bir yolu. Eski moda evliliği bile hoş karşılamıyorlardı. İnsanlara idealler ya da romantik dünya kavramları verecek hiçbir şey yoktu.

Desh'in numara yapıp yapmadığını sorması tamamen meşru bir soruydu ve onu rahatsız etmemeliydi.

Ama

oldu.

Hem de

çok.

Burada daha fazla kalamazdı. Başını eğdi ve kütüphaneyi terk etti.

Desh çok tahrik olmuştu ve Desh, Desh'in

onun peşinden koşamam. En azından hemen değil.

Haklıydı. Dinlenme süitine ve ardından odasına geri döndü, orada kendini kapsülüne kapattı ve Desh'in sorusunun onu neden bu kadar incittiğini anlamaya çalıştı.

Seks kişisel olmamalıydı. Hiçbir erkeğin söylediği hiçbir şey onu incitmemeliydi.

Ama Desh'e numara yapmamıştı.

Hiç de numara yapmıyordu.

Birinin kapsülüne vurduğunu duyana kadar ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi.

Kapıyı açtı ve kendisiyle aynı odayı paylaşan Breann'in sırtıttığını görünce kaşlarını çattı. "Ne?" Talia sordu.

"Seni görmek isteyen biri var. Bir adam."

"Gerçekten mi?" Biraz neşelendi ve arayanın özellikle kendisinden randevu isteyen biri olup olmadığını merak etti. Genelde böyle şeyler olmazdı ama Marshall ilgilenmişti.

Belki de şanslı dönüyordu.

"Bir Savaşçı kazanmayı nasıl başardınız?" Breann sordu.

"Oh."

Şimdi onun kim olduğunu biliyordu ve onunla konuşmak istiyordu. Ama kin tutmak saçma olurdu ve ona iyi davranmak kendi yararınaydı.

Bir Savaşçı iyi bir ortak olabilir. Onun için iyi olur.

Ve makul bir teklifi geri çevirecek durumda değildi.

Buna iş gibi yaklaşmalıydı. Jenelle de hep böyle söylerdi. Aynanın karşısına geçti, at kuyruğunu düzeltti ve ortak salona girdiğinde Desh'in kapının yanında dikildiğini gördü, biraz sert görünüyordu ve maskesini takmıştı.

O lanet şeyi her zaman takardı. "Bir şey mi istedin?" diye sordu.

ona yaklaştı. Breann ve diğer bazı kızların konuşmaya kulak misafiri olmaya çalışıyordu, bu yüzden sesini alçak tutmaya çalıştı.

Desh de öyle yaptı, "Özür dilemek istedim. Ben kaçamadan sen kaçtın."

"Özür dilemek zorunda değilsin." "Evet, zorundayım. Seni incittim."

"Hayır, yapmadın." Bu konuşma onu rahatsız etse de gülümsemeyi sürdürmeyi başardı.

"Evet, söyledim." Maskesinin arkasından kaşlarını çatarak ona bakıyordu. "Neden söylediğim her şeye karşı çıkmakta ısrar ediyorsun?"

"Çünkü söylediklerin doğru değil. Sana beni incitmediğini söyledim."

"O zaman neden kaçtın?"

"Dönmedim. Sadece odama döndüm."

Adamın gözleri kızın yüzüne öyle dikkatle bakıyordu ki, kız yüz ifadesini gizlemek için gözlerini kaçırđı. "Özür dilerim," diye mırıldandı usulca. "Kadınlarla aram pek iyi değildir."

Gözleri tekrar adamın yüzüne kaydı.

"Muhtemelen anlayabilirsin," diye devam etti alaycı bir gülümsemeyle. "Ben... Ben uzun zamandır kadınlarla birlikte olmadım. Yıllardır Mel Tana'da Usta'yla birlikte eğitim görüyorum."

"Öyle mi?" diye sordu, bu haber gerçekten ilgisini çekmişti. Bu kadar iyi bir dövüşçü olmasına şaşmamalı. Mel Tana tüm evrende göğüs göğüse dövüş becerilerini öğrenmek için en iyi yer olarak bilinirdi ama öğrencilerden istenen sıkı disipline çok az kişi uzun süre dayanabilirdi.

Çok az konfor. Sınırlı diyet. Hiçbir şekilde seks yok, kendini tatmin etmek bile.

Titizlik ve disiplinin kişinin enerjisini fiziksel hünere yönlendirmesi gerekiyordu.

"Evet," diye itiraf etti Desh. "Kadınlarla konuşma konusunda utanç verici derecede tecrübesizim ve zaten bu konuda hiç iyi değildim. Duygularını incitmek istememiştim."

"Sorun değil," dedi, nihayet onu anlamaya başladığında ilk kez rahatlamıştı. Eğer yıllardır Mel Tana'yla birlikteyse, bu yıllardır seks yapmadığı anlamına geliyordu. Bu kadar deneyimsiz görünmesine şaşmamalıydı. "Anlıyorum."

"Senden hoşlanmadığım için değil. Sevdiğim için."

Omurgasında yine zevkten karıncalanmalar hissetti ve

yanaklarının kızardığını hissetti. "Öyle mi?"

"Evet."

Keşke o aptal maskeyi takmasaydı da yüz ifadesini daha iyi okuyabilseydi. "Yapabilirim... Eğer istersen bu gece seninle buluşabilirim. İstedğin zaman buraya uğrayabilirsin. Başka bir randevum yok."

Uzun süre ona baktı, gözleri maskenin ardında ayıktı. Sonra nihayet, "İstiyor musun?" dedi.

"Evet. Biliyorum." Elbette biliyordu. Sadece bir Savaşçı ve potansiyel bir ortak olduğu için de değil.

"Onun yerine benim odama gelebilir misin?" "Evet. Evet, gelebilirim."

"Tamam. Yapmanı istiyorum."

Bu itiraf onu utandırmışa benziyordu ve hemen oradan ayrıldı.

Yine de Talia'nın umurunda değildi. Kalbi heyecanla çarpıyordu ve arkasını döndüğünde gülümsüyordu.

Breann, "Bakın karanlık at kimmiş," dedi. geçti.

Talia ona sadece soğuk bir gülümseme verdi.

Daha önce bir komutan yardımcısını becermişti ve şimdi de bir muharip ile randevusu vardı.

Her ikisi de eğlence süitindeki konumu için iyiydi ama Desh kişisel olarak onu çok daha fazla heyecanlandırıyordu.

Daha önce hiç böyle hissetmemişti - seks hakkında değil.

Ama gerçek şu ki, bu gece onun yatak odasına gitmek için sabırsızlanıyordu.

Talia o akşam eğlence süitinden ayrılmadan önce Jenelle'in odasına uğradı.

"Ne zaman geliyor?" Jenelle, Talia'nın görünüşüne onay verdikten sonra sordu. En güzel tuniğini giymiş ve makyajına özen göstermişti. Saçları ve çizimleri her zaman aynıydı.

"Onun odasına gidiyorum."

"Neden?"

"Bilmiyorum. Bunu tercih edeceğini söyledi."

Jenelle kaşlarını çatmaya başladı, bu da Talia'yı kesinlikle sinirlendirdi.

"Bu yanlış mı?" Talia saçlarını düzelterek sordu, oysa saçları zaten mükemmel görünüyordu, hiçbir dalgalanma ya da çarpma yoktu. "Bunu daha önce başka konuklarla da yaptım. Odasına gitmeyi kabul etmemeli miydim?"

"Hayır. Tabii ki onun odasına gidebilirsin. Ben sadece neden buraya gelmediğini merak ediyorum." Durakladı. "Genelde sadece yaşlı erkekler odalarında kalmak ister. Utandı mı?"

"Bilmiyorum. Belki." Talia öğleden önceki konuşmaları sırasında Dеш'in yüz ifadesini hatırlamaya çalıştı ama o aptal maskeyi taktığı için yüzünü okumak zordu. "Tam olarak anlayamadım. Sadece sordu ve ben de evet dedim."

Tanıdık bir çaresizlik yaşamaya başlamıştı.

-Ona bu işte hâlâ yeni olduğunu ve her zaman en iyi kararları veremediğini hatırlatan bir karar.

Desh'le tanışacağı için çok heyecanlanmıştı ama belki de heyecanlanmamalıydı.

Jenelle yanıt vermeyince Talia ekledi: "Sanırım bu onun Dünya'ya ilk gelişi ve henüz bu kültürde rahat değil. Süite gelmemesinin kötüye işaret olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Şart değil. Sadece bizimle yaptıklarından utanan erkeklerin bazen bize iyi davranmadıklarını gördüm. O yüzden dikkatli olun."

Talia yumuÇak, yuvarlak bir tabureye oturdu, omuzları çökmüÇtü. "Yapacağım. Ama bana kötü davranacağını sanmıyorum. Öyle birine benzemiyor. O... nazik görünüyor."

Jenelle ona ani ve sert bir bakış attı. "Sakın romantikleşme, Talia."

"Ben değilim!"

"Sen değil misin?"

"Hayır... Ben... Ondan hoşlanıyorum ve bence o... tanıştığım çoğu erkek kadar sert görünmüyor. Ama romantikleştirmiyorum. Söz veriyorum."

Jenelle hafifçe gevşedi ama gözleri hâlâ dikkatliydi. "Pekâlâ. Lütfen dikkatli ol. Eğer hoşuna giden bir partner bulursan, bu iyi bir şey. Eğer onunla birlikte olmaktan hoşlanıyorsanız, bu da iyi bir şey. Ama aptallaşmaya başladığın anda

Onunla ilgili hayaller ya da imkansız fikirler, işte o zaman tehlikeyle karşılaşabilirsiniz."

"Bunu biliyorum. Unutmayacağım. Söz veriyorum romantikleştirmiyorum. Gerçekten bu tür şeylerde yeni olduğunu düşünüyorum.

Daha önce hiç bir eskortla birlikte olmamış. Bana seksin onun için kişisel bir şey olduğunu söyledi."

Jenelle, "Talía, o ne derse desin ona karşı kişisel davranmayacaksın," dedi. "Asla kişisel olmayacaksın. Onun için kim olduğunu unutma."

"Biliyorum. Biliyorum! Sadece neden odasına gelmemi istemiş olabileceğini açıklıyordum. Sence... sence hiç gitmemeli miyim?"

"Ben öyle demiyorum. O bir Savaşçı, yani bu iyi bir şey. Eğer onunla ilgili olumsuz hisleriniz yoksa, muhtemelen iyisinizdir. Sadece dikkatli olun. Eğer bir erkek yaptığı şey hakkında kendini kötü ya da suçlu hissediyorsa, bunun acısını genellikle sizden çıkaracaktır. Eğer buna dair herhangi bir işaret alırsanız, o odadan çıkın. Eğer çıkamazsanız, alarmı çalın. Hiçbir bağış uğruna incinmeye değmez."

Talía ciddiyle başını salladı, göğsünde uzun zamandır, burada çalıştığı ilk aydan beri hissetmediği bir ürperti başlamıştı.

Desh hakkında endişelenmesi gerektiği, onun kendisine zarar verebileceği aklına hiç gelmemişti ama şimdi gerilmeye başlamıştı.

Ya onun hakkında yanılıyorsa?

Ya Jenelle'in korktuğu kadar aptal olsaydı?

Jenelle onun ruh halindeki değişikliği fark etmiş gibiydi çünkü ifadesi yumuşamıştı. "Seni üzmemek istememiştim Talia. Sadece dikkatli olmanı istiyorum. Unutma, erkekler her zaman erkektir. Asla senin istediğin gibi olmayacaklar."

"Biliyorum," dedi Talia küçük bir gülümsemeye. "Unutmayacağım."

Desh'le geçireceği akşam için duyduğu heyecan tamamen değişmişti ve Rezidans'ın uzun koridorlarında Desh'in odasının bulunduğu kanada doğru yürürken üşüdüğünü ve titrediğini hissetti.

Neredeyse önce Jenelle'le konuşmak için uğramamış olmayı dileyecekti.

Ama akıllı ve uysal olmak, aptal ve mutlu olmaktan daha iyiydi.

Aptalca bir mutluluk ona sadece zarar verirdi.

Kapının önünde bir dakika durdu, derin nefes aldı ve titreyen ellerini sakinleştirmeye çalıştı. Sonra zili çaldı ve adam bir süre sonra kapıyı açtı.

Her zamanki açık renk pantolonu ve üstünü giymişti ve ayakkabı ya da maske takmamıştı.

Çenesinde bir günlük sakaldan kalan koyu renkli kıllar vardı ve yüzü genç, çok çekici görünüyordu.

Nefesini içine çekti.

"Merhaba," dedi küçük bir gülümsemeye, gözlerini yere indirdi ve

sonra tekrar kaldırıyorum.

"Merhaba." Tekrar titremeye başladıklarında ellerini sıkıttı.

Elbette başka birine dönüşmezdi. Eminim ona zarar vermezdi.

Sessiz görünüyordu. Ve biraz da kararsız.

"İçeri gel." Onu içeri almak için kenara çekildi.

Odası, Rezidans'taki normal misafir odalarının çoğu gibiydi; temiz, rahat ve şık, minimalist bir tarzda dekore edilmişti.

"İçecek bir şey ister misin?" Dersh, ağırlığını çok ince bir şekilde bir ayağından diğerine kaydırarak sordu. "Biraz sahte şarap?" Duvardaki çoğaltıcıyı işaret etti.

"Bir şey yiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Çok uzun yıllarımı sadece gerçek yiyecekler yiyip içerek geçirdim. Artık kopyalanmış şeyleri bile zar zor yutabiliyorum."

Yıllardır Mel Tana'da olduğunu hatırlıyordu. O gezegende çoğaltıcılara bile izin verilmiyordu.

"İçecek bir şey ister misin?" diye tekrar sordu.

Sessizce başını salladı. Eğer o içmiyorsa hiçbir şey içmek istemiyordu. Akşamları bir erkekle birlikte olduğunda, sekse geçmek için uyguladığı birkaç rutini vardı. Ama şu anda hiçbiri uygun gelmiyordu ve hâlâ titriyordu ve bunu saklamaya çalışıyordu.

Odadaki tek koltuk birkaç metal koltuktu.

Sandalyeye oturdu ve titremesini durdurmak için kollarını karnının önünde kavuşturarak yatağın kenarına oturdu.

Desh gelip onun yanına oturdu.

Birinin bir şey söylemesi gerekiyordu, o da "Rezidans'ta gerçek şarap var" dedi.

"Biliyorum. Ama o kadar uzun zamandır gerçek alkol almadım ki beni tamamen bayıltabilir. Yarın dövüşmem lazım."

Başını salladı, yere baktı ve yanındaki tatlı adamın seks sırasında bir tür canavara dönüştüğünü hayal etmemeye çalıştı. O güçlüydü. Gerçekten güçlüydü.

İsterse ona zarar verebilirdi.

Hafif titrek bir nefes aldı. "Şarap ya da çoğaltılmış şeyler içmiyorsan ne içiyorsun?"

"Su. Ya da süt. Gerçi buradaki süt o kadar işlenmiş ki-" Sözüünü kesti.

Yüz ifadesini kontrol etmek için başını çevirdi. "Ne?"

Tekrar gözlerini kaçırmadan önce ona alaycı bir gülümseme gönderdi. "Her şeyden şikayet ediyormuşum gibi konuştuğumu fark ettim."

"Hayır, bilmiyorsun. Mel Tana'da bu kadar uzun süre kalan birini hiç duymamıştım. Gerçek dünyaya geri dönmek garip olmalı."

Tuhaf, yumuşak bir of çekti. "Gerçek dünya. Evet."

Sesi neredeyse acı geliyordu ve nedenini bilmiyordu.

Kollarını karnının etrafında sıktı ve

Söyleyecek bir şey, yapacak bir şey, titremesini durduracak bir yol arıyordu.

"Talía?"

Yere bakıyordu. Bu şekilde daha güvende hissediyordu.

"Evet?"

"

"Neden korkuyorsun?"

"Korkmuyorum-"

"Evet, korkuyorsun. Benden... korkuyor musun?"

Bunu mahvediyordu. Her şeyi mahvediyordu. Ne yapmalıydı

onun için harika bir şeyken tam bir karmaşaya dönüşüyordu. Omuzlarını dikleştirdi ve gülümsemeye çalıştı. "Tabii ki hayır."

Desh uzandı ve onun iki elini birden tuttu. Adamın elleri büyük, sıcak ve çok güçlüydü. "Titriyorsun."

"Ben..."

"Korkuyorsun."

Nefesini bıraktı ve adamın gözlerine baktı, o kadar kapana kısılmıştı ki söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. "Özür dilerim."

Kaşları birbirine yaklaşmıştı. "Üzülme. Sadece bana neden korktuğunu söyle."

"Buraya gelmeden önce... arkadaşım ile konuştum. Bazen erkeklerin yaptıkları şeyden utandıklarında odalarında kalmak isteyeceklerini söyledi. Ve bazen bu utanç onları bize zarar vermeye yönlendirirmiş."

Bunu ona söylememeliydi. Söylenecek en yanlış şeydi.

Eğer Jenelle'in korktuğu gibi biriyse, bu onu sadece kızdırırđı.

Ama belki de şimdi öğrenmek daha iyiydi.

Desh'in yüzü buruştu. "Canını yakacağımı mı düşünüyorsun?

Sen?"

"Hayır. Hayır." Tekrar yere baktı. "Ben biliyorum." Sertçe yutkundu ve ellerini adamın ellerinden çekti. "Bu işte iyiye gittiğimi sanıyordum ama sanırım hâlâ ne yaptığımı bilmiyorum."

Desh uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra mırıldandı: "Ben de bilmiyorum."

Ciddiydi.

O da en az onun kadar kararsızdı.

Bu ona söyleyebileceğı en iyi şeydi. Titreyen sinirlerini hemen rahatlattı.

Tam olarak düşündüğü kişiydi. Onun hakkında yanılmamıştı.

Konumları ne olursa olsun, bu odada onun da en az onun kadar gücü vardı.

Başını çevirdi ve ona küçük bir gülümseme gönderdi. "Çok seksi değilim, değil mi?"

İfadesinin geri kalanı rahatlarke gözleri büyüdü. "Bunu az önce söylemedin, değil mi?"

"Evet. Neden?"

"Çünkü sen hayatımda gördüğüm en seksi şeysin."

Kalbi yeniden çarpmaya başladı ama sinirden değil

bu sefer. "Şimdi bile mi?"

Uzanıp parmaklarını kızın yanağında gezdirdi, sonra da boynunun hizasında gezdirdi. "Özellikle de şimdi."

Hafif dokunuş o kadar iyi hissettirdi ki nefesini içine çekti. "Hâlâ bunu yapmak istiyor musun?"

"Öyle mi?"

Başını

salladı.

"O zaman ben de istiyorum."

Ayağa kalktı, tuniğini çözdü ve omuzlarından kaymasına izin verdi.

Desh'in yüzündeki ve vücudundaki tepki ani ve dramatikti. Gözleri ateşlendi. Vücudu gerildi. Suskun bir şekilde ona baktı.

Sonra uzanıp onu aşağı çekti, böylece tekrar yanında oturuyordu. Göğüslerinden birini daha önce yaptığı gibi avuçladı, dokunuşu o kadar hafifti ki neredeyse narindi.

Adamın yanaklarının hafifçe kızarması, nefes alışının hızlanması, elinin hafifçe titremesi hoşuna gitmişti. Bu, onun nasıl görüldüğünden ve nasıl hissettiğinden gerçekten hoşlandığının kanıtıydı.

Bu ona kendini özel hissettirdi ve o böyle hissetmeye alışık değildi.

Onun hakkında yanılmamıştı. Hem de hiç.

Bu iyi bir karardı.

"Bunu nasıl yapmak istiyorsun?" diye sordu kalın bir sesle.

Ses.

"İstediğin her şeyi yapabiliriz."

Şu anda ona dokunmak istiyor gibi görünüyordu. O da göğüslerini iki elinin arasına aldı ve yumuşak, kalıcı bir inilti çıkarana kadar meme uçlarını döndürdü.

"Bunun nasıl hissettirdiğini seviyor musun?" diye sordu, ellerini beline ve sonra kalçalarına doğru takip ederek.

"Evet," diye fısıldadı.

Adamın elleri tekrar göğüslerine gittiğinde, kadın sırtını dikleştirdi, tekrar titredi ama artık korkudan değil.

Kukusu çoktan uyarılmış bir şekilde titreşmeye başlamıştı. Bunun nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu iyi hissettirmesi gerektiğini hatırlayarak, "İstersen sana dokunabilirim," dedi.

"Önce sana dokunmak istiyorum. Benim için uzanabilir misin?"

Onunla tartışması zordu ama giderek daha fazla kontrolden çıktığını hissediyordu. Yatağa sırtüstü uzanacak şekilde pozisyonunu ayarladı ve adam onun üzerine doğru ilerledi, gözleri botları dışında çıplak olan vücudunu açlıkla taradı.

Adam parmak uçlarını göğüslerinden kalçalarına doğru gezdirdiğinde nefesi kesildi. Sonra başparmağıyla meme uçlarından biriyle oynadığında tekrar nefesi kesildi.

Nefesini tutmaya çalıştı.

Kalçalarını huzursuzca oynattı.

"Kahretsin, çok güzelsin. Ben...?" Bitirmedi.

onun sorusu.

"İstediğin her şeyi yapabilirsin," dedi ona nefessiz bir fısıltıyla.

Eğildi ve kızın göğüslerinden birini avucunun içine aldı. Ağız.

Küçük bir inilti çıkardı ve sarsıntının etkisiyle ayağa kalktı.

zevk.

"İyi misin?" diye sordu, yüzüne bakmak için başını kaldırarak.

"Evet."

"Sorun nedir?"

"Böyle hissetmeye alışık değilim," diye itiraf etti, parmaklarını yumuşak örtüye geçirerek.

"Ne taraftan?"

"İyi."

Kadının sözlerini işlerken yüz ifadesi değişti. Mavi gözlerinden farklı bir sıcaklık fışkırdı.

Kız çaresizce kıvranana kadar meme ucunu emmek için geriye doğru eğildi.

Sonra doğruldu ve bir elini bacaklarının arasından aşağı kaydırды. Amına dokunmadan önce, "Dokunabilir miyim?" diye sordu.

Başını salladı, o anda konuşmaktan tamamen acizdi.

Parmakları onun her yerine dokunduğu gibi nazikçe

araştırdı. Neredeyse tereddütlüydü. Bir parmağını
kaydırdığında

içinde, hevesle etrafında sıktı.

Dudakları hafifçe aralandı, yanakları öncekinden daha fazla kızardı. "Çok ıslaksın."

Islanmıştı. Hayatında hiç bu kadar tahrik olmamıştı ve bundan neredeyse utanıyordu, sanki bu profesyonelce bir davranış değilmiş gibi.

Yine de elinden bir şey gelmezdi.

Vücudu adamın ona yaptıklarını umutsuzca istiyordu.

"Sen... bundan hoşlanıyor musun?" diye sordu. gözlerini amından yüzüne çevirdi.

Başını salladı ve ellerini yorganın içine soktu.

Parmağını birkaç kez pompaladı ve kadın eğildi. Dizler.

"Sen..." O sırada alt dudağını ısırdı. zevk yoğunlaştı. "İki parmağını kullanabilir misin?"

Elini iki parmağıyla içine girecek şekilde ayarladı ve lezzetli bir sürtünme yaratarak parmaklarını içine ve dışına kaydırды.

Bunu yapmaması gerekiyordu.

Onun kendisini memnun etmesine izin vermemesi gerekiyordu. Onu memnun etmesi gerekiyordu.

Ama artık işleri yoluna koymak için çok ileri gitmişti. Yatağa tutundu ve kalçalarını adamın parmaklarına doğru salladı, içinde zevk biriktikçe başını çaresizce savurdu.

"Daha hızlı," diye soluk soluğa bağırdı, gözlerini sımsıkı kapadı ve can havliyle tutundu. "Lütfen!"

Ritmini hızlandırdı, böylece eliyle onu sertçe beceriyordu ve merkezindeki baskı his dalgalarına dönüştü.

Titreyip ürperirken zevk çılgınlıklarını bastırmak için dudağını sertçe ısırırdı.

Adam parmaklarını onun dar, ıslak amından çıkardığında tüm vücudu sıcak ve rahatlamıştı.

Şimdi öncekinden daha da ıslaktı. Onu ıslatmıştı. el.

Nefes nefese kalmıştı ve hala örtüye tutunuyordu. bir dakika bile kımıldamadı. Gözlerini açtığında, Desh'in hâlâ o sıcak yoğunluğuyla kendisine baktığını gördü.

"Bunu neden yaptın?" diye sormayı başardı, kontrolünü kaybettiği için utanmış ve kendini mahcup hissetmişti.

"Çünkü istediğim her şeyi yapabileceğimi söylemiştin."

Garip bir cevaptı ama ona onun hakkında bir şeyler anlatıyordu. Onun hakkındaki ilk izlenimlerinde yanılmadığını bir kez daha kanıtlıyordu.

Yaptığı şeyi takdir ettiğini göstermek isteyerek doğrulup dizlerinin üzerine çöktü ve onu yastıklara yaslanması için rahatlattı. "Şimdi senin için bir şey yapabilir miyim?" diye sordu küçük bir gülümsemeyle.

Tüm vücudu gözle görülür bir şekilde sıkıştı. "Evet. Lütfen."

Yavaşça adamın giysilerini çıkardı, giysilerin altında adamın sıkı vücudunun görüntüsü çok hoşuna gitmişti - tüm uzun uzuvlar ve zayıf, iyi tanımlanmış kaslar. Kadın adamın vücudunu okşarken adam tamamen sessizdi.

omuzları, kolları, göğsü, bacakları. Aleti, pantolonunu çıkardığı andan itibaren tamamen kalkmıştı ve göbeğine yaslanmış, dokunmasını bekliyordu.

Sonunda yaptı ve Desh'in hafifçe sarsılmasına ve yüksek sesle nefes almasına neden oldu.

Ağzını indirdiğinde kalbi hızla çarpıyordu ve diliyle onu kızdırırken, başını döndürürken, şaftından aşağı bir çizgi yalarken uzun ve alçak sesle inledi.

Kadın onu tamamen ağzına aldığı anda kalçalarını sarsakça yukarı kaldırdı, elleri ne yapacağını bilmiyormuş gibi huzursuzca örtünün üzerinde hareket ediyordu.

"Siktir," diye soludu kadın emmeye başladığında. Vücudunun üst kısmı yataktan yukarı kalktı. "Oh, lanet olsun! Yapamam... Yapamam..."

Onun çıplak zevkinden, kontrolden tamamen yoksun olmasından garip bir şekilde heyecanlanmıştı. Ritmik emme uyguladı ve taşaklarına nazikçe masaj yapabilmek için bir elini başının altına götürdü.

Tekrar doğruldu, yatağa tutunmak için debeleniyordu. Ağzının içine doğru çaresiz küçük hamleler yapıyordu ve kadın onun çoktan boşalmak üzere olduğunu fark etti.

Birkaç kez daha emip sıktıktan sonra boşaldı ve uzun süre devam eden yüksek sesli bir inilti çıkardı. Aleti kadının ağzında titredi ve vücudu gevşeyip nefes nefese kalana ve rahatlayana kadar spazmları geçirdi.

Onun salgısını yuttu ve doğrulurken ağzından kaymasına

izin verdi. Aptal gibi gülümsüyordu

yüzündeki doygun ifadeyi ve boynuna kadar inen kızarıklığı gördü.

Adam gözleriyle buluşacak kadar kendine gelene kadar göğsünü hafifçe okşadı.

"Bu utanç vericiydi," diye mırıldandı. Kadın kaşlarını çattı. "Neden?"

"Yaklaşık iki saniye dayandım."

Omuzlarına masaj yaparken kıkırdadı. "Bundan daha uzun süre dayandın. Ne fark eder ki?"

"Başka bir şey yapabileceğimizi düşünmüştüm," dedi biraz mahcup bir ifadeyle.

Gülümsemesini durduramıyor gibiydi ve nedenini bile bilmiyordu. "Yapabiliriz. Sanırım daha fazlasını istemen uzun sürmez."

Onu yanına uzanması için çekerken o da gülümsüyordu. Ne istediğinden tam olarak emin değildi ama kendini onun yanına bıraktı ve bir eliyle göğsünü okşadı.

Adamın tamamen tüysüz olmaması hoşuna gitmişti. Alışılmadık bir şeydi ve göğsündeki kıllarla oynamaktan kendini alamadı.

Kollarından biri onu sarmıştı ama sadece gevşekçe tutuyordu. Vücudu serbest bırakıldığı için hâlâ sıcak ve yumuşaktı.

Birkaç dakika sonra "Bunu yapmaktan hoşlanıyor musun?" diye sordu.

Soru karşısında şaşırdı ve onun yüzünü görmek için başını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, bunu yapmaktan hoşlanıyor musun?"

Nasıl cevap vereceğini bilemediği için gözlerini kırpıştırdı.

"Bana gerçeği söyleyebilirsin," dedi sessizce, gözleri ayık bir şekilde onun yüzündeydi. "Beni memnun etmek için güzel yalanlar uydurmamanı tercih ederim."

"Yalan söylemeyecektim," dedi ona. "Sadece düşünüyordum. Bazen hoşuma gitmiyor. Bazen rahatsız edici geliyor. Ama çoğu zaman işimi nasıl iyi yapacağıma odaklanıyorum." Durakladı. "Herkes gibi ben de işimi iyi yapmak istiyorum."

Sanki anlamış gibi başını salladı. "Benimle gerçekten iyi bir iş çıkardın."

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Hoşuma gitti," diye itiraf etti. "Seninleyken. Neden bilmiyorum ama hoşuma gitti."

"Eğer doğru değilse, bunu bana söylemek zorunda değilsin." "Öyle." Tekrar uzandı, bu durumdan utanmıştı.

kabul ediyordu ve bunu neden yaptığından emin değildi.

"Bu doğru."

Onun saçlarını okşadı ve hiçbir şey söylemedi.

Göğsünü okşamaya devam etti, ara sıra elini sıkı karnına doğru götürdü. Birkaç dakika sonra adamın sikiğinin yeniden sertleşmeye başladığını fark etti.

Bulunduğu erkeklerin çoğundan çok daha gençti. ile.

Çok uzun sürmedi.

Karn ına küçük vuruşlar ve dokunuşlar yaptı, garip bir şekilde
Aletinde gördüğü tepki onu heyecanlandırdı. O nasıl sevdi

sertleşiyordu. Onun yeniden tahrik olmasının bu kadar kısa sürmesi hoşuna gitmişti.

Adamın nefesini içine çektiğini duyana kadar eli gittikçe aşağı indi.

"Daha fazlası için hazır mısın?" diye sordu, nefessiz kalmak yerine sofistike ve baştan çıkarıcı görünmeye çalışarak. Tek söylediği "Evet," oldu.

Kız kendini dizlerine kadar kaldırırken ona baktı ve yüz ifadesi nefes kesiciydi; ateşli, istekli ve neredeyse dehşete düşmüştü.

Bu onu neredeyse korkutuyordu -gözlerindeki o huşu dolu bakış- ama bunun dikkatini dağıtmasına izin vermedi.

Adam hala yastıklara yaslanmış ve belli ki onun bir şey yapmasını beklerken, "Nasıl yapmak istersin?" diye sordu.

Başını hafifçe salladı. "Sen karar ver."

Erkekler istedikleri pozisyona karar vermesine asla izin vermezlerdi. Dersh'in karar vermiş olması tuhaf ve rahatsız ediciydi.

Yine de henüz hareket etmemişti, bu yüzden onu üstte isteyebileceğini düşündü. Onun vücudunu okşadı ve sonra kalçalarına oturmak için hareket etti. "Bunu beğendin mi?" diye sordu, yüz ifadesinden tercihlerini okumaya çalışarak.

Ona bakarken dudakları aralandı, sanki konuşmaya çalışmış ama konuşamamış gibiydi. Başını salladı.

Kendini onun üzerine yerleştirdi ve sonra sikini içine sokmak için aşağı uzandı. Hala ıslak ve esnekti.

erken orgazm, bu yüzden kolayca kedi içine kayarak onu zevkli bir sıkılıkla doldurdu.

Bir erkeğin sikinin içinde nasıl hissettirdiğinin tadını çıkarmaya alışık değildi. Duygularına karşı kalçalarını yuvarladı ve küçük bir inilti çıkardı.

Desh de inledi, elleri tıpkı Desh'in sikini ağzına aldığı zamanki gibi yatağın üzerinde hareket ediyordu.

"Bu senin için iyi mi?" diye sordu.

"Evet," diye tısladı, kalçaları onun altında hafifçe sallanıyordu, sanki kendini sabit tutamıyormuş ama itmek istemiyormuş gibi. "Çok iyi hissediyorsun."

Adam o kadar garip bir şekilde pasif görünüyordu ki kadın endişelenmeye başladı. "Üstte mi olmak istiyorsun? Başka türlü daha mı iyi?"

Gözlerini kapadı ve boynunu dikleştirdi, yüz ifadesi derin bir hazzı yansıtıyordu. Bir dakika sonra, "Bu şekilde hoşuma gidiyor," diye mırıldandı.

Bundan zevk aldığına ikna olan Talia onun üzerinde hareket etmeye başladı. Yavaşça, ritmik bir şekilde, uyguladığı birkaç tekniği kullanarak başladı. Desh hâlâ kalçalarıyla o küçük sallantıları yapıyor ve ellerini daha önce yaptığı gibi yatakta sıkıyordu.

Gözleri şimdi açıktı, ona bakıyordu ve yüz ifadesi o kadar rahatsız ediciydi ki zar zor bakabildi. Bunu nasıl anlayacağını bilmiyordu.

Hareketi kontrollü olmaktan ziyade neredeyse çaresiz hissettiriyordu,

Ama vücudu üzerinde garip bir etkisi vardı. Kendi hareketiyle birleştğinde, içinde bir zevk kasılmaya başlamıştı.

Hızını artırdı, vücudunun taleplerini karşılamak için ona daha güçlü bir şekilde bindi. Hareket ederken yumuşak, küçük homurtular çıkarıyordu ama buna engel olamıyordu. Her şey çok iyi hissediyordu.

Desh de bundan zevk alıyor olmalıydı çünkü boğuk inilti çıkarıyor ve çaresizce örtüye tutunuyordu. Adam aniden kızın içine doğru birkaç sert hamle yaptı ve kız da karşılık olarak yüksek sesle haykırdı.

"Evet!" diye nefesi kesildi. "Bunu daha fazla yap. Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var!"

Yatakta bir erkekten talepte bulunmaması gerekiyordu ama kelimeler dudaklarından dökülüyordu. Şimdi neredeyse çılgınca ona biniyordu, ulaşamayacağı bir serbest bırakmayı kovalarken tüm vücudu zıplıyordu.

Desh daha bilinçli bir şekilde yukarı itmeye başladı, siki alttan hızlı ve sert bir şekilde ona doğru itiyordu.

Orgazm olurken gergin bir yay gibi geriye doğru eğildi ve derin olduğu kadar şok edici bir zevkle hıçkırarak ağladı.

Kadın boşalırken amcığı adamın sikinin etrafında kenetlendi ve adamın hareketi neredeyse anında ritmini kaybetti. Kalçalarına tutunmak için uzandı, tutuşu sıkı ve aceleciydi ve onu aşağıdan becerirken tüm vücudu sallanıyordu, inlemeleri daha yüksek ve daha kontrolsüz hale geliyordu.

Onu inşa ederken izleyebilecek kadar aşağı inmişti.

doruğa doğru yükseliyordu ve yardım edemiyordu ama onun ne kadar çığ ve içten görüldüğüne bayılıyordu, yapmacıklık yoktu, sahte sofistikelik katmanları yoktu.

Kendini tamamen bu işe vermişti, sahip olduğu her şeyi vücudunun hareketine, yaşadığı hislere döküyordu.

Serbest kalmanın verdiği hazzın adamın yüzüne çarpışını izledi. Neredeyse böğürtüye benzeyen bir ses çıkardı, salıverilmesiyle birlikte beceriksiz sarsıntılarla sallanırken hiçbir şeyi geri tutmadı.

Tüm kasılmalar içinden geçip gittiğinde, birbiri ardına kalın, nefessiz iniltilerle yatağa yığıldı.

Kendi amcığı hâlâ zevkten küçük kasılmalar yapıyordu ve tüm vücudu kendini iyi, rahatlamış ve garip bir şekilde ağır hissediyordu.

Kadın adamın üzerinden kalkmaya başladı ama adam onu göğsüne çekti.

Orada nefes nefese yatıyordu, adamın kolları ona sarılmıştı.

Sıkıca.

Vücudunun gerçekten rahatlaması için birkaç dakika geçmesi gerekti.

ve sonunda onu serbest bıraktı.

Ona gülümsemek için başını kaldırdı.

"Gerçekten mi geldin?" diye sordu, gözleri onu arıyordu. yüz.

Bu onun sormasını beklediği son şeydi, o yüzden

bir cevap oluşturmak için zamanı yoktu. Ona sadece gerçeği söyledi. "Evet. Gerçektir."

Ağzının kenarları yukarı kalktı. "Güzel. Benim için de."

Son sözleri kuru ve alaycıydı ve çaresizce kıkırdadı, daha rahat olduğu tarafa doğru ilerledi.

"Senin için uzun zaman oldu, sanırım," dedi birkaç dakika sonra, düşüncelerinin çizgisini takip ederek.

"Ne demek istiyorsun?" Adamın vücudu gerildi ve kadın bir an için onu gücendirdiğinden korktu.

Hızlıca cevap verdi, "Sadece Mel Tana'ya gittiğini biliyorum ve orada seks yapamazsın demek istedim. En azından yapmaman gerekiyor. Kuralları çiğnemedin, değil mi?"

"Hayır. Kuralları çiğnemedim."

"Seks yapmadan geçirmek için uzun bir süre."

"Evet. Öyle." Sesinde anlamadığı garip, gergin bir ton vardı.

"Neden oraya gittin? Ve neden orada kaldın

Uzun

mu?" "Ben... Ben gerçekten bilmiyorum."

Bu bir çit gibi, bir durak gibi geliyordu, bu yüzden yapmadı

hemen cevap ver.

Bir süre sonra devam etti, "Size mağarada uyuyan kabileyle birlikte o ilkel gezegende olduğumu söylemiştim. Orada üç yıl kaldım ve... geri dönmek gerçekten çok zordu. O gezegende hayat o kadar çığ, yoğun ve... zordu ki,

gerçekten uyum sağlayamadım. Her şey çok zengin, çok yumuşak geliyordu,

çok... sahte. Kendimi sürekli hasta hissediyordum. Bu yüzden birisi bana Mel Tana'dan ve oradaki sıkı eğitimden bahsetti ve ben de bunun bir geçiş dönemi olarak işe yarayacağını, gelişmiş dünyaya yeniden alışmama yardımcı olacağını düşündüm."

Dikkatle dinliyordu, adamın anlattıklarından büyülenmişti. "İşe yaradı mı? Bir geçiş olarak yani."

Başını iki yana salladı. "Sanmıyorum. Ben... bir türlü ayrılamadım."

"Nasıl dövüşüleceğini öğrenmek istedin mi?"

"Aslında hiçbir zaman çok fiziksel olmadım. Büyürken akademisyendim. Oldukça inektim, gerçekten. Ama o gezegende kendimi çaresiz hissettim, yemek için, korunmak için daha güçlü erkeklere güvenmek zorunda kaldım. Bir daha asla öyle olmak istemedim. Mel Tana'daki eğitimin yardımı oldu. Hem de çok. Dövüşmeyi hiç bu kadar önemsememiştim ama güçlü olmak istiyordum. Bir daha asla çaresiz hissetmek istemiyorum."

"Sonunda Mel Tana'yı terk etmenize ne sebep oldu?"

İçini çekti ve ona mahcup bir gülümseme verdi. "Ben... Birkaç şey oldu. Bazı... gerçekten kötü haberler aldım, bu da yaptığım şeyi yapmaya devam etmemi imkansız hale getirdi. Sonra da kovuldum. Üstat dünyadan saklandığımı ve artık durmam gerektiğini söyledi." Bir süre durakladıktan sonra ekledi, "Haklıydı."

Bunu uzun süre düşündü. "Kötü haber neydi?"

Sessizce başını salladı. Ona söylemeyecekti.

Ne de olsa yabancından öte değillerdi. Bunu kabul ederek, "Gittiğine memnun musun?" diye sordu. "Ben... Ben henüz bilmiyorum." Avucunu uzun saçlarında gezdirdi.

At kuyruğu. "Ama şunu söyleyebilirim ki Mel Tana'daki hiçbir şey kendimi az önce senin kadar iyi hissediyorum."

Bunun üzerine gülümsedi. "Yani seks yapmayalı uzun zaman oldu?"

"Evet."

Ses tonu tuhaftı, bu yüzden yüzünü incelemek için başını kaldırdı. "O gelişmemiş gezegende seks mi yaptın? Diğer herkesle birlikte mağarada mı?"

Ağzı garip bir şekilde büküldü.

Ona söylemek istemediği şeyi fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. "Daha önce hiç seks yapmadın mı, Desh?"

Onun yutkunduğunu gördü. Sonra yüzünde bir rahatlama oldu ve itiraf etti: "Hayır, bu benim ilk seferimdi. Yirmi sekiz yaşındayım ve bu geceye kadar bakireydim. Acıması, değil mi?"

"Hayır, acınacak bir durum değil." Şaşırmıştı ama başka bir şey de vardı. Zevk gibi hissettiren bir şey. Adamın yattığı tek kadın oydu. Bu gerçeği sevmekten başka bir şey yapamazdı. "Buradaki işimden öğrendiğim bir şey de herkesin seks yapmak ya da yapmamak için kendine göre nedenleri olduğu. Bazı insanlar sadece ilgilenmiyor. Bazıları sadece istemiyor."

İronik bir eğlenceyle oflayıp pufladı. "Oh, ilgimi çekti."

Çok ilgimi çekmişti. Seks yapmak istedim

her gün."

"O zaman neden Mel Tana'da kaldın?"

Başını salladı ve gözlerini tavana dikti. Cevap vermesi uzun zaman aldı. "Acaba bir parçam... kendimi mahrum etmek istedi mi, belki de bunu hak ettim."

Kadın sertleşti. "Neden bu şekilde mahrum bırakılmayı hak ediyorsun ki?"

Bu çok mahrem bir soruydu ve bunu dile getirdiği anda anlamıştı.

Desh'in dudakları gerildi ve mırıldandı, "Ben biliyorum."

O biliyordu. Sadece ona söylemek istemedi.

Ve bu kadar özel bir şeyi bilmeye hakkı yoktu.

Her neyse.

Onun yanında rahatladı ve yavaş yavaş onun da rahatladığını hissetti.

çok.

Vücudunun onun yanında nasıl doygun hissettirdiğini gerçekten sevdi, sanki ona gerçekten iyi vakit geçirtmişti.

Onu gerçekten iyi hissettirmek istiyordu.

Onu iyi hissettirmeye devam etmek istiyordu.

Bu kadar uzun süredir kendini iyi hissetmesine izin vermemesi doğru değildi.

Belki de kayıplarını telafi etmesine yardım etmesini

isterdi.

Zaman.

Memnuniyetle kabul edecektir.

Dört

Ertesi akşam Turnuva'nın bir başka turu vardı ve Talia katılma konusunda her zamanki isteksizliğini hissetmiyordu.

Desh'in dövüştüğünü görmek istedi.

Onun bir raundu daha kazandığını görmek istiyordu. Kazanacağından kesinlikle emindi.

Bu garip bir duyguydu ve daha önce yaşadığını hiç hatırlamıyordu. Gurura benzer bir şey.

Boş süit bölümündeki yerlerini aldıklarında Jenelle'e bundan bahsetmedi. Aslında, arkadaşına dün gecenin iyi geçtiğini söylemek dışında, Desh hakkında hiç konuşmadı.

Ama tıklım tıklım dolu arenaya bakıp dövüşlerin başlamasını beklerken kendini huzursuz ve gergin hissediyordu.

"Dün gece ne oldu?" Jenelle bir anda sordu Mavi.

Talia omuzlarını sertleştirdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Nasıl hissettiğini göremediğimi mi sanıyorsun? Sana söyledim.

Romantikleştirmek için değil. Bu iş, Talia. İşten başka bir şey değil."

Sözlerine rağmen Jenelle'in sesi keskin değildi. Neredeyse nazikti.

"Romantikleştirmiyorum. Hiçbir şey yapmıyorum."

Jenelle ona Şüpheli bir bakış attı.

"Pekâlâ," diye itiraf etti Talia iç çekerek.

"Hissediyorum... Ondan hoşlanıyorum. Ben... dün gece bir erkekle birlikte olmaktan hiç olmadığı kadar zevk aldım. Ama aptallık etmiyorum. Söz veriyorum.

Bunun tadını çıkarmanın doğru olduğunu düşündüm."

"Öyle." Jenelle'in yüz ifadesi donuklaşmıştı ama konuşmaya devam etmedi. Sadece bu gerçek bile Talia'yı endişelendirmeye yetmişti.

Ancak spiker konuşmaya ve Savaşçılar ringlere girmeye başladığı için fazla endişelenecek zamanı yoktu.

Bu hafta beş dövüş yüzüğü.

Talia, Desh'in maskesiyle dışarı çıktığını görene kadar nefes nefese bekledi. Diğer Savaşçılar kalabalığa oynuyorlardı

-Yumruklarını sallıyor ve kollarını kaldırıyorlardı ama Desh bunların hiçbirini yapmadı. Tezahüratları duymazdan geldi ve yerine geçmek için sessizce yürüdü.

Bu gece dövmüşmek zorunda olduğu canavar adamın yanında neredeyse küçük görünüyordu. Talia bir an için endişelendi.

Sonra onun Mel Tana için yıllarını harcadığını hatırladı. Geçen hafta rakibini yenmesi bir dakikadan az sürmüştü.

Bu işte herkesten daha iyiydi. İyi olacaktı.

Savaşçılar zilin çalmasını beklerken Talia, Desh'in başını ona doğru çevirdiğini fark etti. Bu mesafeden, seyirciler arasında onu gerçekten görebildiğini hayal edemiyordu ama başının hareketi sanki onu düşünüyormuş gibi onu onaylıyor gibiydi.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, duyduğu hazzın ürpertisini gizlemeye çalışıyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandığını duydu Jenelle nefesinin altında. Talia dönüp yumuşak laneti soracaktı, ama zil dövüşlerin başladığını haber veriyordu.

Savaşçılar ilerledikçe heyecanlanıyordu ama heyecanı kısa sürede çok farklı bir şeye dönüştü.

İlk birkaç dakikadan sonra endişelenmeye başladı. Desh pek iyi görünmüyordu.

Birkaç dakika daha geçtikten sonra, kalbi boğazında düğümlenmeye başlamıştı. Desh'in rakibi onun iki katı büyüklüğündeydi ve Desh onunla başa çıkamıyor gibiydi.

Birkaç dakika sonra Talia gözlerini saklıyor, parmaklarının arasından dışarı bakıyor ve sızlanmamaya çalışıyordu.

Desh ringin öbür ucuna fırlatılmıştı ve tekrar ayağa kalkmadan iri adam onu belini kıracakmış gibi görünen acımasız bir tutuşla yakalamıştı.

Desh kendini kurtarmak için boş yere çırpınırken Talia gözlerini kapatıp hasta olabileceğinden korkarak başka tarafa bakmak zorunda kaldı.

Adam Desh'i öldürürken o burada oturacaktı. Savaşçıların rakiplerini öldürmemeleri gerekiyordu ama ara sıra böyle şeyler oluyordu.

Bu dövüşlerde gerçek kurallar ya da sınırlar yoktu. Savaşçılar kazanmak için ne yapmaları gerekiyorsa onu yapabilirlerdi. "Bu gece onunla neler oluyor?" Jenelle sordu

nefes nefese. Aynı anda devam eden dört dövüş daha vardı.

ama belli ki Talia'yla aynı şeye odaklanmıştı. "Geçen hafta çok daha iyiydi."

Talia cevap vermeye çalıştı ama yapamadı. Arkasına baktı ve iri adamın Desh'i zorla yere yatırdığını görünce neredeyse boğulacaktı. Gözlerini sıkıca kapadı ve evrende onu duyabilecek herhangi bir güce dua etti.

Jenelle farklı bir sesle, "Onu yakaladı," dedi. "Tekrar kontrolü ele geçirdi."

Talia gözlerini açtığı anda Desh'in gerçekten de ayağa kalktığını görerek tekrar nefes aldı. Ağzı açık bir şekilde Desh'in rakibinin menzilinden bir kez kaçışını izledi. Ve sonra tekrar. Ve sonra tekrar.

Sonra Desh onun arkasına geçmeyi başardı ve bazı süslü ayak hareketleriyle diğer adama tekme atarak ensesine keskin bir darbe indirdi.

Koca adam yere düştü ve bir daha ayağa kalkamadı.

Kalabalık heyecan içinde kükrerken Talia rahatlayarak yere yığıldı.

Desh incinmişti. Bunu onun duruşundan, yürüyüşünden anlayabiliyordu.

Ama bu raundu o kazanmıştı, bu yüzden rahat nefes alabilirdi.

Tekrar

.

İki saat sonra Desh'in odasına gitti.

Kesin bir randevu almamışlardı ama önceki geceyi bitirme şekilleri Desh'in onu tekrar görmek istediğini açıkça ortaya koymuştu. Kavgadan sonra bu gece seks yapamayacak

olsa bile, onun iyi olduğundan emin olması gerekiyordu.

Kapı kayarak açıldığında ve Desh kapıda olmadığına, içeri adım attı ve etrafına bakındı.

Desh'in düz metal sandalyelerden birinde oturduğunu görünce nefesi kesildi.

Yaraları için tıbbi tedavi almaya gittiğini düşünmüştü ama belli ki gitmemişti. Kavgadan sonra yıkanmamıştı bile.

Üzerinde hâlâ dövüşürken giydiği pantolondan başka bir şey yoktu. Yüzünün yan tarafında ve omuzlarının arkasında kan kurumuştu. Eğilmiş, bir eliyle masanın üzerinde başını destekliyordu.

"Desh!" diye bağırdı aceleyle. "Ne halt ediyorsun sen?"
Cevap vermedi. Sadece acı dolu mavi gözlerle ona baktı.
Gözl

er. "Yaralanmışsın! Neden sağlık birimine gitmedin?"
Ağzını açtı ve sonra tekrar kapattı. "Desh?"
Sonunda, "Ben iyiyim," diye geveledi.
"Hayır, değilsin. Kanaman var. İzin ver seni

Hafif bir irkilmeyeyle ellerini onun ellerinden çekti. "I
_"

"Ben iyiyim" dedi.

"İyi değilsin." Ayağa kalktı ve ona baktı, endişeli ve kafası karışmıştı. "Gerçekten gidip seni iyileştirmelerine izin vermeyecek misin?"

"Tedavi edilmeme gerek yok. Ciddi bir şey yok." Sesi kendisi gibi gelmiyordu. Sesi gergindi,

Kırpılmış.

Yine de nedenini anlayamayacak kadar endişeliydi. Banyonun bulunduğu kuytu köşedeki lavaboya gitti ve yumuşak bir bezi ıslattı. Desh'in yanına döndüğünde yüzündeki kanı silmeye başladı.

Ondan uzağa doğru eğildi. "Bunu yapmana gerek yok."

"Çeneni kapatır mısın?" O kadar sarsılmıştı ki sesi neredeyse huysuz geliyordu. Bu doğru bir konuşma şekli değildi. ama ona karşı sabrını tamamen yitirmişti. "Eğer sağlık birimine gitmeyeceksen, bana katlanacaksın."

Tekrar itiraz etmeye başladı. Kadın bunu onun yüzünde gördü. Ama sonra kendini durdurdu ve kadın yüzündeki kanı silerken kıpırdamadan oturdu.

Birkaç kesiği vardı ama en derini şakağında ve kürek kemiklerinden birinin hemen üzerindeydi.

Deri, bir bez ve bandajın çok fazla işe yaramayacağı kadar yırtılmıştı.

Başını kaldırdı ve Desh'in gözlerinin masanın üzerindeki aynadan kendisine odaklandığını gördü.

Başını ona doğru salladı. "Gerçekten sağlık birimine gitmeyecek misin?"

"İyiyim dedim ya. Bundan çok daha kötü yaralandım ve Mel Tana'da sağlık birimi yok."

İnatçılığından bıkmış bir şekilde kaşlarını çatı ama sonra onun sandalyesinde kıpırdanırken yüzünü buruşturduğunu gördü.

"Kırık kemiğin var mı?"

Başını sallamaya başladı ama sonra itiraf etti: "Belki birkaç kaburgası kırılmıştır."

Boğazından sinirli bir ses çıkardı. "Burada kal. Hemen döneceğim."

"Sen ne-" "Burada kal dedim."

Rezidansın koridorlarında aceleyle ilerlemek için odasından çıktığında, onun boynunu sıkmak için neredeyse dayanılmaz bir dürtü hissetti.

Ne tür aptal, inatçı bir adam kendini daha iyi hissetmek için bir şeyler yapabilecekken orada acı içinde oturur?

Desh'in nesi vardı?

Sağlık birimine ulaştığında, el tipi bir tıbbi cihaz ödünç almak istedi - çoğu yaralanmayla başa çıkabilen çok amaçlı bir birim - ve Desh'in odasına geri dönerken, daha az sinirli ve daha endişeli hissetti.

Desh sadece inatçılık yapmıyordu.

Dövüşü kaybetmemesi gerekirken neredeyse kaybediyordu.

var.

Ona gerçekten bir şeyler oluyor olmalı.

Onu odasına geri aldığı anda, kımıldamamıştı.

sandalyeden. Yanına gitti ve kafasından başlayarak cihazı vücudunda gezdirmeye başladı. Yırtılmış deriyi onardı.

sadece birkaç saniye sürdü ve sonra çatlak kaburgalar üzerinde çalışmak daha uzun sürdü.

Hatta insanı bayıltmak için bir ayarı bile vardı. Desh çok sinir bozucuysa, bunu onun üzerinde kullanmak isteyebilirdi.

Her tarafı morluklarla kaplanacaktı ama teknoloji bile bunu düzeltmek için pek bir şey yapamazdı.

Kadın onun üzerinde çalışırken Desh kaskatı bir sessizlik içinde oturuyordu ama yaraları onarılıp acısı dindikçe Desh'in duruşunun değiştiğini gördü.

Sonunda işi bittiğinde, tıbbi cihazı masanın üzerine koydu ve daha önce kullandığı bezi durulamaya gitti.

Yeniden ıslattıktan sonra, yüzünde ve vücudunda kalan kanı ve kurumuş teri temizlemek için tekrar cildine sürmeye başladı.

Onu temizlerken kendini titrek ve garip bir şekilde hassas hissediyordu.

Yukarı.

Sessizlik çok derinleştğinde, "Gördün mü? Hemen sağlık birimine gitseydiniz, saatlerce acı çekmek yerine on beş dakika içinde kendinizi daha iyi hissedebilirdiniz."

Mavi gözleri aynada onunkileri tutuyordu. "Yaralar o kadar da kötü değildi," dedi kısık sesle.

"Ama yine de yaralanmışlardı. Neden onları iyileştirmeyesiniz ki?"

"Daha önce medikal olmayan gezegenlerde çok daha kötülerini yaşadım.

cihazlar."

Gözleri büyüdü. "Ne olmuş yani? Daha önce acı çektin diye şimdi de acı çekmek zorunda mısın?"

Onun bakışlarını kırdı ve kör bir şekilde karşıdaki bir noktaya baktı.

Oda.

Sözleri sessizlikte oyalanırken, birdenbire doğru olduğunu fark etti.

Tamamen doğrudular.

Desh acı çekmesi gerekiyormuş gibi hissediyordu. Hatta bir parçası bunu istiyordu.

Yıllarını kendini en temel konfor türlerinden mahrum bırakarak, seksten, her türlü zevkten mahrum bırakarak geçirmişti.

Acı çekmek *istiyordu*.

"Desh," diye fısıldadı, gözyaşlarının eşiğindeydi. Artık çoğunlukla temizdi ve fiziksel acısı belli ki geçmişti, ama perişan, kırık ve yalnız görünüyordu.

İçgüdüsel olarak ona doğru uzandı.

"Yapma," diye mırıldanarak ellerinden uzaklaştı.

Ne yapması gerektiğini, ne yapabileceğini anlamaya çalışarak uzun süre ona baktı.

Sonunda usulca, "Bu akşamki kavgada ne oldu?" diye sordu.

Bir nefes verdi ve başını çevirerek tekrar onun bakışlarıyla buluştu. Çok hafif bir omuz silkme hareketi yaptı.

"Ben... Ben odağımı kaybettim."

Buna ne diyeceğini bilemedi ve hafifçe titreyerek ona bakakaldı.

Bir dakika sonra devam etti, "Daha iyisini biliyordum ama odağımı kaybettim. Aklım... başka bir şeydeydi."

Birden adamın neden ondan uzaklaşıp durduğunu anladı. "Benim yüzümden mi? Bu... benim hatam mıydı?"

"Bu senin hatan değildi. Benim hatamdı. İstedığımı elde etmeme izin vermemeliydim."

"Ne? Seks yaptığın için bir şekilde dikkatini kaybettiğini mi düşünüyorsun? Bu delilik, Desh."

"Bu çılgınlık değil, Talia. Tam olarak böyle oldu." Ayağa kalktı ve kızın gözleriyle eşit bir şekilde buluştu, garip bir şekilde sert, garip bir şekilde soğukkanlı görünüyordu.

"Kendimi şımartmamam gerektiğini biliyordum ama yine de yaptım. Ve bu yüzden neredeyse her şeyimi kaybediyordum."

Ellerini iki yanında kenetledi. "Her şeyi kaybettim de ne demek? Dövüşü sen kazandın ve bu Turnuva zaten en önemli şey değil. *Sen ne olacaksın?* Senin için iyi olan ne olacak?"

"Benim için iyi olan şey, burada bulunma sebebimi yerine getirmektir." "Peki neymiş o?"

Ona bakmaya devam etti ama cevap vermedi.

"Desh?" diye sordu. "Ne oldu? Bu kadar Bu aptal Turnuva hakkında önemli olan "Uğruna acı çektiğin, kendini her şeyden mahrum bıraktığın?"

"Bu Turnuva değil. Bu yüzden burada değilim." "O

zaman neden buradasın?"

Cevap verecekmiş gibi ağzını açtı ama sonra kendini hatırlar gibi oldu. Hafifçe sarsıldı ve ondan uzaklaştı.

Sonra birkaç adım uzaklaştı ve yatağın kenarına oturdu, aniden çok genç, çok savunmasız görünüyordu.

Talia neredeyse ağlamak üzereydi ve nedenini açıklayamıyordu. Yatağa gidip onun yanına oturdu. "Desh, lütfen konuş benimle. Turnuva için değilse neden buradasın? Senin mutlu olmandan daha önemli ne var?"

Cevap vermedi. Ona bakmadı bile.

Sabrının sonuna geldiğinde uzandı ve yüz ifadesini görebilmek için başını çevirdi. "Desh, söyle bana. Neden her zaman acı çekmen gerektiğini düşünüyorsun? Neden kendini iyi hissetmene izin vermiyorsun?"

Birbirlerine garip bir yoğunlukla baktılar ve sonra aniden Desh'in içinde bir şey kırıldı. Bunun olduğunu gördü. Yüz hatları kısa bir süreliğine buruştu ve boğazından sert bir ses çıktı.

Sonra ona doğru eğildi, başını avuçlarının içine aldı. Eller.

Onu öptü.

Onu o kadar ısrarla öptü ki, onu aşağıya doğru itti. Yatağa.

Daha önce hiç öpülmemişti - gerçekten ve kesinlikle bu şekilde değil. Onun işi seksti ve öpüşmek asla

bunun bir parçasıydı. Ama içgüdüsel olarak onu hemen geri öptü. Kendini durdurabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Parmaklarını, terden ve yüzünü ve boynunu sildiği ıslak bezden hâlâ nemli olan kalın saçlarına doladı. Adamın dili dudaklarını dürttüğünde ağzını açtı ve öpücük ve adamın vücudunun ağırlığı her türlü karıncalanma zevkini yaratırken inledi.

Bacaklarının arasındaki uyarılma sıkılaşıırken dili onunkiyle oynadı. Ona karşı sertleşmişti. Şimdiden. Onun ereksiyonuna doğru sallandı, onun kendisi için bu kadar istekli olmasına, onu tahrik etmek için bu kadar az şeye ihtiyaç duymasına bayıldı.

"Siktir, Talia," diye nefes aldı Desh, sonunda öpücüğü kesip boynunun çukuruna sokuldu. "Bana ne yapıyorsun?"

Bu çaresiz soru onu daha da muhtaç, daha da heyecanlı hale getirdi. Tırnaklarını adamın çıplak sırtında gezdirerek vücuduna doğru yükseldi. Adam sıcak ve nemliydi ve emek kokuyordu. Onun duyularını dolduruyordu.

Tuniğini çözene kadar kıyafetlerini karıştıracak kadar yukarı kalktı. Yüzünü göğüslerinden birine indirmeden önce bir süre ateşli bir şekilde ona baktı. Kız çaresizce haykırana kadar dudakları ve diliyle onunla oynadı.

Sonra diğerine geçti ve kız hareketsiz duramayana kadar emdi. Kadın kıvranıyor, inliyor ve adamın sırtını tırmalıyordu.

Daha fazla erotik işkenceye dayanamayınca adamın pantolonunu indirdi ve elini içeri uzatarak adamın pantolonunu buldu.

Sikini. Ellerini onun etrafına sararken nefesi kesildi ve ona karşı sarsıldı.

"Talía," diye homurdandı, gözlerini kapatarak. "Bana ne yapıyorsun?"

Daha önce de aynı soruyu sormuştu. Kalçalarını hafifçe ellerine doğru sallıyordu ama daha fazla ilerleme kaydetmiyordu. Bir endişe titreşimi, "Sen... bunu istiyor musun?" diye sormasına neden oldu.

"Bunu her şeyden çok istiyorum." Kabullenme duygusu içinden sökülüp atılmış gibiydi ve sonunda gözlerini açtı. "Seni çok istiyorum."

Rahatlayarak inledi ve ona yer açmak için bacaklarını daha da açtı. Çok ıslaktı, çok uyarılmıştı ve onu içinde hissetmeye umutsuzca ihtiyacı vardı. Onun ereksiyonunu girişinde hizalamasına yardım etti ve sonra kendini içine sokmaya başladığında dizlerini büktü.

"Oh kahretsin," diye inledi penetrasyon derinleştikçe. Kollarını onun üzerinde dik tutuyordu ve yüzü bariz bir zevkle dönüyordu.

Onu daha derinden hissedebilmek için dizlerini daha da büktü ve tırnaklarını boynunun arkasına geçirdi. Kalçalarını döndürdü ve adam tekrar inledi.

Tepkileri ham, çaresiz ve sınır tanımazdı.

Tamamen gerçektir.

Onu bu kadar iyi hissettirebilmesine bayılıyordu.

Kalçalarını oynatmadan kendini gergin bir şekilde onun üzerinde tuttu,

Bu yüzden bacaklarını adamın sırtına doladı ve ellerini adamın sert kıkırına indirdi.

Adam itmeye başlayana kadar kalçalarını birkaç kez ona doğru salladı.

Hareketleri hızlı, aceleci, kontrolsüzdü ve o kadar iyi hissettiriyordu ki boynunu eğdi ve zevkini haykırdı. Onunla birlikte hareket ediyor, her itişinde etrafını sıkıyordu.

"Doğru," diye nefes nefese kaldığını duydu bir dakika sonra. "Daha hızlı. Daha sert. Beni daha sert al. Desh, lütfen!"

Yatak duvara yapıştı ama şilteyi şiddetle sallıyorlardı. Etlerinin birbirine çarptığını duyabiliyordu ve bunun çiğliği aldığı zevki daha da artırıyorlardı.

Desh şimdi bir hayvan gibi homurdanıyordu, gözleri vahşi bir şekilde ona bakıyordu. Sonunda kendini bırakmıştı ve uzun zamandır kontrol ettiği tüm tutku ve çaba bu tek cinsel eyleme akıyordu.

Bir orgazm beklenmedik bir şekilde onu vururken amının kenetlendiğini hissetti ve vücudu sarsılıp kasılırken yüksek sesle ağlayarak boğuldu. Desh onun etrafında sıkışırken boğuk bir ünlem verdi, ama onu becermeyi bırakmadı. Kadının içine daha da sert girdi, homurtuları o kadar yüksekti ki neredeyse bağıırıyordu.

Sonra o da geliyordu, yüzü kasılıyor ve vücudu spazmları atlatırken beceriksizce sarsılıyordu.

Belli ki çok sert boşalmıştı, o kadar sert ki her şeyini aldı.

vardı. Son salıverme feryadından sonra onun üzerine yığıldı.

Kolları ve bacaklarıyla onu tuttu, vücudu gevşedikçe hala küçük zevk artçıları yapıyordu.

Her ikisi de sessiz odada yüksek sesle nefes alıp veriyorlardı ve Talia o kadar sıcak ve nemliydi ki eriyebileceğini düşündü.

Vücudu inanılmaz derecede iyi hissediyordu. Kalbi de öyle.

Kalbi de öyle.

Desh'in gitmesine izin vermek istemedi.

Ancak sonunda bacaklarına kramp girmeye başladı, bu yüzden onları dikkatlice çözdü ve uzattı.

Yumuşamış siki ıslak bir emme sesiyle içinden kayarken Desh inledi. Sonunda sırt üstü yuvarlanırken ağırlığını onun üzerinden kaldırdı, hala düzensiz bir şekilde nefes alıyordu.

Kadın adamın göğsünü hafifçe okşadı ve adam başını çevirerek kadının gözleriyle buluştu.

"Bazen iyi hissetmen senin için sorun değil," diye mırıldandı.

"Bilmiyorum." Başını yavaşça salladı. "Ama seninleyken kendime yardım edebilmemin bir yolu yok. Sen... beni paramparça ediyorsun."

Buna ne diyeceğini bilemedi. Onu da paramparça etmişti.

Sonunda, "Eğer gerçekten senin için iyi olmadığımı

düşünüyorsan, artık odana gelmek zorunda değilim," dedi.

"Gelmek zorundasın," dedi kalın bir sesle. "Artık sensiz yapamam."

Gülümsedi. Elinde değildi.

Daha önce hiç kimse onun hakkında böyle hissetmemişti.

Beş

Ertesi akşam çok geç saatlerde Talia, Desh'in yatağına uzandı, kendini rahatlamış, yorgun ve biraz da ağrılı hissediyordu.

Gerçekten iyi.

Kendinden gerçekten memnun.

Yüzüstü yatıyordu ve Desh'in vücudunun üzerinden duvardaki bip sesi çıkaran konsolu görebilecek kadar kollarının üzerinde yükseldi.

Konsolda hangi ışığın yanıp söndüğünü görünce, "Bir mesajınız var," dedi.

Desh sırt üstü uzanmıştı, tamamen çıplaktı ve yorganı beline kadar çekmişti. Ona tembel bir gülümseme verdi. "Daha sonra kontrol ederim. Önemli değil."

"Nereden biliyorsun?"

"Benimle iletişime geçmeye çalışacak önemli biri yok." Bu sözleri, uzun zamandır tek başına yaşadığını belli eden bir soğukkanlılıkla söyledi.

Sert bir adam değildi. Hem de hiç. Onun neden bu kadar yalnız olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

Mesajı umursamadığı belli olan adam uzandı ve parmak uçlarını kadının omurga çizgisinde gezdirdi. Kadın da en az onun kadar çıplaktı. Bu gece botlarını bile çıkarmıştı. Sırtının küçük kısmına ulaştığında, oradaki derin kıvrımı yukarı ve aşağı doğru fırçalayarak oyalandı. Gözleri elinin hareketini takip etti.

"Ne oldu?" diye sordu bir dakika sonra, dokunuşu hafif ve hoş olmasına rağmen adamın uzun bakışları karşısında kendini mahcup hissetmeye başlamıştı.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı Desh. "Tam burayı seviyorum."

Omzunun üzerinden baktı ve adamın vücudunda kastettiği yeri görmeye çalıştı. Kıçının yukarı doğru eğiminden hemen önceki çukur. "Normalde erkeklerin en çok bakmayı sevdiği yerim orası değildir."

"O zaman diğer erkekler deli. Kesinlikle nefis." Kızın poposunu örten battaniyeyi aşağı çekti ve eli yanaklardan birini avuçlamak için hareket etti. "Elbette vücudunun diğer kısımlarını da seviyorum."

Yüz ifadesindeki bir şey göğsünün sıkışmasına neden oluyordu. Şu anda onda gördüğü şey şehvet değildi. Onun anladığı anlamda bir arzu da değildi.

Sıcak, yumuşak ve gerçektir. Gerçek bir takdir. Buna alışık değildi.

Buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi.

Yanakları sıcaktan kızardı ve ona baştan çıkarıcı olduğunu umduğu bir gülümseme verdi. Eli daha da aşağı indi ve kalçasının hemen altında, uyluklarının arkasını sıktı.

"Vücudumun en çekici yerinin orası olmadığını şimdi anladım," dedi, göğsündeki gerginliği ironiyle azaltmaya çalışarak.

Adamın gözleri kızın yüzüne dikildi. "Neden olmasın?"

"Neden olmasın? Çünkü orada çok fazla yağ var. Diğerlerinin bana kaç kez botlarımı çıkarmamamı, böylece kalçalarımın gizli kalabileceğini söylediğini anlatamam."

"Ama bu çok saçma! Kalçaların inanılmaz seksi. Her yerin muhteşem." Eli tekrar yukarı kayarak kızın poposunu okşadı, sanki ona dokunmadan duramıyordu.

Söylediklerinde gerçekten ciddi görünüyordu. "Teşekkür ederim. Ama ben birçok kez farklı şeyler duydum."

Desh kaşlarını çattı. "Neden sana böyle şeyler söylesinler ki? Kalçaların mükemmel olmasa bile bu konuda yapabileceğin bir şey yok. Sadece kaba görünüyor."

"Bu kötü bir şey değil. Diğerleri yardım etmeye çalışıyor. En azından çoğu. Bu işte hâlâ çok yeniyim ve başkalarından tavsiye almak bana yardımcı oluyor."

"Yani onlar... yani onlar size nasıl sahip olacağınıza dair tavsiyeler veriyorlar seks?"

"Tabii ki. Neden yapmasınlar ki?"

"Bilmiyorum. Bana biraz rahatsız edici geliyor."

Kıkırdadı ve yan tarafına yuvarlandı, yukarı çekerek çarşafı beline kadar sıyırdı. Desh'in gözleri hemen ona kaydı. Çıplak göğüsler ve onun yeniden konumlanmasına aldırılmıyor gibi görünüyordu. "Seksi kişisel olarak algıladığın için sana rahatsız edici geliyor.

Bu bizim için kişisel değil. Bu bizim işimiz. Dolayısıyla elbette bunu nasıl daha iyi yapabileceğimiz konusunda yardıma ihtiyacımız var."

Yine kaşlarını çatıyordu. "Sana ne tür bir yardımda bulunuyorlar?"

"Çoğunlukla belirli türdeki partnerlerle nasıl başa çıkılacağı, erkeklerin nasıl davrandığı ve hangi hareketlerin onlar üzerinde en iyi sonucu verdiği konusunda tavsiyeler."

Desh boğazını temizledi. "Yani sen... onların tavsiyelerini benim üzerimde kullandın mı?"

Onun yüz ifadesini çok iyi okuyamıyordu, bu yüzden ne duymak istediğini bilmiyordu. Söyleyecek başka bir şey bulamayınca ona gerçeği söyledi. "Pek sayılmaz. Başlangıçta bana iyi bir oral seksin nasıl yapılacağı hakkında bazı bariz şeyler söylediler. Ama seks hakkında hiç tavsiye almadım... zevk aldığım zaman."

Ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirmeye başlamıştı. "Bu doğru mu?"

"Evet, doğru. Daha önce hiç zevk almamıştım. Bu seni özel hissettiriyor mu?"

Eğilip dudaklarını hafifçe kendi dudaklarına değdirdi. "Evet," diye mırıldandı. "Öyle."

Onun dudaklarına karşı gülümsemekten kendini alamadı.

"Peki nasıldı?" Desh farklı bir tonda sordu, geri çekildi ve tekrar uzandı. "Burada çalışmaya başladığında? Senin için zor muydu?"

Cevap vermeden önce bir dakika boyunca soruyu düşündü. Daha önce hiç kimse ona böyle bir şey sormamıştı. "Ben... Sanırım öyleydi. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tamamen bilgisizdim."

"Seks hakkında bilgisiz mi?"

"Evet. Ne olduğunu biliyordum. Köyümde çok küçük bir kulübede yaşıyorduk, fazla mahremiyetimiz yoktu. Seksin ne olduğunu biliyordum. Ama her zaman karanlıkta sessizce yapılan bir şeydi ve kendim hiç yapmamıştım."

"Buraya geldiğinde bakire miydin?" Sesi farklıydı, garip bir şekilde nefessizdi.

Bu Talia'yı rahatsız hissettirdi.

"Evet, bakireydim. Seçilmemin bir nedeni de buydu. Bazı erkekler bakireleri tercih eder."

"Yani daha önce hiç seks yapmadığın halde seni yaşlı bir sapıkla mı gönderdiler?"

"Öyle bir şey değildi. Kötü bir adam değildi. Şey, iyi hissettirmedi. Biraz acıttı ama bunu beklememi söylediler. Travmatik bir şey değildi, o yüzden dehşete düşmüş gibi görünmene gerek yok. Yeni kızları kiminle eşleştirdiklerine dikkat ediyorlar. Zarar görmemizi istemiyorlar. Benim için sorun değildi. Elimden gelenin en iyisini yaptım ve o da bundan memnun görünüyordu, bu yüzden başarılı olduğunu düşündüm. Bu konuda kendimi kötü hissetmem gerekiyormuş gibi hissettirmeyin."

Çok fazla konuşuyordu ve sesi biraz kırılıyordu. Yüzündeki ifadenin neden böyle hissetmesine neden olduğunu bilmiyordu.

"Kendini kötü hissetmeni istemiyorum Talia. Gerçekten istemiyorum. Sadece incinmiş olman fikri hoşuma gitmiyor."

"Yaralanmadım. Sana söylüyorum, incinmedim. Bu işi

istedim. Bunu yapmak istedim. Biliyor musun, geceleri uyanık kalırdım

Kendime ait bir odamın, güzel kıyafetlerimin ve yiyecek üzümlerimin olduğu farklı bir hayat hayal ediyorum."

"Üzüm mü?"

"Evet, gerçek üzümler. Kopyalanmış şeyler değil. Köyümden tanıdığım yaşlı bir adam kitaplarına bakmama izin verirdi. Bir keresinde eline gerçek üzüm geçirmeyi başarmış ve bana sekiz tane vermişti. Daha önce hiç böyle bir şey tatmamıştım. Sonrasında onları hayal ettim. On yedi yaşıma geldiğimde hayatımı nasıl geçireceğime dair bir seçim yapmam gerekiyordu. O dünyada kalıp sevmediğim birinin karısı olabilirdim ve asla hiçbir şeye sahip olamazdım. Ya da buraya gelip başka türlü asla elde edemeyeceğim şeylere sahip olma şansını yakalayabilirdim. Sence bunu seçtiğim için hatalı mıyım?"

"Hayır! Hiç de değil! Elbette doğru kararı verdiniz."

Bariz samimiyeti onu daha iyi hissettirdi. "Bu doğru bir karardı. O zaman anlamıştım. İlk kez seks yapmak garip hissettirmişti. Sıcaktı, rahatsız ediciydi ve biraz da utanç vericiydi. Ama yine de geride bıraktıklarımın daha iyi olduğunu biliyordum. İlk seferinde iyiydim. Ve o adam beni seçtiği için mutluydum."

"Pekâlâ," diye mırıldandı. Tekrar elini uzatmıştı ve parmakları daha önce sırtında olduğu gibi kolunda geziniyordu. "Pekâlâ."

"Fena değildi." Neden hâlâ

söylediği Şeyi kabul ettiğinden beri bu konu hakkında konuşuyordu. "Değildi. Sadece seksti. Seksten başka bir Şey değil. İlk seferin özel olması gibi bir Şey değil."

Desh'in gözleri sessiz bir an için onun yüzünde durdu. Sonra çok yumuşak bir sesle, "Benimki öyleydi," dedi.

Kalbi ve midesi duygularla çarpıyordu ve onları sakinleştirmek için yapabileceği hiçbir Şey yoktu.

Gözyaşlarına boğulmak gibi gerçekten aptalca bir Şey yapmadan önce dikkatleri üzerinden çekmesi gerekiyordu. Bu yüzden gülümsedi ve "Bana kendinden bahset." dedi.

Kaşlarını hafifçe kaldırdı. "Talia, ilk seferimde benimle birlikte olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Kıkırdadı. "Bana ilk seferini anlat demek istemedim. Bana işinizden bahsedin demek istedim. İlk kez dövüşmek senin için nasıl bir Şeydi?"

Ağzını açtı, sorusunu anladığında yüzüne bir aydınlanma yayıldı. "Ah. Şey, girdiğim ilk gerçek kavga sana bahsettiğim o gelişmemiş gezegendeydi. On altı yaşındaydım ve şu mağara adamları tarafından saldırıya uğradım. Söylemeye gerek yok, kurtarılmamış olsaydım hayatta kalamazdım."

"Kim tarafından?"

"Diğer mağara adamları tarafından. Daha iyi olanlar." Başını iki yana salladı. "Çok zayıftım. Çok çaresizdim."

"Sadece on altı yaşındaydın."

"Yine de, on altı yaşındaki bir çocuk

benden daha iyi." Adam onun gözlerine bakmıyordu ve kadın bu anının hâlâ canını yaktığını görebiliyordu.

"Peki sen ne yaptın?"

"Kendi başımın çaresine bakmaktan aciz olduğum için başkalarının benimle ilgilenmesine izin verdim. Sonunda birkaç şey öğrendim. Biraz daha iyi oldum. Mızrakla bir hayvan bile öldürdüm."

"Öyle mi?" diye sordu, gözleri kocaman açılmıştı.

"Neden?" "Yemek için. Tabii ki, o noktaya gelmek üç yılımı aldı.

nokta."

"O gezegende bu kadar uzun süre kaldığına inanamıyorum.

Oraya nasıl gittiniz?"

Boğazını temizledi. "Ben... Ben, uh, oraya düştüm." "Ve kimse seni kurtarmaya gelmedi mi?"

"Beni kurtarmak isteyecek kimse yoktu."

Kelimeler gerçekçiydi, kendine acıımıyordu ama kulağa inanılmaz derecede yalnız geliyordu. Elini onun göğsüne koymak için uzandı. "Peki ya ailen?"

"Benim bir ailem yok." Gözlerine yeni bir şey girmişti, daha önce orada hiç görmediği bir ifade.

Tanıdığı Desh'ten daha sertti. Bu onu biraz korkuttu.

"Oh." Ne diyeceğini bilemedi.

Uzun bir duraksamadan sonra Desh nihayet devam etti:

"Benim sadece bir babam vardı. O da..."

Devam etmesi için onu teşvik etmek istedi, ama o öyle hissetti ki

cesaret edemedi. Sadece devam edip etmeyeceğini görmek için bekledi.

O istedi. "Beni hiç istemedi. Ben çoğunlukla bir statü sembolüydüm - çok akıllı, okulda çok başarılı bir oğul. Onu babam olduğu için seviyordum ama o beni hiç sevmedi. Bunu çok açık bir şekilde kanıtladı."

Sesinde duyduğu acı yüzünden kalbi sızlıyordu. Kendi ailesiyle de hiçbir zaman çok yakın bir bağ kurmamıştı ama Desh'in sesinde duyduğu şekilde onlar tarafından ihanete uğramış da hissetmemişti. "O ne yaptı?"

"O... kişisel gücünün onun için benden daha önemli olduğunu kanıtladı. Farklı olabileceğini düşünecek kadar aptalmışım." Acı düşüncelerini dağıtmak istercesine başını hafifçe salladı. "Her neyse, o gezegene düştüğümde beni aramaya gelmedi. O... onun durumunu iyileştiremeyeceğim belli olunca benden kurtulmak istedi. Bu yüzden yıllarca o gezegende sıkışıp kaldım."

"O yıllar berbat mıydı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Pek sayılmaz. Zordu. Ve yalnız. Geçen yıl başka biri... başka biri de oraya düştü ve ondan hoşlandım. Sonunda konuşabileceğim biri oldu."

"O senin ortağın mıydı?" Talia, kıskançlık olduğu açıkça belli olan bir şeyin titreştiğini hissederek sordu.

Desh'in bir ortağı olması fikrinden hoşlanmadı.

Gezeg

en.

Hiç hoşuna gitmedi.

"Hayır!" İronik bir kahkaha attı. "Hiç de değil. O buldu

Kendisi benden daha iyi, daha güçlü bir adamdı. Ama ondan hoşlandım. Arkadaştık."

Desh'in kendisini zayıf olarak hatırlamasından hoşlanmasa da göğsündeki gerginlik gevşedi.

"Yani her şey o kadar da kötü değildi?"

"Hayır. Korkunç değildi. Zordu ama bu her zaman kötü anlamına gelmez. O gezegende dokunulmamış bir şey vardı, sanki farklı bir zamanda yaşıyordum, sanki bildiğim Koalisyon dünyası ona asla dokunamazdı." Sesi son birkaç kelimedede kesildi ve bir öksürükle bunu örttü.

Talia doğrulup oturdu. "Desh, ne oldu?"

Başını iki yana salladı. Onunla göz göze gelmedi. Omuzları gözle görülür biçimde gergindi.

"Desh, arkadaşından ne haber? O iyi mi?" "Evet. O iyi. Biz kaçtıktan sonra geri döndü. Çünkü oradaki erkeğini seviyordu ve onunla yaşamak daha güzeldi.

başka bir yerde sahip olduğundan daha fazla. Böyle olacağını düşünmüştü... Böyle süreceğini düşünmüştü. O dünya masumdu. Oradaki insanlar değil - onlar da herkes gibiydi, bazıları iyi bazıları kötüydü - ama gezegen... *gezegen* masumdu. Ve onunla ilgili pek çok şey güzeldi. Daha uzun sürmeliydi."

"Bana ne olduğunu anlat," dedi Talia boğuk bir sesle. Bu konuşmanın kendisini neden bu kadar üzdüğünü bilmiyordu ama üzölmüştü. Desh'le aralarındaki ilişkinin ne kadar derin olduğunu hissedebiliyordu ve bu yüzden ona da derin gelmişti. "Sonuncusu değil miydi?"

"Koalisyon uzayında mı? Gerçekten bir şey düşünüyorsun

güzel ve masum uzun süre dayanabilir mi?" "Oh hayır!"

Hâlâ başını sallıyor, gözlerini havadaki bir boşluğa dikiyordu. "Onlar gelmeden önce orada dokuz yıl geçirdi. Koalisyon. Gezegeni geliştirmek için. Buna *kalkınma* diyorlardı.

Yaptıkları şey, burayla ilgili iyi olan her şeyi yerle bir etmek oldu."

Talia nedenini bilmesede gerçekten ağlıyordu. "O iyi mi?"

"Evet. Ailesiyle birlikte kaçtı. Gittiler... başka bir yere gittiler. Koalisyon'un henüz ulaşamadığı bir yere. Diğerlerinden bazıları da kaçtı ama... onların dünyası hala yok edilmişti."

Talia boğazındaki yumrudan güçlkle konuşabiliyordu. "Sonunda Mel Tana'yı bu yüzden mi terk ettin?" Bunu nasıl bildiğini bilmiyordu ama biliyordu. "Kıpırdamadan oturmana izin vermeyen kötü haber mi?"

Desh sessizce başını salladı.

"İyi olduğundan emin olmak için mi gittin?"

"Evet. O ve ailesi. Ve sonra..." Boğazını temizledi. "Bazen öyle yanlış şeyler olur ki, o kadar yanlış olur ki, daha fazla saklanamazsınız."

Eli adamın göğsünde kenetlendi. "Peki ne yapacaksın?" diye fısıldadı.

Ne söylediğinin farkına varmış gibiydi ve bir önceki anın yoğunluğundan sıyrıldı. Ona gülümsedi. "Doğru

şimdi Turnuvayı kazanacağım. Gerisini sonra düşüneceğim."

Daha fazla sorusu vardı -bilmesi gereken çok daha fazla şey- ama Desh'in bu gece vereceği itirafların bundan ibaret olduğu açıktı.

Ertesi gece odasına geri döndü ve kapıdan içeri girdikten sonra, bir şey söylemeye fırsat bulamadan, dikkati masanın üzerinde, Desh'in yaralarını daha fazla tedavi edebilmek için sağlık ünitesinden sakladığı tıbbi cihazın yanında duran bir kase tarafından dağıtıldı.

Büyük gümüş bir kâseydi.

Güzel mor üzümlerle dolu.

Bunları işlerken nefesi kesildi, eli ağzını kapatmak için yukarı kalktı.

Desh onun yanında dururken biraz utangaç görünüyordu.

Hareket edebildiğinde, dönüp şaşkınlıkla ona baktı.

Yarım bir omuz silkme hareketi yaptı. "Dün demiştin ki... Burada bile bulmak oldukça zor ama Turnuva'da şu ana kadar bunları karşılayabilecek kadar kazandım. Onları sevebileceğini düşündüm."

"Onları benim için mi

aldın?" "Şey, evet.

Başka kim alacak?"

Gözleri yaşlarla dolmuş, görüşü bulanıklaşmıştı.

Duygularından dolayı titriyordu. Hiçbir şey söyleyemiyordu.

"Ben de bir tane vardı. Gerçekten çok iyiler. Onları rüyanda gördüğünü söylemiştin. Ben de düşündüm ki..." Yine o yarım omuz silkmelerden birini yaptı, gözleri sanki nasıl hissettiğini anlamaya çalışıyormuş gibi kızın yüzünü tarıyordu.

Küçük bir hıçkırık attı ve masaya doğru yürüdü. Salkımdaki üzümlerden birini koparmak için uzandı ve elindeki üzüme baktı.

"Devam et," dedi Desh, onun yanına geçerek. "Deneyin o."

Üzümü ağzına attı. En kısa sürede ısırduğunda, keskin bir tatlılık patlaması tat tomurcuklarını bastırdı, duyularını doldurdu.

Altı yaşındayken ilk kez tattığında hatırladığı gibiydi. Yüzünden bir damla yaş süzüldü ve sabırsızca gözyaşlarını sildi.

Desh'e gülümsemek için döndü, içinde bir şeylerin aydınlandığını hissediyordu. "Teşekkür ederim," diyebildi yutkunduktan sonra.

Yüz ifadesi yumuşadı. "Bir şey değil." Masaya doğru bir işaret yaptı. "Birden fazla alabilirsin, biliyorsun. Belki birazını yarına saklayabiliriz ama yumuşamadan çok uzun süre dayanmazlar."

"Üzümler hakkında çok şey biliyorsun."

"Pek sayılmaz. Gerçi bir keresinde üzüm bağı olan bir çiftle tanışmıştım."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Bana üzümler hakkında biraz bilgi verdiler. Şarap yapmak için yetiştiriyorlarmış. Biraz daha al."

Talia dayanamadı ve birlikte kaseinin yaklaşık yarısını yediler. Talia o kadar keyif almıştı ki, sonrasında neredeyse gevşemişti ve Desh, Talia'nın kendisine kaç kez teşekkür ettiğini duyunca biraz huysuzlanmaya başlamıştı.

"Bana tekrar teşekkür etmene gerek yok," diye homurdandı kızın minnettarlığını ifade etmek için yaptığı beşinci denemeden sonra. "O kadar da önemli bir şey değildi."

"Benim içindi," dedi. "Daha önce hiç kimse benim için bu kadar güzel bir şey yapmamıştı."

Uzun bir süre ona baktı. Sonra nihayet başını salladı. "Biri senin için uzun zaman önce güzel şeyler yapmalıydı."

"Şimdi senin için güzel bir şey yapabilir miyim?" Alnı kırıştı. "Ne yaparsın?"

Ayağa kalktı ve tuniğini çözerek omuzlarından yere doğru kaymasına izin verdi.

Desh'in gözleri onun vücudunu taradı ve duruşu gerginleşirken yanakları kızardı. Ona her zaman bu şekilde karşılık verirdi. Onun görünüşünden gerçekten hoşlanıyordu.

Adam hâlâ masanın yanındaki düz sandalyede oturuyordu ve kadın ona yaklaştı. "Yapmak zorunda değilsin..." Boğazını temizledi. "Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Sana üzüm vermedim çünkü..."

"Yapmadığını biliyorum. Ama şimdi senin için güzel bir şey yapmak istiyorum."

Ellerini göğsünde ve karnında gezdirmek için eğildiğinde ona ateşli bir şekilde baktı.

Sonra da ekledi: "Üzümler olmasa da senin için yapardım." Elleri adamın pantolonunun içinde sertleşen sikinin üzerinde durdu.

Kadın onu sıkarken yumuşak bir inilti çıkardı ve kalçaları hevesle kadının pençesine doğru kalktı. "Eğer sen... eğer sen..."

"Seni memnun etmek hoşuma gidiyor," diye mırıldandı kısık sesle, kendini yerde dizlerinin üzerine çöktürerek.

"Bundan zevk alıyor gibi görünmen hoşuma gidiyor."

"Keyif almak mı?" diye homurdandı, ellerini ereksiyonunun etrafına dolamak için pantolonunun içine uzandığında tekrar büküldü. "Zevk almak mı? Sen... sen beni sarhoş ediyorsun."

Kulağa çok hoş geliyordu. Ağzını adamın sikine doğru indirirken gülümsedi.

Kadın onun üzerinde çalışmaya başladığında iki eliyle başını kavradı ve kısa süre sonra çaresizce inliyor ve pelvisini onun emişine doğru sallıyordu.

Hâlâ çok fazla kontrol sahibi değildi. Ona karşı her zaman aceleci ve heyecanlıydı, kendini uzun süre tutamıyordu ve bu gece her zamankinden daha da heyecanlıydı.

Kadın yanaklarını çukurlaştırırken, adam beceriksizce ona doğru hareket etti, inlemeleri nefessiz homurdanmalara

dönüşürken ellerini ve kalçalarını sıktı.

Tanıdığı pek çok erkek gibi zorlayıcı değildi - yapabildikleri için boğazını sikmeye çalışıyorlardı. Desh kendini kaybetmek üzereyken bile her zaman dikkatli olmaya çalışırdı.

Kısa süre içinde tüm vücudu gerildi ve siki kadının ağzında titremeye başladı. Sonra adam kendini bırakırken yüksek sesli bir kükremeye boğuldu ve kadın onu uzun bir dizi spazm boyunca emdi.

Kadın sonunda sikini dudaklarından bıraktığında sandalyeye geri düştü ve kadın gözlerini onun yüzüne çevirdiğinde yorgun bir şekilde gülümsüyordu.

"Hoşuna gitmiş gibi görünüyor," diyerek sırtını dikleştirdi ve yatıştırıcı bir şekilde kalçalarını ovdu. Artık tüm vücudu gevşemeye başlamıştı.

"Keyif almak yanına bile yaklaşamaz." Ona doğru uzandı ve onu kucağına çekerek kendisine yasladı.

Ona sarıldı, kollarının verdiği hissi vücudunun geri kalanı kadar seviyordu.

Daha önce hiç böyle tutulmamıştı. Bu onu özel ve değerli hissettirdi.

Doruk noktasından kurtulup ona sarıldığı için uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra nihayet sessizliğin içinde mırıldandı, "Evrende herhangi bir yerde olabilseydin, nerede olurdun? Ne yapardın?"

Gözlerini kırptırdı ve başını adamın omzuna dayadığı yerden kaldırdı. "Ben... Ben bilmiyorum."

"Hayal kurmuyor musun?"

"Elbette görüyorum. Ama genelde rüyamda okuduğum kitapları görürüm.

Oku. Cesaret, macera ve halkını kurtaran kahramanlarla ilgili tüm o eski hikayeler. Ayaklanmalar, baskıdan kurtulmak hakkında. Bazen..." Durakladı ve sesini alçaltarak devam etti: "Bazen burada nasıl olacağını hayal ediyorum."

Kollarını onun etrafında sıktı. "Gerçekten bunun hayalini mi kuruyorsun?"

"Evet, severim. Bunu seviyorum... Kulağa saçma geldiğini biliyorum ama tüm bu planları ve entrikaları yapıyorum. Her yerde küçük isyanlar var, bu yüzden hepsini bir şekilde bir araya getirmenin yollarını planlıyorum..." Kıkırdadı. "Biliyorum, bu çılgınca ama sen sordun. Bu... bu beni daha iyi hissettiriyor."

Kız tekrar ona sarılırken saçlarını okşadı. "Mutlu olmanın hayalini kurmuyor musun?"

"Sanırım... bu benim mutlu olma hayalim. Başka nasıl olabilirim bilmiyorum. Sanırım bazen kendime ait bir odam olduğunu, mahremiyetim olduğunu, ara sıra gerçek meyve alabildiğimi hayal ediyorum. Bu dünyada ancak bu kadar mutlu olabileceğimi hayal edebiliyorum. Şu anda olduğu gibi bu dünyada."

"Kulağa pek bir şey gibi gelmiyor."

"Daha önce sahip olduğumdan daha iyi." Bir dakika boyunca onun nefes alışını dinledi. Sonra sordu: "Peki ya sen? Ne hakkında hayaller kuruyorsun? Evrende herhangi bir yerde olabilseydin nerede olmak isterdin?"

Bir iç geçirdi. "Şu bahsettiğim üzüm bağı olan gezegen."

Arkadaşım ve ailesinin gittiği yerle aynı. Eğer benim... eğer bu
gezegende herhangi bir arkadaşım varsa

o gezegendeler."

"Peki neden sen de orada yaşamıyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Bu kadar çok şeyle mutlu olabileceğimi sanmıyorum... bu kadar çok yanlışıla. Her zaman aklımın bir köşesinde gizleniyormuş gibi hissedeceğim. Ve gerçek şu ki, o gezegenin daha ne kadar güvenli bir sığınak olarak kalabileceğini bilmiyorum. Onlar gelip o dünyayı da yok etmeden önce ne kadar zaman geçecek?"

"Yani mutlu olabileceğin bir yer bilmiyor musun?"

"Mutlu olmak için çağrıldığımı sanmıyorum."

Nefesini içine çekti ve tekrar doğruldu. "Bu ne anlama geliyor? Mutlu olmak için değilse, ne yapmak için çağrıldın?"

"Hepimiz ne yapmaya çağrıldık? Elimizdekilerle yapabileceğimizin en iyisini yapmak." Onu nazikçe öpmek için öne doğru eğildi. "En azından seninle geçirdiğim bu zaman var. Böyle hissedebileceğime hiç inanmazdım."

"Ne taraftan?" "İyi.

Kendimi iyi

hissediyorum."

"Ben de kendimi bu kadar iyi hissedebileceğime inanmıyordum" diyemeden önce uzun bir süre ona baktı.

Sekiz gün sonra, Turnuvanın bir başka turundan sonra, Desh'in kapısında belirdi.

Son iki haftadır neredeyse her gece onun odasına gidiyordu. Akşam başka bir randevusu varsa, daha sonra onun

odasına gidiyordu.

Jenelle bunun çok fazla olduğunu söyledi. Ayrıcalık için ödeme yapmaya gücü yetmeyen bir adamla bu kadar çok zaman geçirmenin tehlikeli olduğunu söyledi. Ama Talia'nın umurunda değildi.

Turnuva önümüzdeki hafta sona erecek ve ardından Desh Konut'tan ayrılacaktı.

O ölmeden önce onunla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyordu.

Kapıları kayarak açıldı ve kadın onun odasına adımını attı ve o daha ne olduğunu anlamadan adam onun üzerindeydi. Onu duvara doğru itti, derin ve sert bir şekilde öptü.

Hemen cevap verdi, kalbi heyecanla çarpıyordu.

Hayatında öpüşmenin bu kadar iyi hissettirebileceğini hiç bilmemişti, sanki adam onun içinde bu kadar derindeymiş gibi, bir daha asla yalnız kalmayacakmış gibi.

Birlikte sallanana kadar öpüştüler ve sonra onu tam orada duvara yasladı, kalçalarını kaldırdı ve hızlı, kısa itişlerle onu becerirken sabit tuttu.

Sonra onu yatağa taşıdı ve üzerine çıktı, onu ilkel bir aciliyetle alırken kıçını tuttu. Boşaldı ve tekrar boşaldı ve sonunda ritmi düştüğünde çığlık atmamak için dudağını ısırıyordu.

İkisi de acele ediyor, terliyor ve son bir zirveye doğru çalışırken yüksek sesle homurdanıyorlardı. Desh de sonunda uçuşumun kenarından düşerken Talia vücudunun tekrar parçalandığını hissetti.

Nefeslerini toplayıp gelmeleri uzun zaman aldı.

Sonrasında akılları başlarına geldi ama geldiklerinde ikisi de gülümsüyordu.

"Sanırım bu gece bastırılmış çok fazla enerjin vardı," dedi. Başını omzuna yaslanmıştı ve kadın onun saçlarını hafifçe okşadı. "Aslında pek de kavga sayılmazdı."

Desh bu akşam erken saatlerde çok kötü yaralanmadan kazanmıştı. Kolay bir dövüş olmamıştı ama her zaman kontrolü elinde tutmuştu. Şimdi gelecek haftaki final turuna yükselecekti.

"Sanırım senin de bastırılmış bir enerjin vardı," diye mırıldanarak tenine bir öpücük kondurdu.

Kıkırdadı. "Belki biraz. Sen kazandığında çok heyecanlandım."

Ona gülümsemek için başını eğdi ve kalbi akıllıca olmadığını bildiği küçük bir erime hareketi yaptı.

Sadece geçici olarak buradaydı.

Onunla bağ kurmasına izin veremezdi.

İstese bile onu asla favorisi yapamazdı.

için.

Turnuvadan kazandığı parayla bile uzun süre karşılayamazdı.

Turnuva bittikten sonra onun gideceğini düşünmek hoşuna gitmiyordu, bu yüzden bunu bilinçli olarak zihninden uzaklaştırdı.

Eğer bunu düşünseydi, geçirdiği zamandan zevk almazdı.

vardı.

"Çocukken nasıl biriydin?" diye sorana kadar rahat bir sessizlik içinde birlikte uzandılar.

Gözlerini kırpıştırdı, belli ki soru karşısında şaşırmıştı. "Bilmiyorum. Pek ilginç değil."

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Tek yaptığım çalışmaktı. Sana söylemiştim. inek."

"Aileniz akademisyen miydi?"

"Pek sayılmaz. Ama sanırım ben erken yaşlarda Okulda iyiydim, bu yüzden yedi yaşına geldiğimde hızlandırılmış bir müfredata girmiştım. On altı yaşına geldiğimde birden fazla ileri derecem vardı."

"O gezegene düştüğünüz zaman mıydı?" "Evet."

"Nereye gidiyordun... böyle bir kaza olabilir miydi? Ve ailen neden seni aramadı?"

Cevap vermedi.

Sessizlik o kadar uzadı ki, yüzünü incelemek için başını kaldırdı. "Desh?"

İç çekti. "Bir gezegen çöplüğüydü."

Tüm vücudu sarsıldı. "Ne? Bir gezegen çöplüğü mü? Bir... ceza olarak mı?"

"Evet. Bu yüzden kimse beni aramadı. Çünkü gitmiş olmam gerekiyordu."

Hızlı ve sert nefes alıyor, bu bilgiye ayak uydurmaya çalışıyordu. "Ne yaptın sen?"

Başını iki yana salladı. "Fazla bir şey değil. Yanlış kişiye bir şey söyledim. Buna... fitne dediler."

"Fitne mi? Ne dedin sen?"

"İsyanlar ve ayaklanmalar hakkında okuduğunuz tüm hikayeleri bilirsiniz. Hepsi birkaç ana ideale dayanır. Benim söylediğim de bu ideallere benzer bir şeydi. Ama yanlış kişiye söyledim. O... o bunu iyi karşılamadı."

Bunu bir dakika düşündü ve bunların hiçbirinin şaşırtıcı olmadığına karar verdi. Koalisyon uzayında değil. Gelişmiş uygarlığın süslerine rağmen insanlara hâlâ barbarca davranılıyordu. İdam cezası yasaklanmış olabilirdi ama suçlulara da aynı şekilde kötü davranılıyordu; hayatlarının geri kalanında hapisane gezegenlerine gönderiliyor ya da kendi başlarının çaresine bakmaları veya ölmeleri için düşman gezegenlere bırakılıyorlardı.

Ve bu cezaları gerektiren suçlar hiçbir şey olmayabilir.

Koalisyon bu sayede pek çok gezegenin kontrolünü bu kadar uzun süre elinde tutabilmişti. En küçük suçlar bile ömür boyu hapis cezasına çarptırılıyordu.

"Özür dilerim," dedi sonunda. "Bu senin başına gelmemeliydi."

"Daha iyi biliyordum," diye mırıldandı kalın kalın. "Daha iyi biliyordum. Düşündüm ki... belki de bana farklı davranılacağını umuyordum ama öyle olmadı. Belki de böylesi daha iyi."

"Tek başına ve lanetli bir görevde mi?" Hâlâ onun

burada ne yapmaya çalıştığını bilmiyordu ama

iyi olmadığına ikna olmuştu.

"Evet. En azından yanılısama yok."

Geçmişte biri onu incitmişti. Hem de çok. Birisi onun güvenine ihanet etmişti.

Birinin onu koruyacağına inanmıştı ama öyle olmadı.

Sadece onun ailesinden biri olduğunu varsayabilirdi.

Kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmamasına rağmen o kişiden -yoğun bir şekilde- nefret ediyordu.

O kadar nazik birini incitecek herkesten nefret ederdi.

Desh.

"Eğer sizi bir suçlu olarak mahkum ettilerse, nasıl oldu da

Güvenlikten geçip Rezidans'a gelmek için mi?" diye sordu bir dakika düşündükten sonra.

"Kimlik kayıtlarını değiştirmek zor değil. Daha Mel Tana'ya gitmeden önce benim için yeni bir kimlik oluşturdular; parmak izleri, DNA, hepsi."

"Ve kimse seni tanımayacak mı?"

Biraz nefes aldı. "Henüz gördüğüm kadarıyla kimse yok."

Başını kaldırdı. "Bu kulağa hiç hoş gelmiyor. Sanırım bu yüzden insan içine çıkarken hep o maskeyi takıyorsun. Ama yine de, eğer tanınırsan, başın büyük belaya girer."

"Biliyorum. Ama biri beni tanıdığında çok geç olacak."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama kulağa

kasvetli geliyordu. "Ama-"

"Her şeyi ayarladım Talia. Tanınmayacağım."

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başka bir itirazı geri çekti. Belli ki onunla bu konu hakkında konuşmak istemiyordu.

Böyle devam ederse, adam ona kızacaktı. Hatta onu evden kovabilir ya da görüşmeyi kesmeye karar verebilir.

Bir profesyonel olması gerekiyordu, ancak son zamanlarda öyle davranmıyordu.

Saçlarını okşamak için uzandı ve konuyu değiştirdi. "Neden daha sonra okula geri dönmedin? Kurtarıldıktan sonra yani. Artık öğrenmek umurunda değil mi?"

Biraz omuz silkti. "Her şey... işe yaramaz gibi geldi." Bu onu üzdü.

Gerçekten üzücü.

Daha önce sevdiği bir şey ona işe yaramazmış gibi geliyordu.

Şimdi.

Pek çok yönden zarar görmüştü ve Cevap vermek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Hâlâ okuyor musun? O gün kütüphanede kitap okuyordun, değil mi?"

"Evet." Birkaç hafta önce o gün onu alt komutanla sevişirken gördüğü için duyduğu hoşnutsuzluğu açıkça ifade eden bir yüz ifadesi takındı.

"Görünüşe göre öğrenmeye hâlâ biraz ilginiz var."

"Olabilir. Ama bu artık sadece bir hobi. Başka bir şey için çok geç."

"Neden?"

Gözlerinde çıplak bir hisle ona baktı ama sorusuna cevap vermedi.

Bir dakika sonra saçlarına bir öpücük kondurdu.

"Okumayı seviyorsun. Belki de gidip ders çalışmalısın."

İronik bir eğlenceyle oflayıp pufladı. "Benim için de çok geç."

Elinde kalan tek şey gündüz düşleriydi ve bu düşler hiçbir zaman sona ermedi.

Kurduğu isyan hayallerinin sonu asla gelmeyecekti. Güzel.

Yatağında onun yanında uzanırken, hayal etmeye çalıştı. Desh bir şekilde onu favorisi yapabilseydi, Desh'ten başka kimseyi becermek zorunda kalmasaydı nasıl olurdu?

Hiç.

Bu o kadar kışkırtıcı ve hoş bir fanteziydi ki, ne yaptığını fark edene kadar bir süre zihninde oynamasına izin verdi.

Jenelle haklıydı.

Romantikleşmek tehlikeliydi.

Asla gerçekleşmeyeceğini bildiği bir şeyi umut etmesine izin verebilirdi ve bu onu sonunda sadece ezecekti.

Desh ya turnuvayı kazanacaktı ya da

haftaya yenilecekti. Her iki durumda da gidecekti.

O bir Koalisyon üst düzey yetkilisi değildi. Onu asla gözdesi yapamazdı.

Ve bunun hayalini kurmak ona iyi gelmiyordu.

Adam hayatına devam edecek, o da burada kalıp başka erkekleri memnun edecekti.

İstediği tek erkek Desh olsa bile.

Birkaç gün sonra Talia, Marshall'ın önünde ayağa kalkarken hafifçe midesinin bulandığını hissetti.

Son birkaç haftadır haftada birkaç kez onunla birlikte oluyordu. Her gün değil. Desh'le birlikte olduğu kadar sık da değildi. Ama adam eğlence süitine çok cömert bağışlarda bulunmuştu ve onunla görüşmeyi kesmesi aptalca ve profesyonellik dışı olurdu.

Bu öğleden sonra onu bulmuş ve ona oral seks yapmıştı. Şimdi onu neyin etkilediğini biliyordu ve hemen boşalmasını sağlamıştı çünkü bugün onu becermesini gerçekten istemiyordu.

Böyle hissetmemeliydi. Bu kötü bir şeydi.

Tehlikeliydi.

Desh Köşk'ten ayrıldıktan sonra işler daha da zorlaşacaktı.

İşini yapmak bile istemeyecek kadar Desh'e aşık olmasına asla izin vermemeliydi.

Ayağa kalkarken Marshall memnun ve tatmin olmuş görünüyordu, yani en azından onunla işleri berbat etmemişti. Onun geleceği için Desh'in olabileceğinden çok daha umut verici bir olasılıktı. En az bir yıl, belki de daha uzun bir süre Konut'ta ya da yakınında görev yapacaktı.

Bunu hatırlamaya devam etmesi gerekiyordu.

"Bu başka bir şeydi," dedi kızarmış bir yüz ve özellikle memnun bir gülümsemeye. "O küçük ağzını nasıl kullanacağını biliyorsun."

Gülümsedi, kirpiklerini indirdi ve midesindeki çalkantıyı yatıştırmaya çalıştı.

Bu doğru değildi.

Böyle hissetmemesi gerekiyordu.

Ağzında başka bir adamın siki var diye öğürmek istememeliydi.

Bu işte iyi olabilirdi, ama sadece kalbini işten uzak tutarsa. Boş zaman eskortu olarak çalışmanın ilk kuralı buydu ve gerçekten önemli olan da buydu.

"Geçen gece sizi aramak için süite uğradım ama meşgul olduğunuzu söylediler."

Bu yorum karşısında omurgası sertleşti ama utangaç ifadesini korumayı başardı. "Seni kaçırdığım için özür dilerim."

"Sanırım başka biriyle birlikteydin?"

Haftalardır her gece onun odasına gittiğinden beri birlikte olduğu kişi büyük olasılıkla Desh'ti. Yanıt olarak sözsüz bir mırıltı çıkardı.

"Başka kaç erkekle görüşüyorsun?" Marshall sordu.

Nefes nefese kaldı ve gözlerini onun yüzüne dikti. "Ne yapıyorsun
Ne demek istiyorsun?"

"Şu anda başka kaç erkekle görüşüyorsun?" Kadın

yutkundu. "Duruma göre değişir. Bazıları sadece uğruyor

ara sıra."

"Görmeyi bırakman için ne kadar gerekir?
onları?"

Gözleri dramatik bir şekilde açıldı ve kalbi düştü
dramatik bir şekilde. "Belirli bir miktar yok.... var. Ama çok
fazla."

Başını salladı, düşünceli görünüyordu. "Bunu
yapacağımı söylemiyorum ama bir göz atabilirim. Her zaman
elimin altında olman fikri hoşuma gidiyor ve senin başka
biriyle işini bitirmeni beklemekten hoşlanmıyorum."

Bu bir rüyanın gerçekleşmesiydi.

En çılgın beklentilerinden bile daha iyiydi.

Sadece on sekiz yaşındaydı ve önemli bir statüye sahip
bir adamın gözdesi olabilirdi.

O noktaya gelmesinin yıllar alacağını düşünmüştü.

Nokt

a. Sadece fantezileri geçen ay değişmişti. Artık istediği
başka bir şeydi.

Ve onun sözleri karşısında heyecanlanmaya çalışmasına
rağmen,

her zamankinden daha hasta hissediyordu.

Eğer onu en sevdiği kişi yapmak için süite yeterince
para bağışlarsa, o zaman Desh'i göremeyecekti.

Bir daha asla.

Dinlenme süitine geri dönmüştü ve ana kapıdan girmek

üzereydi ki kapılar açıldı ve Desh içeri girdi

Dışarı.

Onun aniden ortaya çıkışı karşısında yüksek sesle soludu.

Dışarıda her zaman yaptığı gibi maske takıyordu. ama onun vücudunu her yerde tanıyabilirdi.

Adam başını çevirip onu gördüğünde olduğu yerde durdu.

"Merhaba," dedi küçük bir gülümsemeyle. "Sen... sen beni mi arıyordun?"

"Tabii ki." Kaşlarını çattı ve tam önünde durmak için yanına geldi. "Başka birini görmek isteyeceğimi düşünmedin, değil mi?"

Yapmamıştı.

Desh'in başka biriyle görüşmek istediğini hayal bile edemezdi.

Eskort.

Ve onun böyle bir şey yapacağını düşünmek bile tırnaklarını avuçlarına geçirdi.

Onun söz konusu olduğu durumlarda duygularının karmakarışık olduğuna dair bir başka işaret.

"Ben..." Boğazını temizledi. "Seni beklemiyordum."

"Biliyorum. Ben sadece..." Cümlesini bitirmedi. Onun yerine, "Şu anda boş musun?" diye sordu.

"Evet, öyleyim. Bir şey mi yapmak istiyorsun?" Acaba öğleden sonra azdı da bu geceye kadar beklemek istemedi mi diye merak etti. Yoksa neden burada olsun ki?

"Güzel bir gün. Belki yürüyüşe çıkabiliriz ya da

Bir şey mi?"

Pekâlâ. Belli ki sadece onu becermek istemiyordu.

"Tabii ki. Misafir bahçelerine gidebiliriz."

Konukların eğlenmesi için ekilen geniş bahçelere açılan kapılara ulaşana kadar koridorlarda onunla birlikte yürürken garip bir şekilde gergin ve kararsız hissediyordu. Konut'ta ayrıca Yüksek Direktör için özel bahçeler ve dinlenme süiti için özel bir bahçe vardı.

Dünya'daki ve çevresindeki tüm bahçeler gibi, iklim de bitkilerin tüm yıl boyunca çiçek açmasını sağlamak için dikkatle ayarlanmıştı.

Renkli tropik çiçekli bitkilerin patlamasıyla çevrili patikalardan birinde yürümeye başladıklarında Desh garip bir şekilde sessizdi.

"İyi misin?" diye sordu birkaç dakika sonra, onun sessizliğinden endişelenmeye başlamıştı.

"Evet."

Buna ne diyeceğini bilemediği için bir şey söylemedi.

"Sen... az önce başka biriyle miydin?" Desh bir dakika sonra sordu. Gözleri tam karşıya odaklanmıştı ve Desh onun maskesinin ardındaki ifadesini göremiyordu.

"Evet."

Nefes aldı ve sonra nefesini bıraktı.

Ellerini yumruk yapıp iki yanına kapattı, midesi

Marshall'la daha önce olduğundan daha da fazla bükülüyordu.

"Başka erkeklerle görüştüğümü biliyorsun."

"Evet. Biliyorum." Sesi olması gerekenden daha kalındı.

"Sen... sen bu konuda kızgın değilsin, değil mi?" "Hayır. Kızgın değilim."

"Bu benim işim."

"Öyle olduğunu biliyorum."

"Desh." Yürümeyi bıraktı ve yüzünü ona döndü, yüzünü görememek onu hayal kırıklığına uğrattığı için maskeyi çıkarmak için uzandı.

Adam geri çekilerek kadının maskeyi almasını engelledi. Kapalı.

Onun tepkisine o kadar üzülmüştü ki küçük bir ses çıkardı

sızlanmak. "Bana gerçekten kızgın

mısın?" "Hayır. Kızgın

olmadığımı söyledim." "Ama rol yapıyorsun-"

"Bunu burada konuşamayız." Etrafta başka biri olup olmadığını kontrol edercesine etrafına bakındı.

Onun mahremiyet istediğini anlayan kadın, elini tutarak küçük bir çardağa götürdü ve otomatik perdeleri indirmek için düğmeye basarak bahçenin geri kalanıyla aralarını kapattı.

Desh o zaman maskesini çıkardı ve kadın onun hiç de

kızgın olmadığını gördü.

Üzgün görünüyordu. Kızgın değil.

"Desh," dedi, duyguları boğazına düğümlemişti.

"Desh, bu şekilde davranamazsın."

Çenesi sıkıştı. "Yapmamaya çalışıyorum."

"Daha çok çabalaman gerekiyor çünkü bu bana haksızlık. Bu benim işim."

"Bunun senin işin olduğunu biliyorum. Bunu sevmek zorunda değilim, değil mi?" "Tanıştığımız ilk günden beri bu benim işim. Biliyordun."

Başından beri bu benim işimdi. Eğer bununla ilgili bir sorunun varsa

benimle hiçbir şey yapmamalıydı."

"Bunu biliyorum. *Biliyorum.*" Hızlı hızlı nefes alıyordu ve sanki kendini kontrol altına almaya çalışıyormuş gibi yüzünü başka tarafa çevirmişti.

"Bu seni neden birdenbire rahatsız etti?"

Gözle görülür bir şekilde yutkundu ve tekrar onun gözleriyle buluşmak için döndü. "Çünkü daha önce bunu düşünmeme hiç izin vermedim. Sadece rol yaptım... Bunu düşünmeme izin vermedim. Ama şimdi seni görmeye geldim, içeride değildin ve başka biriyle birlikte olduğunu ima ettiler. Ve oradaki kadınlardan biri bana gülümsedi... sanki başka bir adamla ne yaptığın konusunda benimle alay ediyordu..." Nefes nefese kaldı ve başını tekrar başka yöne çevirdi.

Talia onunla alay eden kadının Breann olduğunu biliyordu, *biliyordu*. Breann her zaman böyleydi.

Uzandı ve Desh'in başını çevirerek tekrar kendisine bakmasını sağladı. "Sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm ama bu

konuda yapabileceğim bir şey yok. Bu benim işim ve eğer yapmazsam,

o zaman rahat bir gelecek şansımı kaybederim."

Kızın iki elini de avuçlarının içine aldı ve ona derin, araştıran bir bakış attı. "Ve istediğin gelecek bu mu? Seni isteyen her erkekle yatmak mı?"

Az önce tokat yemiş gibi hissederek ellerini adamın elinden çekti. Döndü ve ani bir gözyaşı seliyle savaşıarak birkaç adım uzaklaştı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Desh kabaca, yanına geldi ve ellerini omuzlarına koyarak tekrar ona dönmesini sağladı. "Özür dilerim. Bunu söylemek korkunç bir şeydi." Devam etmeden önce o düzensiz nefeslerinden birini daha aldı, "Bunun senin işin olduğunu ve bunda utanılacak bir şey olmadığını biliyorum. Ama ben hiçbir zaman... Havalı ve sofistike olmam ve seksin sadece eğlenmek için yapılan bir şey olduğu bu dünyada yaşamam gerektiğini biliyorum, ama öyle değilim. Ve yaşamıyorum. Seks benim için hâlâ kişisel. Ve seninle kişisel hissettiriyor. Gerçekten kişisel hissettiriyor." Son kelimeleri neredeyse mırıldanana kadar sesi kesildi.

Talia şaşkındı, heyecanlıydı ve titriyordu ama nedenini bile bilmiyordu. Ellerini birbirine doladı ve ona baktı.

Desh gözlerini tekrar onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. "Yani bu sana gerçekten kişisel gelmiyor mu? Benimle birlikte olmak?"

Ayaklarının üzerinde sallandı. Bir eliyle ağzını kapattı ve kendisini tamamen dümdüz eden bir soruya cevap aradı. "Ben... Ben bilmiyorum."

"Gerçekten bilmiyor musun?"

Bacakları onu daha fazla taşıyamayacağı için, minderli bir banka oturana kadar geriye doğru adım attı. "Seninleyken farklı hissediyorum," diye itiraf etti. "Seninle birlikte olmak, başka hiç kimseyle birlikte olmaktan hoşlanmadığım kadar hoşuma gidiyor."

Yanına oturabilmek için iki uzun adım attı. "Yani aramızdaki şeyin... kişisel olduğu konusunda yanılmıyorum, öyle mi?"

"Bilmiyorum. Kişisel olmamalı. Kişiselleşmesine izin vermemeliyim." Gözlerini soluk gri zemine dikti. "Eğer izin verdiysem, o zaman gerçekten batırmışım demektir."

Büyük bir eliyle onun yanağını kavradı. "Her şeyi berbat etmedin, Talia."

Başını adamın avucundan çekti. "Evet, öyle. Çünkü bu benim işim ve bu değişmeyecek. Ve eğer başka erkeklerle birlikte olduğum için üzülürsen, o zaman... seninle görüşmeyi kesmek zorunda kalacağım. Benim için en iyisinin ne olduğunu düşünmek zorundayım."

Onun için en iyisinin ne olduğunu biliyordu. Tek bir cevap vardı.

Marshall onu gözdesi yapmayı düşündüğünü söylemişti.

Makul bir standarda göre, bu en iyi seçenek olurdu. Bu onu en güvenli, en emniyetli ve en rahat hale getirecektir.

Desh sanki ona bir darbe indirmiş gibi hafifçe irkildi.

Elini kucağına doğru indirdi ve yavaşça şöyle dedi

Senin için de en iyisi."

Ciddiydi.

Gerçekten ciddiydi.

"Bu benim hayatım, Desh," dedi yumuşak bir sesle.

"Ve kötü bir hayat değil. Şu anda, eğlence süitinde çalışmaya gelmemiş olsaydım, kendi gezegenimde iğrenç yaşlı bir adamla evli olacaktım. Bunu size daha önce de söylemiştim. O zamanlar bunu anlayacak kadar bilgim yoktu ama bana çok kötü davranırdı. Bunu şimdi görebiliyorum. Ya o adamla evli olurdum ya da hala ailemle yaşıyor ve geçimimi sağlamaya çalışıyor olurdum. Bunlar benim gelecek için tek iki seçeneğim olurdu.

Anlıyorsun ya, başka bir yerde bir hayat kurmayı deneyecek kadar bile paramız yoktu. Yani buraya gelmekle gerçekten yanlış bir karar verdiğimi mi düşünüyorsun?"

"Hayır! Tabii ki yapmadın. Asla aksini ima etmek istemedim. Elindeki seçeneklerle yapabileceğinin en iyisini yaptın. Kendin için... inanılmaz derecede iyi yaptın. Sen... inanılmazsın."

Sertçe yutkundu, hâlâ her an ağlayacakmış gibi hissediyordu. "Yani benim için en iyisi bu - burada sahip olduğum hayatta yapabileceğimin en iyisini yapmak. Benim için en iyisi bu olmalı.

Başka bir seçenek yok. Var mı?"

O son hüzünlü soruyu neden sorduğunu bilmiyordu. Aptalca ve zayıftı ve umut etmekten bile daha iyisini biliyordu.

Başka bir seçenek yoktu.

Hayatı için değil.

Çoğu insanın hayatı için değil.

Bunun gibi bir evrende yaşamıyorum.

"Hayır," dedi Desh kısık sesle. Şu anda ona bakmıyordu. "Keşke yapabilseydim... Sana başka bir seçenek sunamam."

Bunu en başından beri biliyordu.

Jenelle geldiği ilk günden beri ona söylemişti.

Romantikleşmek sadece kalp kırıklığına yol açar.

Desh'ten bu cevabı duymak yine de canını yaktı.

Talia kendini tekrar kontrol altına alana kadar bir iki dakika nefes almak zorunda kaldı.

"Pekâlâ," dedi sonunda, sesinin çoğunlukla doğal çıkmasından memnundu. "Yani işimi yapmalı ve burada kendim için yapabileceğim en iyi geleceği inşa etmeliyim. Başka kimse benimle ilgilenmeyecek. Ben kendime bakmak zorundayım. Sen burada olduğun sürece seninle görüşmeye devam edebilirim, eğer başka erkeklerle de görüşmemde bir sakınca görmüyorsan. Eğer senin için uygun değilse, o zaman artık seni göremem. Ne... ne istiyorsun?"

Desh uzun bir süre ona baktı. Sonra nihayet mırıldandı, "Seni görmeyi bırakamam, Talia. Henüz değil. Çok fazla zamanımız olmadığınızı biliyorum ama senden henüz vazgeçemem."

Elleri yine titriyordu. "Başka erkeklerle görüşmemde bir sorun yok mu?"

"Pek sayılmaz. Gerçekten değil. Ama kendimi öyle

yapacağım."

Pek bir cevap sayılmazdı ama onun gerçekten çabaladığını görebiliyordu. Başını salladı ve kendine her şeyin yolunda olduğunu söyledi.

Böylece tekrar kendisi gibi davranabilecekti.

Desh onu öptüğünde hâlâ kendini buna ikna etmeye çalışıyordu.

Mantıklı düşünme çabaları, derin bir özlem dalgası yaşadığında buharlaşıp yok oldu. Elleri adamın saçlarına dolanmak için havalandı ve dudaklarına eğildi, dilini onunkiyile hevesle buluşmak için dışarı kaydırıldı.

Burnundan bir nefes çekti, bir eliyle kızın başını tutarken diğer elini sırtından aşağı kaydırıldı. Kadın bankın üzerinde yatana ve kendisi de onun üzerine bastırana kadar onu aşağıya indirdi.

Sıcak vücudu onunkine sürtündü ve dili ağzının daha da derinlerine kaydı, tüm vücudunun zevkle sıkılmasına neden olacak şekilde alay etti.

Sonunda ağzını ayırıp sıcak bir sersemlikle ona bakması uzun zaman aldı.

"Ne?" diye fısıldadı, kalçalarını kaldırarak kendini onun ereksiyonuna doğru sürttü çünkü amcığı uyarılmaktan ağrıyordu.

Adam onun bu hareketi karşısında inledi ve hafifçe irkildi ama bakışları onun yüzünde sabit kaldı.

"Ne?" diye tekrar sordu, karnında kıvrılan yeni bir duygunun farkındaydı.

Sadece şehvet değil.

Başka bir şey. Daha

derin bir şey.

Kesinlikle korkunç bir Şey.

"Beni istemeni istiyorum," diye mırıldandı Desh sonunda.

Dudakları aralandı. "Tabii ki seni istiyorum. Neden sana bu Şekilde srtnyorum sanıyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Beni gerçekten istemeni istiyorum. Her yönden. Sadece vücudunu değil."

Nefes nefese kalmış, adamın mavi gözlerinden başka yere bakamıyordu.

Ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu istiyordu.

Vücudunun onu istediğinden daha fazla.

Ama tehlikeliydi, çok tehlikeliydi.

yollar.

"Vücudunu seviyorum," dedi Desh aynı ses tonuyla. boğazını. Aşağı uzanıp tuniğini çözdü ve kumaşı çekerek onu tamamen ortaya çıkardı. Kızın göğüslerinden birini nazikçe avuçladı ve kız avucunun içine doğru yükseldi. "Ama istediğim tek Şey senin vücudun değil."

"Ne..." Adam elinin topuğunu göğüs ucuna srttğnde nefesini tutmak için duraklamak zorunda kaldı. "Başka ne istiyorsun?"

"Hepinizi istiyorum." Diğer elini onun her iki gğsn tutacak Şekilde hareket ettirdi. "Ve hepinizin beni istemesini istiyorum."

Arzu bacaklarının arasında sıkıca kenetlenirken kalçalarını huzursuzca döndürdü.

Kalbi de sıkışıyor, boğazını ve gözlerini ağrıtıyordu.
"Bu benim her şeyim," dedi sonunda, sesi zayıf ve

belirsiz.

Başını iki yana salladı. "Hayır, öyle değil. Olmadığını biliyorum.

Benden uzak duruyorsun."

"Ama ben..." Adam ellerini yukarı kaydırıp yanaklarını avuçlarken kadın inledi.

"Diğerleri gibi olduğumu, tek istediğimin senin vücudun olduğunu düşünüyorsun."

"Başka ne var... var mı?" Şimdi neredeyse kıvranıyordu. Vücudu onu fena halde istiyordu ama kalbinde daha güçlü bir şey kıvrılıyordu - o kadar yeni, o kadar tehlikeli ve o kadar belirsiz bir şey ki var olmasına izin veremezdi.

Ne kadar istemiş olursa olsun.

Yüzünde daha önce hiç görmediği bir şeyle üzerine eğilen bu adama ne kadar vermek istese de.

"Sen varsın. Bütün sen. Sadece bedeninle değil, her şeyinle sevişmek istiyorum."

Gözleri bulanıklaşıyordu ve kalçalarını sabit tutamıyordu. Artık kimse sevişmek demiyordu. Bu arkaik bir ifadeydi. İnsanlar seks yapıyor, sevişiyor, istediklerini alıyorlardı.

Ondan istediklerini aldılar.

"Ben... Ben sadece benim. Sana verebileceğim başka bir şey yok," dedi sonunda sesini çıkarabildiğinde.

Dudaklarını dudaklarına değdirmek için daha da eğildi.

Onun. Çok yumuşak.

Çok yumuşak.

Gözlerinden birkaç damla yaş süzüldü.

Dudaklarına karşı mırıldandı. "O zaman her şeyimi sana vereceğim."

Adam öpücüğünü derinleştirdikçe kadın onun altında titredi ve adam yüzüne ve boynuna doğru öpücükler kondurdukça kadın titremeye devam etti. Ağzını nabız çizgisi boyunca ve sonra köprücük kemikleri boyunca takip etti, emmek, alay etmek, kız çaresizce inleyene kadar kemirmek için durakladı.

Göğüslerine ulaştığında, bir meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve tırnaklarını omuzlarına geçirmeye başladı. Uyarılma erotik bir işkenceydi ama kalbinde hissettiği ihtiyacı karşılamaya yaklaşıyordu.

Cevap vermesi için ona ihtiyacı vardı. Doldurması için ona ihtiyacı vardı.

Boşluğu anlamıyordu bile ama onun bu boşluğu dolduracak kadar güçlü ve nazik olduğunu biliyordu.

Titreyen karnından aşağıya doğru inerek bacaklarının arasına sokulana kadar öptü. Adam parmaklarıyla onu ayırırken küçük bir hıçkırık çıkardı ve sonra dilini girişine doğru uzattı.

Adam diliyle keşfederken ellerini saçlarına doladı ve klitorisini bulduğunda yüksek sesle haykırdı. "Tam orası," diye soludu, kalçalarını sabit tutmak için boşuna çabalıyordu. "Ah, tam orası. Lütfen."

Dikkatini o noktaya odakladı, diliyle fiske vurdu ve sonra klitorisini emmek için dudaklarını aşağıya doğru kapattı ve kontrolünü tamamen kaybedip ağzına sertçe boşalması sadece bir dakika sürdü. Duyguların etkisiyle sarsıldı ve spazmlar tamamen geçene kadar adamın başını yerinde tuttu.

Adam tekrar vücudunda yukarı doğru hareket ederken hâlâ utanmazca inliyordu. Gözleri hâlâ derin ve sahipleniciydi. Onu görüyorlardı. Onu tanıyorlardı.

Daha önce kimsenin yapmadığı bir şekilde.

Adam kadının ağzını öptü ve kadın adamın üzerinde kendi tadını alabiliyordu ama umurunda bile değildi. Adam onu öperken iki parmağını amına soktu ve kadın kalçalarını otomatik olarak içeri girmeye karşı pompaladı.

Onu parmaklarıyla becerirken öpmeye devam etti ve sonra başparmağı klitorisine bastırdı.

Tekrar doruğa ulaştı, adamın ağzına doğru inledi ve sırtındaki çizgileri pençeledi.

"Parmaklarımın etrafına geldiğini hissedebiliyorum," diye mırıldandı, sonunda öpücüğü kesti. "Çok sıcak, ıslak, tatlı ve sıkıydın. Hiçbir şeyin bu kadar iyi hissettirebileceğini bilmezdim. Sadece hiç bilmiyordum."

"Ama sen..." Neredeyse gözyaşları içindeydi ve burnunu çekip dudaklarını yaladı. Tam bir cümle kurması mümkün değildi. Vücudu hâlâ sallanıyor, adamın parmaklarına binmeye çalışıyordu. Doymak bilmiyordu. "Desh, Desh, oh lütfen! I

ihtiyacım var... ihtiyacım var..."

Parmaklarını içinde hareket ettirmeye ve tekrar boşalana kadar klitorisine masaj yapmaya devam etti ve yaptığı gibi onu izlediğini biliyordu.

Vücudu gevşekti ve o kadar sıcaktı ki teni yanıyormuş gibi hissediyordu. Ona uzandığında nefesini tutacak zamanı olmamıştı, onu bacaklarının arasına çekmeye çalışıyordu. "Şimdi sen, Desh," diye nefesini tuttu. "Seni istiyorum. *Seni* istiyorum."

"Bana sahipsin." Pantolonunun içine uzanarak sikini çıkardı ve kadının girişine yerleştirdi. "Bu benim. Sen benim her şeye sahipsin."

Adam yavaşça içine girerken kadın gözlerini kocaman açarak adama baktı.

Kalın penetrasyonla haykırdı ve bacaklarını onun etrafına sardı, onları yerinde tutmak için topuklarını kancaladı.

Gözlerini ona dikti. "Bu benim her şeyim," diye mırıldandı. "Ben seninim."

Çok fazlaydı. Çok iyiydi. Çok derin.

Bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

Talepkâr olsaydı, sürekli ondan bir şeyler almak isteseydi daha kolay olurdu, ama istemedi, istemedi.

Cömert biriydi.

Kendini memnun etmeye çalışmıyordu. Onu memnun etmeye

alışıyordu.

İnledi ve kalçalarını onun içine doğru salladı,

Kalbindeki ağrıyan gerginliği kırmak için hareket etme ihtiyacı duyuyordu.

Kadın onu aşağıdan okşarken yüz hatları buruştu ve kadın onun kontrolünün kırıldığı anı gördü. Kalçalarını pompalamaya başladığında alçak sesle ve uzun uzun inledi.

Hareketleri hızlı, aceleci ve çigdi ve kadın bacaklarını adama sıkıca sarmıştı. Elleri kıkına doğru inmişti ve daha önce sırtına yaptığı gibi sert eti pençeliyordu. Kukusu yeniden çırpınmaya başlamıştı ve orgazmın derinleştğini hissederken alt dudağını ısırdı.

"Talía," diye homurdandı Desh. "Sen... sen... her şeysin."

Ani bir hızla boşaldı ve boşalırken yüksek sesle ağladı. Adam kızın sıkıca kavradığı içine girmeye devam etti ve o kadar uzun süre o kadar iyi hissettirdi ki, kendisi zirveye ulaşana kadar zevkini hıçkırarak haykırmaya devam etti.

Beceriksiz bir hevesle doruk noktasına ulaştı, kızın adını ve diğer sözcükleri boğuk bir şekilde söyledi, kızın anlam veremediği diğer sözcükleri.

Sonra vücudu nihayet hareketsizleşirken inledi, gözleri bir kez daha onunkilerle buluşmak için açıldı.

Adam onun üzerine yığıldı, gerginlikten kurtulmuştu. Boynuna doğru nefes nefese kalmış, hâlâ duymasına izin veremeyeceği şeyler mırıldanıyordu.

Elleri kendiliğinden hareket etti, sırtını, başını, saçlarını okşadı. Hevesle çizdiği yerleri yatıştırdı.

Adamın şimdi kendini bu kadar rahat hissetmesi hoşuna

gitmişti. Ne kadar sıcak ve yumuşak

ve ağır. Ne kadar doygun. Ne kadar muhtaçtı, sanki serbest kaldıktan sonra bile hâlâ onu istiyordu.

Birkaç dakika sonra hareket edebildi ama onu çekip çıkarmadı. Sadece bir elini aşağıya doğru hareket ettirerek, bacakları etrafına sarıldığı için hâlâ kalkık olan kalçasını okşadı.

"Talía," diye mırıldandı sonunda, ona bakabilmek için başını kaldırdı. Eli, kızın poposu ile kalçası arasındaki eti sahiplenici bir şekilde sıkıyordu.

Sanki onunmuş
gibi. Sanki
onunmuş gibi.

Ona kendisinin olduğunu söylemişti.

"Daha önce hiç başka bir kadınla birlikte olmadım," dedi. Kadın sertçe yutkundu.

"Biliyorum."

"Bu işte diğer erkekler kadar iyi olmayabilirim."

Başını ısrarla salladı. "Öylesin, Desh. Öylesin. Sen... daha iyisin."

Onu pohpohlamaya çalışmıyordu. Çıplak gerçeği söylüyordu.

Onun bunu kastettiğini anlamış gibiydi. "Keşke daha fazlasını bilseydim de sana daha fazlasını verebilseydim ama sahip olduğum tek şey bu. Bu... ben buyum."

Elini onun yüzüne doğru kaldırdı. Elinde değildi. Gözlerinden yine yaşlar süzülüyordu. "Sen tanıdığım en iyi adamsın."

Yüz hatları kısa bir süreliğine buruştu, sanki sözleri onun için bir şey ifade ediyormuş gibi. Onu tekrar nazikçe öpmek için eğildi,

Kısaca. "Keşke sana daha fazlasını, her şeyi verebilseydim ama..." Tabii ki bir ama vardı. Her zaman bir ama vardı. Ona hayatı için başka bir seçenek sunamazdı. Bunu seks yapmadan önce de biliyordu ve o zamandan beri hiçbir şey değişmemişti.

Sanki bir şeyler değişmiş gibi hissediyordu - sanki o değişmişti, sanki her şey değişmişti - ama o hâlâ Yüksek Müdür'ün Konutu'nda bir eskorttu ve Desh onu bundan alıkoyamazdı.

Kimse yapamaz.

Bu da farklı bir şey -daha fazla bir şey- istemenin kendine yapabileceği en kötü şey olduğu anlamına geliyordu.

Bir dehşet dalgası onu ele geçirdiğinde boğazından küçük bir inilti çıktı. Adam kendini oturur pozisyona getirene kadar onun altında kıpırdandı.

Oturmak için çabaladı ve bunu yaparken bornozunu bağladı. "Sorun nedir Talia?" diye sordu.

Başını salladı, adamın gözlerine bakmadı.

"Sorun nedir?" diye sordu farklı bir tonda. Sesi neredeyse korkmuş gibiydi. "Tatlım?"

"Bana öyle deme!" diye tersledi, o kadar korkmuştu ki sesi amaçladığından daha sert çıkmıştı.

Gözlerini kırptırdı. "Özür dilerim. Sadece bana sorunun ne olduğunu söyle." Başını salladı ve yere baktı. "Bu adil değil

Her şeyi benden istemen. Bu adil değil. Bana her şeyi veremezken olmaz."

Onun sözlerini düşünürken uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra çok yavaş ve yumuşak bir sesle, "Haklısın. Bu adil değil. Ama seviyorum. Hâlâ seviyorum."

Ona hızlı bir bakış fırlattı. "Sen... Turnuva bittiğinde gideceksin. Değil mi?"

İtiraz edecekmiş gibi ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı. Cevap vermedi.

"Burada kalacağım ve işimi yapmaya devam edeceğim. Benden vermek istemediğin bir şeyi talep etmen adil değil."

"Benden alacağın her şeye sahipsin," dedi Deth, kız elini çekmeden önce ona doğru uzanarak. "Verebileceğim her şeye sahipsin."

Sözlerinde bir nitelik vardı. O da duydu. Ve o bunları yüksek sesle söylemeden önce de biliyordu.

Onu önemsiyordu. Bu gerçek gibiydi. Ve her şeyin farklı olmasını isteyebilirdi.

Ama farklı değillerdi. O bir eskorttu.

Ve onun önceliği o değildi. Kalbinde başka bir şey öncelikliydi.

Ne olduğunu bilmiyordu ama bunu en başından beri hissediyordu.

Bir şeye doğru koşuyordu.

ve o şey o değildi.

Jenelle başından beri haklıydı.

Talia aptaldı. Genç ve çok aptal.

Kendini incitmeye izin vermişti - dünyada gösterecek hiçbir şeyi olmadan.

Ayağa kalkarken ağlamamak için yüzünü buruşturdu. Yukarı.

"Gitme tatlım," dedi Desh de ayağa kalkarak.

"En azından izin ver-"

"Bana öyle deme!" Ona buz gibi bir bakış attı - kalbindeki feryatla uyuşmayan bir bakış- ve sonra derin bir nefes aldı. "Seni bir daha göremem."

"Ama-"

"Hayır. Bu kadar. Bu benim için iyi değil. Bu iş bitti."

Hâlâ tartışıyor, hâlâ ona ulaşmaya çalışıyordu ama ona dokunmasına izin veremezdi. Ondan uzaklaştı ve arkasını dönüp kaçmadan önce ona son bir kez baktı.

Süite ulaşmayı başardı ve ardından kimse onu durdurmadan uyku kapsülüne girdi.

Nihayet yalnız kalabilmişti, nihayet ağlayabileceği bir mahremiyeti vardı.

Hayatının sunabileceğinden daha iyi, daha derin bir şeyin tadına bakmak daha kötüydü, çok daha kötüydü.

Neyi kaçırdığını bilmediği zamanlar daha iyiydi.

Gerçekten sadece bir beden olduğuna ve başka biriyle birlikte olmanın ona asla gerçekten dokunamayacağına inandığı

zamanlar daha iyiydi.

onun ruhu.

Tek fantezisinin, var olduğuna gerçekten inanmadığı bir özgürlük hayali için savaşmak olduğu zamanlar daha iyiydi.

Artık farklı olduğunu biliyordu. Ve bu her şeyi daha da kötüleştirdi.

O gece Turnuvanın son turuna gitmedi. Gitmeliydi ama hasta numarası yaptı.

Desh'i tekrar görmeye dayanamıyordu, uzaktan bile olsa.

Yine de kazandı.

Tüm turnuvayı kazandı. Daha sonra her şeyi duydu.

Dövüş yaklaşık yirmi dakika sürmüştü ve çok acımasız, vahşi ve kanlıydı. Desh kırılan kemikler ve çatlayan kaburgalarla yaralanmıştı ama diğer dövüşçü sonunda boyun eğmişti.

Kalabalıklar zaferiyle kükrerken Desh arenanın orta ringinde tek başına duruyordu.

Ellerini kaldırmamıştı. Gülümsememişti. Orada durmaktan başka bir şey yapmadı ve sonunda topallayarak ringden çıktı.

O gece saatlerce yatakta yattı, umutsuzca ona gitmek istiyordu.

Yaralıydı ve bakıma ihtiyacı vardı. İlaç cihazı hala

odasındaydı, ama onu almak zor olabilirdi.

kendini işletmek.

Bunu yapmayabilir bile.

Orada öylece oturup acı çekebilir.

Ona dünyada neyin yanlış gittiğine cevap vermek için burada olduğunu ve bunun Turnuvayı kazanmaktan daha önemli bir şey olduğunu söylemişti.

Bunun ne olabileceği konusunda zihnini yokladı ve aklına gelen her fikir onu dehşete düşürdü.

Ona gitmeyi o kadar çok istiyordu ki.

Ancak artık daha iyi biliyordu. Daha güçlü, daha bilge ve daha çok Jenelle gibiydi.

Aşk ve romantizm gibi aptalca fikirlere kanmayacaktı.

Desh onu istiyor olabilirdi ama yeterince istemiyordu.

Ve böyle bir gerçeğin asla değişemeyeceği bir dünyada yaşamıyordu.

Yedi

Ertesi gün Talia süitin ortak salonunda oturmuş, her şey normalmiş gibi davranmaya çalışıyordu.

Normal değildi.

Berbattı.

Ve bu sabahı takip edecek günler, haftalar, aylar, yıllar da aynı derecede sefil, bitmez tükenmez geliyordu.

Ama bu konuda ne yapabileceğini bilmiyordu.

Belki de her zaman böyleydi ve o bunu bilemeyecek kadar kördü.

Ana kapılar açıldığında, odadaki tüm eskortlar, onları seçecek yeni bir ortak umuduyla düzeldi.

Talia yeni gelenin Desh olduğunu görene kadar doğrulmadı. Normal kıyafetlerini giymiş ve Savaşçı maskesini takmıştı.

Bir süre donup kaldıktan sonra, onun varlığını ve bunu takip eden sevinç ve korku dalgasını düşünerek odadan çıkmak için ayağa kalktı.

"Talia," dedi ona doğru adım atarak. "Sakın Gidin."

Durdu. Aksi halde olay çıkabilirdi, ve şu anda herkesin gözü onun üzerindeydi.

"Konuşmak istedim," dedi Desh daha yumuşak bir sesle. Kız ona boş boş baktı, boğazı çalışmıyordu.

bir yanıt oluşturmaya yetecek kadar.

Yanlıştı. Mantıklı değildi.

Onun kendisine bu kadar yakın durmasından başka hiçbir şey yokken kalbinin böyle bir duyguya kapılması için hiçbir neden yoktu.

Gözleri kızın yüzünü aradı, ama konuşmak için ağzını açtığında, aniden bir oda dolusu insanın ortasında olduklarını ve hepsinin de onları merakla izlediğini fark etti.

"Bir yerde konuşabilir miyiz?" diye sordu kısık sesle. "Burada konuşabiliriz."

"zel bir yerde mi?"

"Sana dn söyledim-"

"Bana ne söylediğini biliyorum. Sadece konuşmak istiyorum. Hiçbir şey başka."

Ciddi görünüyordu ve gln bir şekilde samimiyeti onu incitti. Aralarındaki her şeyin bittiğinin kanıtı.

Ama belli ki en iyisi buydu, bu yüzden sertçe başını salladı ve sonra oyun odalarına giden koridoru işaret etti.

Günün bu saatinde çoğu boştu, bu yüzden koridorun sonundaki en sonuncuya doğru ilerledi.

En küçük ve en sade olanıydı, hiçbir seksi gereç ya da süsleme içermiyordu.

Vücudu zaten Dеш'in yanındaki varlığına tepki veriyordu, bu yüzden herhangi bir ek ayartma istemiyordu.

Kapıları arkalarından kapattıktan sonra ona doğru döndü.

Neredeyse bir dakika boyunca sessizce birbirlerine baktılar. Sonra nihayet dedi ki, "Dün söylediklerimde ciddiymdim.

Fikrimi değiştirmeyeceğim."

"Biliyorum." Maskesini çıkardı ve ona bir adım daha yaklaştı ama hemen ardından geri adım attı. Ellerini iki yanında kenetledi. "Seni başka türlü ikna etmeye çalışmak için burada değilim."

"O zaman neden buradasın?"

"Haklı olduğunu söylemek istedim. Her konuda haklıydın."

Bu hiç de beklediği bir şey değildi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ne hakkında?"

"Senin için iyi olmadığım hakkında. I..." Boğazını temizledi. "Seninleyken kendimi hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Sadece bedenimi değil. Tüm benliğim. Her şeyim çok iyi hissettirdi. Seninleyken. Bunun olabildiğince uzun sürmesini istedim. Ama bu yanlıştı. Bu bencilceydi."

Gözlerini kaçırdı, onun sözleri karşısında yeni bir duygu dalgasıyla başa çıkmaya çalışıyordu. Kendini durduramayınca bakışlarını tekrar onun yüzüne dikti. "Karşılığında bana bir şey veremiyorsan bu sadece bencilik olur."

"Yapamam," dedi fısıltıya yakın bir sesle.

Gözleri tekrar düştü. Kalbi de öyle.

"Yapmam gereken başka bir şey daha var. Daha fazla bir şey

önemli."

Bunu neredeyse onunla ilk tanıştığı andan beri biliyordu. Onun farklı bir önceliği vardı. Gizli bir öncelik. Burada Turnuvayı kazanmaktan başka bir şey yapıyordu. Her ne ise, tehlikeliydi. *O* tehlikeliydi.

Ondan bu sözleri duyduğu için bu kadar üzülmesine hiç gerek yoktu.

O zaman açıkça belirtmişti. Dün de açıkça belirtmişti. Şimdi de açıklıyordu.

Gözlerinde görmeyi hayal ettiği o bakıştan başka hiçbir şeye dayanmadan farklı bir şey ummaya devam eden aptal oydu.

"Dün için özür dilemem gerekiyor. Duygularımla hareket ediyordum ve bu yanlıştı. Sana her şeyi... veremezken senden daha fazlasını vermeni asla talep etmemeliydim."

Boğazı tekrar tamamen kapanmıştı, bu yüzden gözlerini yere dikerek sessizce başını salladı.

"Bu yüzden özür dilemeye geldim." Sesi o kadar çakıllı çıkmıştı ki, "Ve hoşça kal demek için" diye eklemekten önce sesini temizlemesi gerekti.

Nefes nefese kaldı, gözleri adamın yüzüne fırladı. "Güle güle mi?"

Yüz ifadesi acılı, şefkatli ve yumuşaktı. İnanılmaz derecede yumuşak. "Evet. Güle güle."

"Nereye... nereye gidiyorsun?"

"Turnuva sona erdi."

"Ama kutlamalar-"

Omuz silkti ve hiçbir şey olmamış gibi geçiştirdi.

"Bu akşam ziyafete gideceğim. Hepsi bu kadar. Benim... buradaki işim neredeyse bitti."

"Ne işi?"

"Bunu sana söyleyemem, Talia."

"Neden söylemeyeyim? Kimseye söylemeyeceğimi biliyorsun. Senin sırlarını saklarım." Ellerini birbirine doladı, adamın yüzünde gördüğü ifade karşısında aniden dehşete kapıldı.

Kararlı.

Mahkum.

Final.

"Ne yapacaksın, Desh?"

"Seninle eğlenmek yerine en başından beri yapmam gereken şeyi."

"Bu ne anlama geliyor?" Ona bir daha asla dokunmama kararını unuttu ve kollarından birini tutmak için adım attı.

"Desh, ne yapacaksın?"

"Önemli değil."

"Benim için önemli. Ne-"

"Buraya ne yapmaya geldiysem onu yapacağım." Çok nazikçe kolunu kadının elinden çekti. "Yapmam gerekeni. Birileri bu dünyada neyin yanlış gittiğinin hesabını vermeli."

Onun sesindeki bu notayı daha önce de duymuştu ama o zamanlar nasıl anlayacağını bilmiyordu. Şimdi anlıyordu. İçine bir dehşet dalgası çarptı. "Ve sen buna cevap vermesi gereken kişinin sen olduğunu mu düşünüyorsun?"

Uzun, ürpertici bir an boyunca ona baktı.

"Bunu yapabilecek başka kimse yok."

Onun sözlerini ve anlamını mantıklı bir şekilde düşünseydi, bunları mantıksız, şüpheli ve kibirli olarak görürdü. Ama o bunları düşünmedi.

Sadece içgüdüsel olarak bunların doğru olduğunu anladı. "Desh, lütfen aptalca bir şey yapma," dedi. Fısıldadı.

"Elbette yapacağım," diye mırıldandı ve eğilip onu ağzının kenarından öptü. "Ben bunun için buradayım."

"Ama-"

İki parmağıyla dudaklarını kapattı. "Seni seviyorum Talia. Hiç böyle bir şey beklemiyordum ama seviyorum."

Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu.

Onu tekrar öptü. "Güle güle, tatlım. Bana daha önce hiç tatmadığım bir neşe verdin."

Keder dalgalarıyla boğuşuyordu, bu yüzden konuşamadı, onu durduramadı.

Arkasını döndü ve odadan çıktı.

Nihayet hareket edebildiğinde, aceleyle onun peşinden gitti. Adam çoktan koridordan aşağı inmiş ve ortak salondan geçerek süitin çıkışına doğru yürüyordu.

Girişin hemen dışındaki koridorda ona yetişti. "Desh!"

Adam onun çığlığı üzerine arkasını döndü ve sonunda ona ulaştı. Oyun odasından çıkmadan önce maskesini takmıştı, bu yüzden yüz ifadesini göremedi. Onun koluna yapıştı. "Desh, ben

bunu yapmanı istemiyorum."

"Başka seçeneğim yok."

"Evet, biliyorsun!

Yapabilirsin-"

Onun kolunu sıktı. "Başka bir şey yapamam." Adamın sert tonuna rağmen kadın yine itiraz edecekti.

Tartışacaktı. Desh'in tam olarak ne dediğini bilmiyordu. yapmayı planlıyordu ama bunun aptalca, pervasızca ve tehlikeli olduğunu biliyordu.

Bunun onu öldüreceğini biliyordu.

Bir keresinde ona, tanındığı zaman çok geç olacağını söylemişti.

Çok geç, şu anda üzerlerindeymiş gibi hissediyorlardı.

Ama daha fazla kelime söyleyemedi koridorda yeni bir ses duyuldu. Erkekti, otoriterdi, gürültülüydü. Tanıdık. "Burada neler oluyor?"

Kelimenin tam anlamıyla sıçradı. Koalisyon Özel Kuvvetlerinden bir ast komutan olan Marshall'ı görmek için döndü. Yanında iki muhafız vardı ve şimdi uzun, emin adımlarla ona doğru ilerliyordu.

"Sana zarar mı veriyor?" Marshall, maskesini düzeltmek için elini kaldırmış olan Desh'e ters ters bakarak, "Canını yakıyor mu?" diye sordu.

"Hayır!" Talia sesini soğuk ve rahat çıkarmaya çalıştı ama pek başarılı olamadı. "Hayır, tabii ki hayır."

"Neden ağlıyorsun?"

"Ben-" Ne söyleyeceği, Desh'le birlikte koridorda ağlarken nasıl bir mazeret öne sürebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Bu.

"Mantıksız davranıyordu," diye sertçe araya girdi Desh. Gerçek benliğine hiç benzemeyen acımasız bir ses. "Bu yüzden onunla sert konuşmak zorunda kaldım. Kadınlar kolay ağlar."

Sözler göğsünde fiziksel yaralar açmış gibiydi. Desh onları kastettiği için değil, kalpsiz bir pislik gibi davranarak onu korumaya çalıştığı için.

Marshall, Desh'i tepeden tırnağa incelerken gözlerini kıstı. "Turnuva sona erdi," dedi sonunda. "Neden hâlâ maske takıyorsun?"

"Alışkanlık."

"Çıkar şunu."

Desh hareket etmedi.

Marshall elini tabancasına götürdü. "Şimdi yap." Desh çok yavaşça maskesini çıkardı.

Talia nefesini tutuyordu ama nedenini bilmiyordu.

Marshall Desh'in yüzünü inceledi ama belli ki onu tanı mıyordu. "Kolunu uzat." Tarayıcısını çıkardı ve Desh'in tenine bastırdı.

DNA'sıyla eşleştirmek için bir kimlik kaydı çıkaracaktı.

Talia, Marshall'ın kayıta ne gördüğünü bilmiyordu ama bunun bir sorun olmadığı açıktı. Kaşlarını çattı ama şüpheli bir tepki vermedi.

Marshall sonunda, "Gidebilirsiniz," dedi. "Ama eskortlar burada korunuyor. Onlara ucuz fahişeler gibi davranamazsın. Eğer bir tanesini daha ağlatırsan, sonuçlarına

katlanırsın."

Talia, Desh'in yüzünde kısa bir mücadele gördü, sanki Marshall'ın söyledikleriyle ilgili bir sorunu varmış gibi, ama gözlerini indirdi ve mırıldandı, "Benim hatam. Özür dilerim."

Sonra geri dönüyordu.

Talia, adam yanından uzaklaşırken arkasından baktı ve o anda onu bir daha asla göremeyeceğini düşündü.

İşte buydu.

Başka bir koridora sapmadan önce bir kez arkasına baktı, onun gözleriyle buluştu.

Gözyaşlarını silerken çaresizce titriyordu.

Uzakta.

Marshall hâlâ yanında duruyordu. Buna izin veremezdi. Henüz gardını indirmede.

"İyi misin?" diye sordu, yüzünü ona dönerek. "Evet, evet, elbette. İyi biri değildi ama canımı yakmadı.

Ben."

"Böyle adamların seni rahatsız etmesine izin vermemelisin. Sadece onlara zaman tanıyın."

Başını salladı. "Yapmayacağım. Teşekkür ederim."

Marshall hâlâ Desh'in kaybolduğu yöne doğru düşünceli bir şekilde kaşlarını çatıyordu. "Onu kaç kez gördün?"

Boğazındaki gerginlikten neredeyse boğulacaktı.

"Ben... ah, gerçekten hatırlamıyorum. Birkaç tane."

Belli etmemeye çalıştı ama ona yalan söyleyemezdi. Marshall kontrol etseydi, kızın ona söylemediğini kolayca

öğrenirdi.

ve bu yapabileceği en tehlikeli Şey olurdu.

"Birkaç hafta önce araştırdığınız isyanlardan bahseden oydu, değil mi?"

Bir nefesi bastırdı.

Kahretsin.

*Kahretsin, kahretsin,
kahretsin, kahretsin.*

"Hayır. O değildi."

Marshall başını çevirerek onun yüzünü dikkatle inceledi. "Neden onu korumaya çalışıyorsun?"

"Ben değilim! Ben sadece... Ben sadece bela istemiyorum." "Başın belaya girmeyecek. Sen bir Şey yapmadın.

yanlış bir Şey yok." Yanağını okşamak için uzandı. "Sakın çok korkmuş görünüyorsun. Başını belaya soktuysa bu senin suçun değil. Birkaç Şeyi kontrol etmem gerekiyor, ama daha sonra seni bulmaya geleceğim."

Zorlukla yutkundu ve gülümsemeyi başardı. "Bekliyor olacağım."

Marshall diğer muhafızlarla birlikte gitti ve Talia'nın dizlerinin bağı çözüldü.

Belli ki Desh'ten şüpheleniyordu. Onu bir Şekilde kontrol edecekti.

Desh her kimse, belli ki Koalisyon kayıtlarında inandırıcı bir kimlik yaratmayı başarmıştı ama Marshall'ın onu öğrenmesinin başka bir yolu olabilirdi.

Ya Desh'in bir suçlu olduğunu, buraya kendi sebepleri için geldiğini öğrenirse?

Desh derhal tutuklanacaktı ve cezası, biraz daha kolay olan gezegen çöplüğü cezası yerine, kesinlikle bir hapishane gezegeni olacaktı -bunlar tamamen kaçınılmazdı-.

Desh -onun yakışıklı, nazik Desh'i- ölene kadar bir cehennem çukuru hapishanesinde sıkışıp kalmıştı.

Bunun olmasına dayanamazdı. Bu düşünceyi aklından bile geçiremiyordu.

Ama bunun olmasını nasıl engelleyecekti?

Desh aralarındaki ilişkinin bittiğini açıkça belirtmişti ve belli ki en iyisi de buydu. Kendini düşünmek zorundaydı. Kendini korumak zorundaydı.

Desh ile daha fazla ilişkiye girmesi onu gerçek bir tehlikeye sokacaktı.

Desh zaten onun yardımını istemiyordu.

Ayrıca yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Talia kafası karışmış, titremekte olan ve duygu yoğunluğundan neredeyse uyuşmuş bir halde dinlenme odasına geri döndü.

Breann ve diğerlerinin meraklı bakışlarına dayanamayıp ortak salonda yürümeye devam etti ve Jenelle'in odasına giden koridora saptı.

Jenelle onu içeri davet etti ve Talia bir zamanlar Talia'nın hırslarının zirvesi olan küçük, güzel yatak odasına adım attı.

"Sorun nedir?" Jenelle aceleyle sordu, Talia'nın yüzündeki sıkıntı belirtilerini açıkça görüyordu.

Talia bir sandalyeye çöktü. "Ben... ben bilmiyorum. Sanırım Desh'in başı dertte."

"Tabii ki başı dertte. Onunla ilgili bir şeyler olduğunu biliyordum. Sana ondan uzak durmanı söylemiştim."

"Yaptığınızı biliyorum." Omuzlarını çökertti ve itiraf etti, "Veda etti. Beni bir daha görmek istemiyor."

Jenelle'in yüzü sempatikti ama başını salladı. "Sana bunun olacağını söylemedim mi?"

"Evet. Sen yaptın."

"Ama yine de ona aşık oldun." Bu bir soru değildi.

Talia gözlerini kapadı. "Evet. Korkarım yaptım."

Jenelle konuşmadan önce uzun bir süre sessiz kaldı, "Bu konuda kendini üzme."

Şaşıran Talia ona hızlı bir bakış fırlattı. "Beni haftalardır uyarıyorsun."

"Yaptığımı biliyorum. Ama kalbin araya girdiğinde akıllıca uyarıların bir işe yarama şansı yok." Jenelle dokunaklı bir şekilde gülümsüyordu. "Bu hepimizin başına gelir. Bunu atlatacaksın."

Her zamankinden daha şaşkın olan Talia yavaşça, "Bu hepimizin başına mı geliyor?" diye sordu.

"Çoğumuz. Eninde sonunda. Her zaman çok sevdiğimiz, umutlanmaya başladığımız bir ortağımız olur."

"Sana da mı oldu?"

"Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Talia. "Sen her zaman

çok... soğukkanlı ve kontrollü, olayları perspektif içinde tutuyor." "Şimdi öyleyim, evet. Her zaman böyle değildim." "Birine umut bağlamaya izin mi veriyorsun?"

"Evet." Jenelle'in gülümsemesi soldu ve bir süre Talia'ya bakakaldı. "Evet. Hayal kırıklığına uğradım. Hepimiz hayal kırıklığına uğradık. Biz eskortuz. Potansiyel hayat arkadaşı değiliz. Bunu ne kadar çabuk kabullenirseniz o kadar iyi olur. Ne hayal ederseniz edin, erkekler sizi asla başka bir şekilde görmeyecektir."

Talia hareketsiz oturuyordu, zihni hızla çalışıyordu. Desh onu farklı görmüştü. Onu bir bedenden daha fazlası olarak görmüştü. O da buna ikna olmuştu.

"Kendini dünyanın aptalca, romantikleştirilmiş bir versiyonunun gerçek olduğuna ikna etmeye çalışma," diye ekledi Jenelle, sesi neredeyse yorgun geliyordu. "Aklından geçenleri yüzünde görebiliyorum ve sana şimdiden söylüyorum, bunun sonu daha fazla kalp ağrısıyla bitecek. Erkekler her zaman erkektir. Bir süre güzel konuşabilirler ama sonunda bizden istediklerini alırlar."

"Bütün erkekler değil-"

"Evet, tüm erkekler! Yapmayanlar sadece bunu yapacak güce sahip değiller. Ama onlara güç verirsiniz, onlar da aynı şeyi yapacaktır. Tüm bu medeni eşitlik bir aldatmacadan başka bir şey değil. Yeterince uzun süredir

buradasınız. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydınız. Seks güçle ilgilidir ve gücü olanlar bunu kullanır.

herkese karşı. İçinde yaşadığımız dünya bu. Bu yüzden sahip olduğunuz gücü kullanın ve herkes gibi en iyisini yapın."

Talia arkadaşına, akıl hocasına baktı, sesindeki acılık karşısında şok olmuş ve üzölmüştü.

Yine de acıyı anlıyordu.

Jenelle güçlü bir adamın gözdesi olabilirdi. Kendine ait bir odası ve Talia'nın sadece hayalini kurduğu ayrıcalıkları olabilirdi.

Ama Jenelle'in bildiğı tek şey buydu. Umut etmesi gereken tek şey buydu. Talia artık daha fazlası olduğunu biliyordu. Daha fazlası, daha iyisi, daha derini vardı.

Olmak için yetiştirildiğı seks nesnesinden daha fazlası, daha iyisi, daha deriniydi.

Ve daha fazla, daha iyi, daha derin bir hayat onun istediğı şeydi.

Risk almak anlamına gelse bile.

Her şeyi riske atmak anlamına gelse bile.

Sonunda en sevdiği hikayelerdeki tüm kahramanları neyin motive ettiğini, sadece bir seks objesi olması gereken ama halkını kurtarmayı başaran o kraliçeyi anladı.

Bazı şeyler güvenlikten daha değerliydi.

Ve Talia'nın dünyası artık farklıydı. Ve uzun zamandır yaşadığı gibi boş, kısır bir hayat yaşamaktansa ölmeyi tercih ederdi.

Artık onu istemiyordu. Başka bir şey istiyordu.

Başka bir şey *olmak* istiyordu.

Bir ruhu ve özgür iradesi olan tam bir insandı ve bunu hayatında vermek istediği kararları almak için kullanacaktı.

"Sorun nedir?" Jenelle, Talia'nın yüzünde bir şey gördüğü belli olan bir ifadeyle sordu.

Talia başını şiddetle salladı. "Bir şey yok. Bir şey yok."

Jenelle açıkça ona inanmıyordu. "Aptalca bir şey yapma, Talia. Aptalca bir şey yapmayacağına söz ver. Bir adam buna değmez. O buna değmez."

Talia ayağa kalktı ve arkadaşının gözleriyle buluştu.

"Mesele

onu."

Uzun bir süre boyunca Jenelle hiçbir şey yapmadı. Konuşmadı. Kılını bile kıpırdatmadı.

Sonra nihayet hafifçe başını salladı.

Sanki anlamış gibi.

Talia büyük bir heyecanla Jenelle'in elini tutmak için bir adım attı. "Teşekkür ederim," dedi. "Her şey için."

Jenelle tekrar başını salladı, gözlerinde kayıp gibi bir şey vardı.

Talia gitmek için döndü. Artık kararını verdiğine göre daha fazla zaman kaybedemezdi.

Bir adım uzaklaşırken kolunu uzattı ve sonunda eli Jenelle'in elinden kurtuldu.

Sonra acele etti.

Koridordan aşığı. Ortak salondan. Ana koridorlara.

Misafir kanadına. Desh'in odasına.

Kapılar açılana kadar vızıldadı ve vızıldamaya devam etti.

Desh banyodan çıkıyordu, resmi kıyafetleri içinde şık, yakışıklı ve kararlı görünüyordu.

Bu akşamki ziyafete gidecekti.

Neredeyse yola çıkmıştı.

"Talía," dedi mavi gözleri büyüyerek. "Ne yapıyorsun-"

"Buradan çıkman gerek. Hemen gitmelisin.

Uzakla

ş!" "Sen neden bahsediyorsun? Ben gidiyorum-"

"Ziyafete gidemezsin. Marshall senden şüpheleniyor. Seni kontrol edeceğini söyledi. Kim olduğunu ve ne sakladığını öğrenecek ve seni tutuklayacak. Seni yakalayacak, Desh!"

Adam onun telaşla söylediğı sözleri bir süre dinledikten sonra yüz ifadesi, kızın yüzünde birden fazla kez gördüğü o lanetli ifadeye dönüştü. "Fark etmez," dedi usulca. "O zaman çok geç olacak."

"Ne? Ne? *Ne?* Desh, lütfen!"

"Burada olmamalısın. Ben ne yaptığımı biliyorum."

Ceketinin önünü tutarak ona sarıldı. "Desh, lütfen git buradan."

"Talía, yapamam. Sana söylemiştim. Yapmam gereken bir şey var.

daha önemli." Sözlerine rağmen gözleri kaybolmuş ve ağrıyordu.

Yürek parçalayıcı.

"Ama sana söylüyorum, yapmak istediğin şeyi yapamayacaksın. Marshall sana izin vermeyecek."

"Beni durduramayacak. Tek yapmam gereken bu akşamki ziyafete yetişmek."

Ellerini bıraktı ve adamın sözlerini düşünürken kıpırdamadan durdu. "Ziyafette ne olacak?"

"Sonunda Yüksek Yönetici ile aynı odadayım." "Ama bunun ne ilgisi var-"

"Bunun için buradayım. Sonunda maskemi çıkarabilirim."

Şimdi onu korkutuyordu, sesi soğuk ve acımasız geliyordu. "O... o seni tanıyacak mı?"

"Ah evet," diye nefes aldı Desh.

"Ama o zaman senin bir suçlu olduğunu anlayacak! Sahte sicilin hiçbir anlamı kalmayacak. Tutuklanacaksın ve hiçbir şey yapamayacaksın."

"Tek ihtiyacım olan birkaç saniye." Boğazını temizledi, aniden daha kendinde görünmeye başladı. "Talía, lütfen, gitmen gerekiyor. Burada bulunarak kendini tehlikeye atıyorsun ve bu yapmam gereken şeyi yapmamı zorlaştırıyor. Beni... yumuşak olmaya teşvik etmene izin veremem."

"Yumuşak mı?" Zihni sonunda parçaları bir araya getiriyordu. Artık ihtiyacı olan tüm parçalara sahipti. "Desh, ne

ne yapmayı planlıyorsun? Onu... öldüreceğini... mi düşünüyorsun?"

Desh cevap vermedi.

Cevap vermesine
gerek yoktu.

Cevabı onun yüzünde gördü.

Neredeyse boğuluyordu. "Buraya Baş Yönetici'yi öldürmeye mi geldin?"

"Evet," dedi çok yumuşak bir sesle, yüzünde hiçbir ifade yoktu. "Biri bunu yapmak zorunda. Yaptığı her şeyin hesabını vermeli."

"Başından beri planın bu muydu? Bir çeşit isyanın parçası mısın?"

Başını salladı ve cevap vermeden önce dudaklarını yaladı. "Bu bir isyan değil. Sadece benim. Bu sadece... bir cevap."

"Ama bu korkunç bir cevap! Seni öldürecekler!
Öldürecekler!

Sen, Desh!"

Çok yavaşça gözlerini onunkilerle buluşturdu. "Bazı şeyler daha önemlidir. Bu benim cevabım."

Bu sözler onu neredeyse yere seriyordu.

Desh çok yumuşak bir sesle ekledi, "Hayatım uzun zaman önce sona erdi.

önce."

Bu onu geri getirdi. Neredeyse dişlerini kıracaktı.

"Seni aptal! Hâlâ kendini cezalandırmaya, acı çekmeye çalışıyorsun çünkü mutlu olmayı hak etmediğini düşünüyorsun."

"Mutlu olamam. Yapamam. Öyle bir dünyada değil

Yanlış. Buna cevap vermem gerekiyor."

Onu anladı. Ona inanıyordu. Ama başka bir şey daha biliyordu. "O zaman *cevap ver!* Gerçekten cevap ver! Bu şekilde değil. Bunun tam olarak neyi başaracağını düşünüyorsun? Onu öldürmeyi başarsan bile hiçbir şey değişmeyecek. Her şey bir hiç uğruna olacak. Ve sen bunu biliyorsun. Sen de biliyorsun! Bu bir görev değil. Gerçek bir cevap değil. Bu bir intihar. Yıllardır sürdürdüğün bir intihar."

Yüz ifadesi hafifçe titredi.

Keskin bir nefes çekti. "Bunu biliyorsun. Bunu zaten biliyorsun. Sen kalpsiz bir suikastçı değilsin, Desh. Sen öyle değilsin. Sen-"

"Ben zayıf değilim," diye sözünü kesti ısırgan bir ses tonuyla.

Yüzünü ellerinin arasına almak için uzandı. "Tabii ki zayıf değilsin. Çok güçlüsün. Ama en güçlü olan şey senin kalbin. O ziyafete gidip Yüksek Direktörün karşısına çıkacaksın ve bunu yapamayacaksın. Ne kadar istersen iste, ondan ne kadar nefret edersen et, bir adamı asla soğukkanlılıkla öldüremeyeceksin. Bunu biliyorsun. Ve bu süreçte öleceğini de biliyorsun. Neyi kanıtlamak için? Zayıf olmadığını kanıtlamak için mi? Birilerinin bir şeyleri düzeltmek için bir şeyler yapması gerektiğini kanıtlamak için mi?"

Neredeyse tekrar ağlayacaktı ama bunu yapamayacak kadar öfke, duygu ve kızgınlıkla doluydu. Kelimeler dökülmeye devam etti. "Öyleyse bir şeyleri düzeltin. Bir şeyleri gerçekten düzeltin. Hayatını boşa harcamak yerine bir anlamı

olan bir şey yap.

hiçbir şey başaramayacak bir intihar görevinde."

Desh'in ifadesi daha da titriyordu ve onu duyduğunu biliyordu. Bir an önce onda hissettiği soğuk sertlik yumuşayarak gerçekte olduğu adama dönüşüyordu. "Talía, tatlım, yapabileceğim başka bir şey yok," diye mırıldandı kısık sesle.

"Evet, var. Var! Eğer zor olanı yapacak kadar cesursanız. Dünyaların daha iyi hale getirilmesiyle ilgili okuduğum tüm o hikayeler, hepsi tamamen aynı şekilde başlıyor. Bir kişi kolay olan yerine doğru olanı yapmaya karar veriyor. Bir kişi kaderin zincirlerini kırıyor ve farklı bir karar veriyor. Bir kişi dünyanın geri kalanının akıntısına karşı çıkar ve gelgitin yönünü değiştirir. Bu kişi neden siz olmayasınız? Bu akşam o ziyafete giderseniz, cesur ve güçlü olanı yapmamış olursunuz. Kadere, dünyada yanlış olan her şeye boyun eğiyor olacaksın. Sen bundan daha iyisin. Sen bundan daha güçlüsün, Desh. Dünyada yanlış olan şeylere cevap vermek için bu çağrıyı hep hissettin. Bence bunu hissetmenin bir nedeni var." Nefesi tükendiğinde durakladı ve sonra kısık sesle ekledi, "Öyleyse neden her şeyi değiştirecek kişi sen olmayasın?"

Yüzü duygularla burkulmuştu ve gözlerinde yaşa benzer bir şey parlıyordu. Ona dokunaklı bir gülümseme verdi. "Çünkü artık çok geç."

Küçük bir hıçkırık çıkardı. "Hayır, değil Desh! Neden buna inanmaya devam ediyorsun?"

Yumuşak bir kahkaha attı. "Demek istediğim bu değil, tatlım. Demek istediğim, birileri yanlış olan her şeyin karşısında doğru olanı çoktan yaptı. Birisi her şeyi değiştirmek için ilk adımı çoktan attı. Ve o kişi sensin."

O zaman gerçekten hıçkırdı, elleri yüzünü kısa süreliğine örtmek için yukarı kalktı. Ellerini indirdiğinde Desh ona gülümsüyordu.

Desh.

Onun

Desh'i.

Gerçek adam.

Uzun zamandır olmaya çalıştığı o sert savaşçı değildi.

"Peki ne yapacaksın?" diye sordu, heyecanla Onu daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde dolduruyordu. "Sen buradan hemen çıkmamız gerekiyor."

"Sensiz hiçbir yere gitmiyorum."

Şaşkınlıkla sarsıldı. "Ama sen bizim... bizim bir geleceğimiz olmadığını söylemiştin."

"Bunu söyledim çünkü bir geleceğim *olduğuna* inanmıyordum. Eğer başka bir şey yaparsam, eğer planladığım şeyi yapmazsam, o zaman bunu sensiz yapmak istemiyorum."

"Yani sen..." Boğazındaki farklı türden bir gerginlikten neredeyse boğulacaktı. "Yani seninle gelmemi mi istiyorsun?"

Onun eline uzandı. "Seni sevdiğimi söylemiştim. Bunun ne anlama geldiğini anlamadın mı?"

Ayaklarının üzerinde sallanarak cevap vermek için ağızını
açtı,

Hissettiği her şeyi ifade etmeye çalışıyordu.

Ama şansı yoktu.

Desh'in odasının kapıları uyarı yapılmaksızın kayarak açıldı ve iki muhafız odanın dışındaki koridorda durdu.

İki gardiyan. Ve

Marshall.

Talia'nın görüşü korkuyla karardı.

Marshall, Talia'yı Desh'in odasında gördüğünde yüzünde bir şok ifadesi belirdi. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu. "O bir suçlu. Sana söyledim, ona *yardım* mı ediyorsun?" Sesi kızgın ve dehşete düşmüş gibiydi.

Talia cevap vermeye çalıştı, burada bulunmasını haklı çıkaracak bir mazeret ya da gerekçe bulmaya çalıştı.

Hiç yoktu.

O suçluydu ve Marshall bunu artık biliyordu.

Hayatında ilk kez özgürlüğüne kavuşmanın eşiğindeyken tutuklanacak ve bir suçluya yardım ve yataklık etmekten hüküm giyecekti.

Bu Koalisyon'du.

Onun cezası da Desh'inki kadar ağır olacaktı.

Desh ona yaklaşmış ve kolu ona dolanmıştı. Sırtına bir şeyin bastırıldığını hissettiğinde nefesi kesildi.

O bir silahtı.

Ne tür olduğunu göremiyordu ama keskindi. Bir bıçak ya da

Onun gibi bir şey.

"Sence bir fahişe bana isteyerek yardım eder miydi?"
Desh hiç de ona benzemeyen o çirkin sesiyle sordu. "Başka seçeneği yoktu. Tıpkı senin şu anda bir seçeneğin olmadığı gibi. Bırak gideyim, yoksa onu öldürürüm."

Marshall güldü. Gerçekten güldü. "Bir eskortun hayatının seni tutuklamamızı engellemeye yeteceğini mi sanıyorsun? Üzerinde yüz tanıma taraması yaptım. Rezidans'ın her yerinde güvenlik kameraları olduğunu biliyorsun, değil mi? Daha önce maskeni çıkarmıştın, ben de arama yaptım. Kimlik kaydınızı nasıl değiştirdiğinizi bilmiyorum ama kim olduğunuzu biliyorum. On iki yıl önce isyandan tutuklandığınızı biliyorum. Babanın kim olduğunu da biliyorum. Seni şu anda merkeze götürüyoruz. İstersen kızını öldür. Bu bizi durdurmayacak."

Ciddiydi. Marshall, Desh'in öldürülmesini umursamadı.
On
u. Onun için bir nesneden başka bir şey değildi. Şimdiye kadar olduğu tek şey buydu.

Yine de Desh için bir nesne değildi. Onu şöyle tanıyordu
İnsan. Onu insan olarak seviyordu. Ve şu anda onu korumak için elinden geleni yapıyordu.

Onu kendisinden uzaklaştırarak tökezlemesine ve masaya düşmesine neden oldu, birkaç bardağı ve üzümlerin bulunduğu gümüş kaseyi devirdi ve Desh'in yaralarını

iyileştirmek için dövüşlerinden sonra üzerinde kullandığı tıbbi cihazın üzerine düştü.

"Ne kadar iyi biri olduğun ortaya çıktı, fahiş," diye tersledi Desh onu. Marshall'ı onun için kesinlikle anlamsız olduğuna ikna etmekte iyi iş çıkarıyordu.

Güvende kalabilmesinin tek yolu buydu.

Talia ağlamaya başladı. Elinde değildi ama belki Marshall, Desh'in onu bu kadar hoyratça kullanmasından dolayı ağladığına inanabilirdi. Hâlâ masanın üzerindeydi ve ayağa kalkarken ilaç cihazını avuçlayıp cebine attı.

Desh'in elindeki bıçak dışında, odada silah olarak kullanılabilecek tek şey sağlık cihazıydı.

Marshall ona bakmak için döndüğünde elini cebinden zorlukla çıkarmıştı ve yüzündeki gözyaşlarını silmek için kolunu kullanarak örttü.

"Seni kullanmaya çalıştığı ilk seferde bana gelseydin," dedi Marshall ona, sinirli ve sabırsız görünerek, "sonunda incinmezdin."

Marshall ona söylemesi gereken her şeyi söylediğine inanmış olacak ki diğer muhafızlara döndü. "Onu kelepçeleysin ve harekete geçin. Onu Merkez'e götürmek için bekleyen bir mekik var."

Talia gözyaşları içinde Desh'in kelepçelenmesini izledi. Desh karşı koymamıştı ve Talia bunun nedeninin onu daha fazla tehlikeye atmak istememesi olduğuna ikna olmuştu. Kapıya doğru itildiğinde Marshall ona şöyle dedi: "Yüksek Müdür, ölmüş olması gereken hain oğlunu tutukladığımı öğrenince ne diyecek merak ediyorum."

Sözler zihnine kaydedildiğinde Talia dondu kaldı.
Baş Müdür'ün bir oğlu olduğunu bile bilmiyordu.
Görünüşe göre varmış.

Ve görünüşe göre o oğul Desh'miş.

Tüm eksik parçalar bu tek ayrıntıyla yerine oturdu,
Desh'in tüm hayatı zihninde kristal netliğinde ortaya çıktı.

Şimdi Desh'in buradaki planının ilk başta
düşündüğünden çok daha büyük bir intihar görevi olduğunu
anıyordu.

Desh iyi bir adamdı.

O her zaman iyi bir adam olacaktı.

Eğer herhangi bir adamı soğukkanlılıkla
öldüremeseydi, babasını asla öldüremezdi.

Yapabileceğine inanmış olması, öfke ve çaresizliğin
onu ne kadar ileri götürdüğünü gösteriyordu.

Şimdi ölecekti.

İdam cezası Koalisyon tarafından barbarca bir gelenek
olduğu ve bu kadar ilerlemiş medeni bir topluma yakışmadığı
gerekçesiyle yasaklanmış olabilir, ancak bunu aşmanın pek çok
yolu vardı.

Öyle ya da böyle, Desh yaptığı şey için ölecekti.
Bitti.

Ve Talia bunun olmasına izin veremezdi.

O sadece bir kızdı. Boş zaman eskortu. Değmezdi bile.
meşru bir rehine olmanın.

Ve cebindeki tek şey tıbbi bir cihazdı.

Bunu durdurmak için ne yapabileceği hakkında hiçbir fikri
yoktu.

Sekiz

Talia'nın bir şansı olabilirdi - iyi bir şans değil, ama bir şans -Gittiklerinde, tahmin ettiği gibi onu Desh'in odasında mı bırakmışlardı?

Marshall ve muhafızlar Desh'in inanmalarını istediği şeye inanmış görünüyorlardı. Talia'yı kullanmış ve kendisine yardım etmesi için onu tehdit etmişti.

Onu mekiğe götüreceklerini ve kendisini yalnız bırakıp dinlenme süitine döneceklerini düşündü, Desh'i olması gerektiği gibi hemen rapor etmediği için uygun bir şekilde azarlandı ama başka bir sonuçla karşılaşmadı.

Onlar gittikten sonra, yardım etmek için çok küçük bir fırsatı olacaktı. Kimse onu izlemiyor olacaktı. Bir şeyler yapabilirdi.

Ama odadan çıkmadan önce Marshall dönüp omzunun üzerinden ona baktı. "Sen de gelsen iyi olur."

Talia şaşkınlıkla sarsıldı. "Ama neden?" Sesi zayıfmış ve titriyormuş gibi davranmasına gerek yoktu. "Ben... başım belada mı?"

"Hayır, ama ondan tüm hikayeyi almamız gerekiyor ve sen de bazı boşlukları doldurabilirsin."

"Orospu hiçbir şey bilmiyor," diye hırladı Desh. "Zamanınızı boşa harcamayın."

"Ben fahişe değilim," dedi, ondan uzaklaşarak, kendisi için en iyisinin ne olduğunu anlamaya çalışırken zihni yarışıyordu

onun için en iyisinin nasıl davranmak olduğunu söylemek için.
"Ve alacağın her şeyi hak ediyorsun."

Marshall soğukkanlılıkla, "Neyin zaman kaybı olduğuna ben karar veririm," dedi ve başını Desh'e salladı. Sonra Talia'ya döndü. "Sen de gelsen iyi olur."

Geniş ve korkmuş gözlerle ona baktı.

Tüm bu durumdan sıkılmış gibi gözlerini devirdi. "Bize bilmek istediğimiz her şeyi anlattığın sürece başın belada değil."

"O gerçekten..." Desh'ten tekrar uzaklaştı ve korunmak için Marshall'a dönüyormuş gibi davrandı. "O gerçekten de Yüksek Müdür'ün oğlu mu?"

"Sanırım öyle. Yüz tanıma eşleşiyor. Ama daha fazla araştırma yapmalıyım ve onu konuşturmalıyım. Merkezde bize her şeyi anlatmasını sağlayacak ilaçlarımız var. Eğer bu işe yaramazsa, başka sorgulama yöntemlerimiz de var. Tüm hikâyeyi öğreneceğiz." Marshall taş gibi soğuk gözlerini Desh'e çevirdi. "Sonra da Yüksek Direktör'e uzun zamandır kayıp olan oğlunun bulunduğunu söyleyebiliriz. Tam bir aile buluşması olacak."

Talia dehşet içinde ürperdi ama yine de oynaması gereken bir rol vardı. "Yüksek Direktör'e henüz söylemedin mi?"

"Hayır. Ben o kadar aptal değilim. Sorabileceği tüm soruların cevabını almadan Yüksek Yönetici'ye yaklaşmazsın. Şimdi harekete geç. Bizimle birlikte Genel Merkez'e giden

mekiğe binebilirsin."

Talia başını salladı ve gözlerini indirerek koridorda Marshall'ın yanında yürümeye başladı.

Desh kelepçeliydi. Marshall gibi iki koruma da silahlıydı.

Desh'i uzaklaştırmak şöyle dursun, onlardan uzaklaşmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ve bir şekilde başarsa bile, Konut'tan asla ayrılamayacaktı. Tüm girişler ve yanaşma yerleri izleniyordu. Bir refakatçi önceden izin almadan asla ayrılamazdı.

Burada kapana kısılmıştı, tıpkı bir hapisane gezegeninde kapana kısılmış olabileceği gibi.

Zaten Desh olmadan gitmek istemiyordu.

Yürürlerken zihnini yokladı ama aklına mucizevi bir kaçış planı gelmedi. Bu yüzden ne yapacağına dair net bir fikri olmadan kendini mekikte buldu. Desh ve muhafızlardan birinin karşısında oturuyordu. Diğer muhafız pilotluk yapıyordu ve Marshall da yardımcı pilot koltuğundaydı.

Rezidans'ın nöbetçi kulesiyle iletişim kurduklarında, tıpkı Rezidans gibi Dünya'nın yörüngesinde dönen Koalisyon Güvenlik Karargâhı'na gittiklerini açıklarken onları dinledi.

Desh'in mekiğin karşısındaki gözleriyle karşılaştı, kaçış için parlak bir plan umuyordu.

Başını hafifçe salladı. Onun bir şey yapmasını istemiyordu.

Ona açıkça yapmamasını söylüyordu.

Onun için korkuyordu. Bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Kendisi için korkmuyordu.

Onun için korkuyordu.

Onu en ufak bir riske bile atmaktansa ölüme gitmeyi tercih ederdi.

Ama onun da aynı şeyleri hissettiğini anlamamıştı.
yol.

O da onsuz yaşamak istemiyordu.

Mekik havalandığında, elini
cep.

İlaç cihazı hâlâ ondaydı. Pek bir şey değildi.
silah, ama bir şeydi. Yine de sadece birinin tenine bastırabilirse işe yarayacaktı. Uzaktan hiçbir işe yaramazdı. Birini bayıltmak için ayarları değiştirene kadar çok dikkatli bir şekilde üzerinde dolaştı.

Desh'in gözleri büyüdü. Onun bir şey yaptığını görebiliyordu ama ne yaptığını bilmemeliydi.

Yanındaki muhafız başını ona doğru çevirdiğinde Desh hızlıca, "Neden o fahişeyi ait olduğu yerde bırakmadık?" dedi.

Marshall koltuğunu çevirip Desh'e baktı. Düşünceli bir şekilde kaşlarını çatıyordu. "Neden ona bu kadar takıntılısın?"

Talia omurgasından aşağıya doğru bir ürperti hissetti.

"Takıntılı değilim. O umurumda bile değil." Desh

kibirli ve ilgisiz olma konusunda etkileyici bir performans sergiliyordu.

Ama Marshall aptal bir adam değildi. Yüz ifadesi değişmişti. "Onu korumaya çalışıyorsun."

"Ben öyle bir şey yapmıyorum-"

"Öylesin," diye nefes aldı Marshall, gözlerini Talia'ya çevirerek. "O kaltağa aşık oldun."

Desh hırıltılı bir ses çıkardı ve Talia içgüdüsel olarak ayağa kalktı.

Marshall da ayağa kalktı, yanına yaklaştı ve hesapçı bir ifadeyle çenesini avucunun içine aldı. "O zaman bunca zamandır bana yalan mı söylüyordun? Yine de işime yarayacaksın. Eğer onun için bir şey ifade ediyorsan, sana zarar vererek onu konuşturabiliriz."

Kız başını adamın elinden çekti ama adam yine tuttu. Daha kabaca. "Belki ona gerçekten nasıl becerilmekten hoşlandığını bile gösteririm." diye ekledi.

Desh Marshall'ı yakaladı.

Kelepçelerine ve mekikteki küçük alana rağmen diğer adamın üzerine atılarak kelimenin tam anlamıyla onu yakaladı.

İki adam kol ve bacaklarını birbirine çarparak yere yuvarlandığında Talia küçük bir çığlık attı. Ama cebinden sağlık cihazını çıkarıp Marshall'a yardım etmek için ayağa fırlamış olan muhafızın ensesine dayayacak kadar aklı vardı.

Gardiyan on saniyeden kısa bir süre içinde yere düştü ve tamamen bayıldı.

Bu tıbbi cihaz gerçekten bir şeydi.

Desh ve Marshall yerde boğuşuyorlardı, bu yüzden Talia diğeri muhafızın bir iletişim cihazına uzandığı pilot koltuğuna doğru koştu.

Muhtemelen yardım çağıracaktı.

Talia ondan önce boynunun arkasındaki tıbbi cihazı kullandı ve adam koltuğa doğru gevşekçe düştü.

Arkasını döndüğünde, Desh Marshall'ın üstündeydi ve kelepçelere rağmen ön kollarını diğeri adamın boğazına dayamıştı.

Marshall güçlü ve iyi eğitimliydi ama Desh yıllarca Mel Tana'da Usta ile eğitim görmüşü. Kelepçeler onu tutmak için yeterli değildi.

"Birinin mekiğı uçurması gerekiyor ve ben nasıl yapılacağını bilmiyorum," dedi Talia, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki neredeyse onu boğacaktı. Eğildi ve sağlık cihazını Marshall'ın koluna dayadı. "Öyleyse onu bayıtalım."

Marshall gevşediğinde, Desh kendini ayağa kaldırdı, kızarmış ve nefes nefese kalmıştı ve gözlerinde yeni bir tür ateş yanıyordu. Hâlâ kelepçeli olduğunu hatırlamadan önce ona doğru uzandı.

Bağlı ellerine kaşlarını çatarak baktı.

Talia biraz histerik bir şekilde güldü ve kelepçeyi açmak için Marshall'ın cebine uzandı. Bastığında

Kelepçeler açıldı ve Desh onları yere fırlattı.

Pilot koltuğuna gitti, baygın muhafızı sandalyeden sürükleyerek çıkardı ve sonra kendisi oturdu.

Mekik Karargâha doğru gidiyordu ama Desh birkaç düğmeye basarak onları farklı bir yöne yönlendirdi.

Talia olduğu yerde durdu ve kendine sıkıca sarıldı.
"Bu mekikle çok uzağa gidemeyiz."

"Mümkün olan en kısa sürede onu terk etmemiz ve başka bir araç bulmamız gerekecek."

"Bizi hemen takip edeceklerini biliyorlar mı?"

"Bilmiyorum. Karargâha ne kadar bilgi verdiğine bağlı. Komuta kademesindekilere bilgi vermeden önce daha fazla bilgi bekliyormuş gibi geldi ve bu bize avantaj sağlayacaktır. Oldukça uzaklaşana kadar kim olduğumu ya da bir tehdit olduğumuzu bilmeyecekler." Arkasındaki baygın adamlara baktı. "Ne kadar süre baygın kalacaklar?"

"Gerçekten bilmiyorum." Sinirlenerek ilaç cihazının küçük ekranını kontrol etti. "Burada, belirli bir süre için ayarlayabilirsiniz. En fazla dört saat." Cihazı bu ayarda mekikteki baygın adamların her birinin üzerinde çalıştırdı. "Bu bize biraz zaman kazandıracaktır. Henüz uyanmalarını istemeyiz. Sen..." Nefes almak için duraklamak zorunda kaldı. "Bunu gerçekten yapabileceğimizi düşünüyor musun? Kaçabilir miyiz?"

Desh başını çevirdi ve ona gülümsedi, içindeki sevgi

gözleri onun kalbini eritiyordu. "Görünüşe göre henüz herkese kim olduğumu söylememiş, bu yüzden bilinçleri yerine gelmeden önce yeterince uzaklaşabilirsek bu mümkün olabilir. Sen harikası. Bunu biliyor musun?"

Ona gülümsedi, farklı, yeni bir şey hissediyordu. Sevinç olarak tanıdığı bir şey.

Bunu daha önce gerçekten hissettiğinden emin değildi. "Seninle tanışana kadar bunu bilmiyordum." dedi.

Kırk sekiz saat sonra Talia yatağa düştü, tamamen bitkin ama sonunda kendini güvende ve temiz hissediyordu.

Mekiği Ay'a götürmüşler ve orada mekiği terk etmeden önce dört saat daha korumaları bayıltmışlardı. Bir nakliye aracı kiralamışlar ve tekrar araç değiştirmeden önce Dünya ile aralarına koyabildikleri kadar mesafe koymuşlardı.

Son iki gün içinde beş kez araç değiştirmişlerdi. Sonra Desh, ikisinin de eski kimliklerini silmelerine ve yeni kimlikler yaratmalarına yardımcı olan eski bir tanıdığını ziyaret etti.

Takip edildiklerine dair hiçbir işaret görmemişlerdi, bu yüzden Desh'in arkadaşlarının yaşadığı, çoğunlukla gelişmemiş bir gezegene vardıklarında olabildiğince güvendeydiler. Dünyanın herhangi bir yerine gidebilseydi gideceğini söylediği yer.

Talia, büyük ve geniş bir evde yaşayan dost canlısı, çekici bir çift olan ev sahipleriyle fazla iletişim kuramayacak kadar yorgundu.

üzüm bağlarının yanında.

Üzüm bağları.

O kadarını fark etmeyi başardı.

O kadar bitkin ve yorgundular ki, bir şeyler atıştırdıktan ve kısa bir sohbetten sonra doğruca yatağa gitmişlerdi.

Talia hâlâ her şeyi anlamakta güçlük çekiyordu ama bu kadarını da sindirmeyi başarmıştı.

Kaçmışlardı.

Güvendeydiler, en azından şimdilik.

Mağaradaki arkadaşının da ailesiyle birlikte taşındığı gezegendelerdi.

Ve Talia'nın hayatı bir daha asla eskisi gibi olmayacaktı. O artık bir eskort değildi.

O artık Desh'in ortağıydı, tabii Desh fikrini değiştirmeye karar vermezse.

Onun yapacağını sanmıyordu.

Adam hâlâ evin sahibi olan çiftle konuşurken önce duş almıştı, bu yüzden adam duştan çıktığında kadın temiz, mutlu ve rahat bir şekilde yatakta uzanıyordu.

Bir havlu dışında çıplaktı ve yatağın yanında durmuş ona bakıyordu.

"Eğer bana bir hata yaptığını ya da artık beni yanında istemediğini söylemeyi düşünüyorsan," dedi kaşlarını çatarak, "o zaman seni dövmek zorunda kalacağım."

Kıkırdadı ve yatağın kenarına oturup elini tutmak için uzandı. "Beni dövmeni istemiyorum, bu yüzden sana böyle bir şey söylemeyi aklımdan bile geçirmem. Sadece deniyorum ki..." Başını sallayarak sözlerini bitirdi. "Tüm bunların gerçek olduğuna kendimi ikna etmeye çalışıyorum."

"Neden gerçek olmasın ki?"

"Çünkü öleceğimi düşünmüştüm," diye itiraf etti usulca. "Şimdiye kadar çoktan ölmüş olacağımı sanıyordum. Kendimi sonunda babamla yüzleşirken, bana her zaman hissettirdiği kadar zayıf olmadığımı kanıtlarken, onun baskısına ve acımasız hırsına her zaman karşı duracağımı kanıtlarken hayal edip durdum. Neredeyse anında ölürdüm. Elbette, kim olduğumu öğrenir öğrenmez öldürülürdüm. Ama ona bir şey kanıtlamış olurdum. En azından sondan önce inandığım şeye yönelik bir jest yapmış olurdum."

Adamın elini sıktı ve sonra onu yatağa, yanına uzanana kadar kendine doğru çekti. "Boşuna bir jest olurdu. Böylesi daha iyi değil mi?"

Parmak eklemlerini öpebilmek için elini yukarı çekti. "Burada seninle olduğum için daha iyi. Ama aynı zamanda çok daha zor olacak. Rezidans'ta bir şeyler yapmam gerektiğini söylediğimde ciddiydim. Ben... Bir parçam bu gezegende bir yuva kurmayı, güvenli ve rahat bir hayat yaşamayı ve..." Tekrar başını salladı. "Ama yapamam. Çok üzgünüm tatlım, ama yapamam."

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Yapamayacağını biliyorum. Ben asla

düşünmüştüm. Bir yanımda bu tür bir yaşam fikrinden hoşlanıyor olabilir ama ben senin gerçekte olduğun adamla birlikte olmayı, yapman gerekeni yapmayı tercih ederim. Gerçek şu ki, belki benim de bunu yapmam gerekiyordur."

Yüz ifadesi yumuşamıştı ve hâlâ elini ağzına yakın tutuyordu. Onu tekrar öptü. Sonra dudaklarını yaladı, belli ki bir şeyler düşünüyordu.

"Etrafı dolaşmam gerekecek," dedi sonunda.

Başını salladı. O kadar ilerisini zaten düşünmüştü. Yıllardır kafasında bir şeyler planlıyordu. Çoğu kişiden daha fazla fikri vardı. "Devam eden küçük isyanlar var. Eğer herhangi bir şey Koalisyon'u tehdit edecek noktaya gelecekte, birinin onları birleştirmeye başlaması gerekiyor. Yüksek Direktör'ün oğlunun bunu yapmak için gerçek bir şansı olabilir. Tabii bunu yapabilecek biri varsa."

Desh uzun bir nefes verdi. "Ben de öyle düşünüyordum. Yapamayız... elimizde ne olduğunu öğrenene kadar hiçbir şey yapamayız. Ne kadar süreceğini bilmiyorum. Ama Hall ve Kyla ne kadar sürerse sürsün burada kalabileceğinizi söylüyor-"

"Hayır!" diye patladı. "Sen neden bahsediyorsun? Burada kalmayacağım."

"Ama burası güvenli. Ve ne yaparsam yapayım, nereye gidersem gideyim, güvenli olmayacak."

"Umurumda değil! Bunu yapmayacağım. Bir erkek ne zaman isterse dışarı çıkarılacak güzel bir nesne olmaktan bıktım."

"Tatlım, hayır! Senin asla-"

"Beni bu şekilde düşünmediğini biliyorum ama ben böyle hissedirdim. Eğer beni burada bırakırsan, ben de böyle hissederim. Seninle gelmek istiyorum. Sanırım yardım edebilirim. Nasıl bilmiyorum ama bazı iyi fikirlerim var. Ve sanırım... Sanırım bana ihtiyacın var."

"Sana ihtiyacım var." Elinin üzerine, bu kez açık avucuna bir öpücük daha kondurdu. "Ama güvende olmanı tercih ederim."

Başını iki yana salladı. "Desh, sence babanın ne yaptığını anlaması ne kadar sürer?"

"Ben... Ben bilmiyorum. Ama eninde sonunda olacak."

"Ve bunu yaptığında, sizde herhangi bir zayıflık arayacak. Seni incitebileceği herhangi bir yol arayacak. Senin için özel biri olduğunu anlaması ne kadar sürer sence? Sonunda beni burada bulacak ve o zaman arkadaşların da tehlikede olacak. Bu güzel gezegen, tıpkı sevdiğin diğer dünya gibi yok edilecek. Hiçbir yerde güvende olamayacağım Desh, bu yüzden seninle kalacağım."

Uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra nihayet başını salladı. "Sana ihtiyacım var. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet. Biliyorum."

"Bunu sensiz asla yapamam."

"Ben varım." Ona biraz daha yaklaştı. "Ve ben de sana sahibim. Bu yüzden bana oldukça adil bir anlaşma gibi görünüyor."

"Kahretsin, seni çok seviyorum Talia."

Ona titrek bir gülümseme verdi. "Ben de seni seviyorum."

"Öyle mi?"

Kıkırdadı ve onun üzerine doğru ilerledi. "Evet, seni seviyorum. Bunu zaten bilmiyor muydun?"

"Şey. Ben de öyle umuyordum." Ellerini kalçalarına doğru kaydırarak onu kendine doğru çekti. Adamın karnının alt kısmına doğru sertleştiğini hissedebiliyordu.

Kızın amcığı tepki olarak sıkıştı ve kendini ona sürttü.

İnledi ve başını iki elinin arasına alarak onu bir öpücüğün içine çekti.

Uzun süre öpüştüler, nazikçe, yavaşça, çok tatlı bir şekilde. Kadının bedeni zevk dalgaları ve duygularla yıkanıyordu -kelimelere dökülemeyecek kadar derin. Sonunda öpüşmeyi kesip tuniğini çözebilmek için doğrulurken tamamen tahrik olmuştu - ve o da öyleydi.

Kadın adamın kalçalarına binmişti ve kadın vücudunu ortaya çıkarmak için kumaşı çekip tuniğin omuzlarından kaymasına izin verirken adam ona ateşli bir şekilde baktı.

Kalçaları sanki kendini tutamayacak kadar tahrik olmuş gibi sarsıntılı küçük hareketlerle birkaç kez yukarı kalktı.

Onun bu yönünü seviyordu. Onun bu kadar kontrolsüz, bu kadar tecrübesiz ve bu kadar içten olmasını seviyordu.

Daha önce bir erkeğin böyle olabileceğini, kendini bu kadar tamamen açabileceğini, onunla gerçekten birlikte olabileceğini hiç bilmiyordu.

Yavaş bir gülümsemeyle adamın kalçalarına sardığı havluyu açtı ve sertleşmiş sikini çıkardı. Adam

Kız onu nazikçe okşarken inledi ve sonra ellerini göğüslerini okşamak için kaldırdı.

Nefes nefese kaldı ve zevkle eğildi ve sonra adamın ellerinden biri ıslak amıyla oynamak için aşağı kaydığında tekrar nefes nefese kaldı.

Kız hızlı bir şekilde boşalana kadar onu bu şekilde okşadı, zevk çılgınlıklarını bastırmak için dudağını ısırды. Sonra dizlerinin üzerine kalktı ve kendini onun sikinin üzerine hizaladı, onu amıyla kaplayana kadar kalçalarını indirdi.

"Kahretsin, tatlım," diye mırıldandı koca elleriyle kızın poposunu avuçlarken. "Kahretsin, çok iyi hissediyorsun. Bunu bana her seferinde nasıl yapıyorsun?"

Ona binmeye başladı, onunla tamamen, o kadar dolu, o kadar sıkı bir şekilde doldu ki dünyada ihtiyaç duyacağı hiçbir şey kalmadı. Adam ona baktı, kadın hareket ettikçe gözlerinde huşu ve hayranlık vardı.

Ondan almıyordu. Veriyordu; onu seviyordu. Ve böylece o da karşılık verebildi. O da sevebiliyordu.

Merkezinde başka bir doruk noktasının sıkılaşması çok uzun sürmedi ve bu da iyi bir şeydi çünkü çok uzun sürmeyecekti. Kalçaları onun altında sallanırken usulca homurdanıyor, daha hızlı, daha acil, daha az kontrollü hale geliyordu.

Kadın, içinde bir orgazm patlak verene kadar ona sertçe bindi ve amcığı onun etrafında kenetlenirken, adam boğuldu.

Boğuk bir tamamlanma ığlığı. Vücudu kasılmalarla sarsıldı ve yüzü saf bir zevk ve memnuniyet dalgasıyla değışti.

Serbest bırak.

Kendisine böyle bir şeye izin vermeden o kadar uzun süre yaşamıştı ki.

Ve şimdi ona sahipti.

Ona verebilirdi.

Bu onu inanılmaz derecede mutlu etti.

Kadın doygun ve rahatlamış bir halde adamın üzerine düştü ve adam güçlü kollarını onun etrafına sardı.

"Seni seviyorum tatlım," diye mırıldandı saçlarına.

Atkuyruğı takmıyordu ve uzun saçları ikisinin de etrafına dökölüyordu. Bu özgürlük alışılmadık bir şeydi.

Ve buna bayıldı.

"Ben de seni seviyorum," dedi. "Ve şimdi çok yorgunum, bu yüzden belki yarın sabaha kadar başka bir konuşma yapmayabiliriz."

Kıkırdadı ve kızın saçlarını, sırtını okşadı. "Bana uyar."

Bir dakika sonra kadın onun üzerinden yuvarlandı ve yanına sokuldu. Adam yorganı ikisinin de üzerine çekti.

Uykuya dalması sadece birkaç dakika sürdü ve Desh ondan önce uyumuştı.

Şimdiye kadar uyuduğı en iyi geceydi.

Ertesi sabah geç saatlere kadar uyudular ve uyandıklarında sakin bir kahvaltı yaptılar, yakışıklı ve karizmatik Hall ve onun sessiz karısı Kyla ile sohbet ettiler ve sonra birlikte uzun bir yürüyüşe çıktılar, bu sırada hayatlarının önümüzdeki birkaç ayı için planlar yapmaya başladılar.

Talia herhangi bir şeyden zevk aldığını hatırlayamayacağı kadar zevk almıştı. Hall ve Kyla'yı seviyordu ve üzüm bağlarında dolaşıp farklı üzümlerden tatmak hoşuna gidiyordu. Evrenin geri kalanından bu kadar kopuk görünen bu gezegende çok uzun zaman geçiremeyeceklerini biliyordu ama böyle bir yerin var olmasını seviyordu.

Akşam yemeği için Hall ve Kyla bazı arkadaşlarını davet etti.

Desh'i de tanıyan iki çift ve çocukları.

Kadınlardan biri, o ilkel gezegende yaşarken sahip olduğu arkadaşıydı. Adı Lenna'ydı ve güzel, sarışın, zeki ve hemen sevilebilecek biriydi. Kocasını Rone iri yarı, güçlü ve yakışıklıydı, saçları sırtından aşağıya doğru uzun, sık bir örgü halindeydi. Pek konuşmazdı ve konuştuğunda da aksanlı konuşurdu. Yine de nazik bir gülümsemesi ve ciddi, araştıran bir bakışı vardı.

Desh ona ondan, geçen yıla kadar evrenin geri kalanının varlığından bile haberdar olmadığını anlatmıştı. Bir insanın nasıl böyle bir geçiş yaşayabileceğini hayal bile edemiyordu ve Desh'in buna zorlanmış olmasından nefret ediyordu.

Rone ve Lenna'nın iki kızı ve bir oğlu vardı. Rone ve Lenna'nın

geçiş çocuklar için daha az zor olmuştur.

Gelen diğer aile Cain adında iri yarı, korkutucu bir adamdı ve pek de arkadaş canlısı görünmüyordu; karısı Riana ise çok daha cana yakındı. Rone ve Lenna'nın çocuklarından biraz daha büyük bir oğulları ve bir kızları vardı.

Hep birlikte dışarıda, güneşin altında yemek yediler ve Talia, Desh'in arkadaşlarıyla vakit geçirmekten, onların hayatlarını öğrenmekten ve onlara kendi hayatından bahsetmekten gerçekten memnun olduğunu söyleyebilirdi.

İkisi de burada uzun süre kalamayacaklarını bilseler de buna sahip olabildiği için mutluydu.

Yemekten sonra Rone çocuklarla oynamak için dışarıda kaldı ve diğerleri de bulaşıkları mutfığa taşımaya yardım etti.

Yararlı olmak isteyen Talia, içmekte oldukları yarısı boş şarap şişesini buldu - gevrek, lezzetli ve şimdiye kadar tattığı tüm taklit şaraplardan daha iyiydi - ve etrafta dolaşarak insanların kadehlerini doldurdu.

Şarabı tezgâha geri koyduğunda etrafına bakındı ve herkesin Desh'e baktığını gördü.

Belli ki Desh de bunun farkındaydı. "Neler oluyor?" diye sordu etrafındaki insanlara bakarak.

Talia onun yanına gitti ve Talia elini uzatıp Talia'nın elini tuttu.

Hall, kelimelerin ve kahkahaların kolay geldiği adamlardan biriydi. Ondan hoşlanmamak mümkün değildi. Eğiliyordu.

elinde bir kadeh şarapla duvara yaslanmıştı. "Diğerlerine planlarınızdan bahsediyordum" dedi.

"Ah." Desh etrafına bakındı, açıkça diğerlerinin ifadelerini okumaya çalışıyordu. "Bunun çılgınca olduğunu düşünüyorsanız anlarım." Hall, "Kimse bunun çılgınca olduğunu düşünmüyor," dedi. Yeşil gözleri karakteristik olmayan bir şekilde ayıktı.

Lenna, Desh'in gözleriyle karşılaştı ve başını salladı. Pencerenin yanındaki bir sandalyede oturuyordu.

Talia, Desh'in hafifçe rahatladığını hissedebiliyordu. Belli ki arkadaşlarının fikirleri onun için bir şey ifade ediyordu. "Güzel," dedi. "Buna sevindim."

Hall, "Yardıma ihtiyacınız olacak," diye ekledi.

"Biliyorum." Desh hafifçe kıpırdandı ama Talia'nın elini bırakmamıştı. "Bu benim ilk adımım. Ne kadar destek olduğunu görmem gerekiyor."

"Ve önce burada nasıl bir desteğiniz olduğunu görmek hiç aklınıza gelmedi mi?" Hall'un sesi yumuşak ve yansısızdı.

Desh kaşlarını çattı. "Hepinizin bana manevi destek vereceğinizi biliyorum, ama başka ne-"

"Başka ne var?" Hall araya girdi. "Bunu gerçekten bize mi soruyorsun? Ne yapabileceğimi biliyorsunuz, değil mi?"

"Evet," dedi Desh yavaşça, "biliyorum."

Talia onun neden bahsettiğini biliyordu çünkü bu sabah ona açıklamıştı. Hall bir tür empatiydi ve diğer insanlara dokunduğunda onların duygularını hissedebiliyor, hatta bu

duyguları tersine çevirerek acılarını hafifletebiliyordu

ve endişe yaratabilir ya da olmayan duygular yaratabilir.

"Ve yapmaya çalıştığın şey göz önüne alındığında, bu hediyenin senin işine yarayabileceğini düşünemiyor musun?" Hall kaşlarını çok hafifçe kaldırmıştı.

Desh gözlerini kırptırdı. "Elbette, faydalı olabilir, ama sen burada yaşıyorsun ve biz de seyahat etmek zorunda kalacağız ve-"

"Ve ben de seyahat edemeyecek miyim?"

Desh'in eli Talia'nın elini daha da sıktı ama yüzü gayet sakindi. "Ne demek istiyorsun?"

"Bana ihtiyacın olduğunu söylüyorum. Kime güvenebileceğini çok çabuk öğrenmen gerekecek ve bunu sana ben söyleyebilirim. Bana ihtiyacın var. Bu yüzden seninle geliyorum."

"Ne? Hayır!" Desh'in yüz ifadesi gözle görülür bir şekilde üzgün ve şok olmuştu. "Senden bunu asla istemem-"

"Ne yapacağınızı anlamış gibi görünmüyorsunuz. İnsanlardan sana yardım etmelerini istemelisin. Teklif ettiklerinde de izin vermelisin." Hall biraz eğlenmiş gibi görünüyordu. "Bunu yapmazsan hiçbir yere varamazsın."

"Ama hepiniz burada güvendesiniz." Desh, Hall'dan mutfak masasındaki sandalyede oturan Kyla'ya baktı. "Mutlusunuz. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Kyla'yı süresiz olarak böyle bırakacak mısınız?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Onu asla geride bırakmam. Kyla da gelecek."

"Hall gibi yardım edemem," dedi Kyla yumuşak bir

sesle. "Onun yeteneğine sahip değilim. Ama eminim yardımcı olmak için yapabileceğim bir şeyler vardır."

"Ama... ama kim bilir ne kadar süre için hayatından vazgeçmek zorunda kalacaksın." Desh odadaki diğer yüzlere bakıyor ve Talia'nın elini sıkıca tutuyordu. "Burada iyi bir hayatın var. Üzüm bağın. Tüm bunlardan vazgeçmeni asla istemem.

Sen sadece... Neden ayrılarsın ki?"

"Bazen bu yeterlidir. İyi yaşamak, derinden sevmek, dünyanın geri kalanı olması gerektiği gibi olmasa bile iyi, güzel bir şey şekillendirmek." Hall alçak sesle konuşuyordu ve gözleri elindeki şarap kadehine kaydı. Kendi elleriyle yaptığı şaraba. "Bazen bu, dünyada neyin yanlış gittiğine cevap vermek için yeterlidir. Ama bazen de değildir." Desh'in gözleriyle buluşmak için başını kaldırdı. "Bazen daha fazlasını yapman gerekir. Bazen ayağa kalkmalı ve onunla buluşmalısın."

Bu sözler mutfağın sessizliğinde uzun süre kaldı ve Talia'nın omurgasında ürperti yarattı.

Hall sözlerine şöyle devam etti: "Talia'yla birlikte bunu yapmaya çalıştığınızı biliyorum. Kyla ve benim de bunu yapmamıza izin vermelisiniz."

Desh o kadar zor yutkundu ki, boğazındaki düğümleri görebiliyordu.

Sonra başıyla kısa bir selam verdi. "Teşekkür ederim. Yardımaınıza ihtiyacım olacak, o yüzden alıyorum."

Başını çeviren Desh, Talia'nın gözleriyle karşılaştı. Ona küçük bir gülümseme verdi, duygusal hissediyordu, neredeyse ağlamak üzereydi.

Bu insanları Desh gibi tanımıyordu ama o bile geride

bırakacakları şeyin acısını hissedebiliyordu.

"Her şey bitmeden önce Hall'dan daha fazlasına ihtiyacın olacak.

bitti," dedi Lenna oturduğu yerden.

Desh kaskatı kesildi. "Gelmeye çalışmayı aklından bile geçirme," dedi. Rone'un bahçede çocuklarla oynadığı pencereden dışarı baktı. "Senin ve Rone'un başına gelenlerden sonra, bunu yapamazsın..."

Lenna hafifçe omuz silkti ve hafif sallantılı bir gülümseme verdi. "Hayır. Hemen sizinle gelmiyorum. Ama ben bir pilotum. İyi bir pilotum. Ve sondan önce iyi pilotlara ihtiyacınız olacak. İhtiyacınız olacağını biliyorsunuz."

Desh yavaşça başını salladı.

"Yani bana ihtiyacın olduğunda, orada olacağım."

"Lenna, keşke yapmasaydın. Yerleşmek için daha fazla zamana ihtiyacın var. Burası güvenli ve-"

"Peki burada daha ne kadar güvende kalacağını düşünüyorsun?" Lenna araya girdi. "Sence bu gezegene hiç ulaşamayacaklar mı? Eski dünyamızı yok ettiler. Onu bizden aldılar. Acımasız olmak için bile değil. Bunu sadece yapabildikleri için yaptılar. Ve bu çok yanıltıcı. Bunun çok yanlış olduğunu biliyorsun." Pencereden dışarı, gülerek küçük oğullarını havaya fırlatan kocasına baktı.

Şu anda mutlu görünüyordu ama Talia onun neler yaşadığını sadece hayal edebiliyordu.

Talia bir damla gözyaşını silmek zorunda kaldı ve Kyla'nın da aynı şeyi yaptığını gördü.

Desh'in sesi sert ve kırıktı, "Öyle olduğunu biliyorum. Biliyorum, Lenna."

"Yani artık öylece saklanamam. Yapabileceğim başka bir şey varsa yapmayacağım. Sen ve Talia bu konuda bir seçim yaptınız ve geri kalanımızın da bir seçim yapmasına izin vermelisiniz. Biraz zaman alacak -muhtemelen yıllar- ama bana ihtiyacınız olduğunda hazır olacağım. Ben iyi bir pilotum. Cain de öyle. Ve Cain'den daha iyi bir teknisyen yoktur."

Herkes dönüp mutfak masasında karısının yanında son derece soğukkanlı bir ifadeyle oturan Cain'e baktı. Lenna'nın sözleri üzerine başıyla kısa bir selam verdi.

Desh'in ağzı buruştu. "Yardıma ihtiyacım var. İhtiyacım olduğunu biliyorum.

Ve daha sonra pilotlara ihtiyacımız olacağından eminim. Ama hepinizin evlerinizi terk etmesinden nefret ediyorum. Hayatlarınızı riske atmaktan. Sizin... sizin çocuklarınız var."

Lenna başını salladı ve Cain sonunda sert sesiyle konuştu. "Biz öldükten sonra çocuklarımız bu evrende yaşamak zorunda kalacak. Eğer bunu onlar için daha iyi hale getirebilirsek, o zaman yapmamız gereken bu."

Desh'in eli titriyordu ve Talia onu cesaretlendirmeye çalışarak elini sıktı. "Henüz o noktada değiliz Desh," diye mırıldandı.

Adam neredeyse çaresizce ona baktı.

Onu öpmek için eğildi. "O noktaya geldiğimizde hazır olacaksın. Hazır olacağını biliyorum."

Titrek bir nefes verdi. "Tamam, tamam. Tamam. Tamam. Teşekkür ederim. Hepinize teşekkür ederim.

Bilmiyorum... Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Belki de bize bu yılki planlarınızı anlatarak başlayabilirsiniz.

İlk adımlar," dedi Hall, hafif, cilalı sesi gerginliği kırdı ve Talia'nın rahatlamasına neden olacak şekilde hepsini daha normal bir etkileşime geri getirdi. "Size yardımcı olabilecek bazı fikirlerimiz olabilir."

Böylece o akşam birkaç saat konuştular ve birlikte Talia'nın isyan başlatmak için çok iyi bir plan olduğunu düşündüğü şeyi ortaya koydular.

Okuduğu tüm o hikâyeler gibi değildi. Gerçek, sıkıcı ve acı verici derecede zordu. Ve muhtemelen yıllar alacaktı.

Yine de aynen o hikâyelerdeki gibiydi.

Bir kişi bir karar verdi, zor bir seçim yaptı. Ve sonra diğer insanlar da seçimler yaptı.

Ve bazen acıya yol açtı. Çok şey kaybedilirdi. Hayatlar bile.

Her zaman yaşar.

Ancak bunu yaparken başka bir şey daha kazanıldı; kolayca kazanılamayacak ya da büyük bedeller ödenmeden elde edilemeyecek kadar değerli bir şey.

Ve sonunda bir kişi diğerinin ardından iyiyi seçtikçe, dünya değişebilirdi.

Onun dünyasını bile.

Hep hayalini kurduğu şey buydu.

Birkaç ay öncesine kadar hayallerinin gerçekleşebileceğini hiç bilmiyordu.

Ama hayatı çoktan değişmişti.

Ve şimdi kendi dünyasının da bunu yapabileceğine

inaniyordu.

Sonsöz

Talia ön koluyla alnındaki teri sildi.

Bir nakliye aracından bir düzine yem torbası indirmişti ve şimdi kocaman torbalar ahırın duvarına düzgünce yığılmıştı.

Cain ve Riana'nın çiftliği eski tarzdı. Bazı ekipmanları vardı ama işlerin çoğu hâlâ elle yapılıyordu. Talia annesiyle birlikte ev işlerinde çalışarak büyümüşü ama son iki yıla kadar hiç bu tür bir el işi yapmamıştı.

Vücudu ağrımış olsa da başarı hissi hoşuna gitmişti.

Geçtiğimiz yıl boyunca, eskiden Koalisyon uzayı olan bu köşedeki tüm güneş sistemlerinin kontrolünü ele geçirdiklerinden beri bu gezegene oldukça sık gidip geliyordu. Ondan önceki yıl boyunca o ve Desh, Koalisyon'un dikkatini çekmekten korktukları için bu gezegene herhangi bir ziyarette bulunma riskini göze alamamışlardı.

Desh'in bir isyan örgütlemeye karar vermesinin üzerinden iki yıl geçmişti.

İlk on ay boyunca hiçbir şey olmamış gibi görünüyordu. O ve Desh, Hall ve Kyla ile birlikte Koalisyon alanının çoğunu dolaşmış, destek bulmuş, müttefikler keşfetmiş ve kaynakları organize etmişlerdi.

İlk gerçek hamleleri dramatik ve koordineli olmuştu.

aynı anda on sekiz farklı gezegende ayaklanma çıktı. Tehdit aynı anda pek çok yönden geldiği için Koalisyon'un isyana normal şekilde karşılık vermesi imkânsızdı.

Yani o hafta biraz zemin kazanmışlardı ve o zamandan beri zemin kazanmaya devam ettiler.

Yavaşça ve bedelsiz değil.

Fiyatlardan biri de bu kırsal gezegenin neredeyse terk edilmiş olmasıydı. Kyla ve Hall üzüm bağlarını ve şaraphanelerini bırakmak zorunda kalmışlardı; üzümler artık yabani olarak yetişiyordu ve ek binalar bakımsızlık içindeydi. Cain ve Riana bir yıl önce Desh'e yardım etmek için ayrıldıklarında sığırlar kendi başlarına hayatta kalamadıkları için çiftliklerini tamamen bırakamamışlardı. Bu yüzden Talia ve diğerleri sırayla gezegende kalarak yardım etmişlerdi. Artık uzayın bu bölümünü kontrol ettiklerine göre, gelip gitmek bir risk değildi.

Rone her zaman Lenna ve çocuklarıyla birlikte gezegende kaldı. Yine de her türlü uzay yolculuğundan sonra şiddetli bir şekilde hastalanıyordu. Cain ve Riana'nın çiftliği onsuz hayatta kalamazdı.

Sanki düşünceleri onu somutlaştırmış gibi, arkasından bir ses duydu ve Rone'un ahıra doğru yürüdüğünü görmek için arkasını döndü. Kaşlarını çatmıştı. "Ben de bunu yapıyordum," dedi gür sesiyle.

Dillerini sadece birkaç yıl önce konuşmaya başlamış birine göre oldukça iyi konuşuyordu ama fiil zamanları, artikeller ve şahıs zamirleri konusunda hâlâ sıkıntıları vardı.

Belli ki ana dilinde bu sözcükler kullanılmıyordu.

"Bunu yapmayı planladığını biliyorum," dedi Talia ona, "ama yapacak başka bir şeyim yoktu."

Yanına geldi, hâlâ derin derin kaşlarını çatıyordu. Daha önce tanıdığı hiçbir erkeğe benzemiyordu, hissettiklerini saklamaya çalışmıyordu, normal sosyal etkileşimin gerektirdiği kibar maskeyi bile takmıyordu. Başını ona doğru salladı, açıkça onaylamıyordu. "Talia yaralanırsa Desh bağırır."

Güldü ve alnında ve burnunun kenarında kalan teri sildi. "Yaralı değilim. Ve birinin tüm bu işlerde sana yardım etmesi gerekiyor. Desh hiçbir şey yapmadan oturmak istemediğimi biliyor."

"Talia çok şey yapar. Hikâyeler, planlar ve fikirler." Şimdi gülümsüyordu ve ona duyduğu saygı yüzünden okunuyordu.

Bu onu iyi hissettirdi. Gerçekten iyi. Bu güçlü, iyi adamın ondan hoşlanması ve ona saygı duyması - bir seks objesi olarak değil, bir insan olarak.

Geçtiğimiz iki yıl boyunca, okuduğu tüm o ayaklanma hikayelerinin çok değerli olduğunu keşfetmişlerdi. Kafasında, kendi fikirlerini bulmak için kullandıkları stratejiler ve deneyimlerden oluşan bir kütüphane vardı.

Böyle bir şey sunabileceğine asla inanmazdı.

"Teşekkür ederim," dedi. "Ama arada sırada biraz yem de boşaltabilirim." Toprak, hayvan ve eski odun kokusunu içine çekti. Ham ve doğal kokuyordu, alıştığından çok farklıydı. "Fena iş değil, gerçekten."

"İyi iş," dedi Rone başıyla onaylayarak. "Bu dünya iyi."

Onun kaybettiği dünyayı düşündükçe göğsünde küçük bir sızı hissetti. "Sanırım bu senin için hâlâ biraz garip, hayvanları avlamak yerine onlarla ilgilenmek, sen çocuklarla kalırken karının gidip savaşması?"

Rone ona meraklı bir bakış atıyordu ve bir an için onun kendisini anladığından emin olamadı. Sonra, "Tuhaf, evet. Farklı ama yine de aynı."

Başını eğdi. "Ne demek istiyorsun?"

Ahırın etrafına bakındı, belli ki söylemeden önce kelimeler üzerinde çalışıyordu. "Dünya daha büyük. Kabile daha büyük. Çok daha büyük. Ama Rone ve Lenna kabileyle ilgileniyor, kabileyi savunmak için savaşıyor. Hâlâ aynılar." Bu sonucu ifade etmesinden memnun olmuş gibi başını salladı.

Talia boğazında küçük bir duygu yumağı hissetti ve bir anlığına elini onun koluna koymak için uzandı. "Tamamen katılıyorum," dedi.

Rone bir şey söyleyecekmiş gibi baktı ama sonra gözleri onun omzunun üzerinden ahırın girişine doğru kaydı.

Onun yüzünde ne olduğunu gördü. Duygularını alışkın olduğu çoğu erkek gibi saklayamıyordu. Rone'un yüzü bir anda zevk, heyecan ve şefkatle değişmişti.

Talia'nın varlığını tamamen unutmuş gibi görünüyordu.

onun yanından geçerken.

Talia dönüp baktı ve dikkatinin dağılmasına neden olan Şeyi gördü. Lenna ahırın girişinde durmuş, kocasına sırtıtıyordu.

Bu gezegene dneli altı ay, Rone'u göreli altı ay olmuştu.

Rone ona ulaştığında, sadece birkaç saniye süren sıkı bir sarılmayla onu kucakladı. Sonra onu bıraktı, arkasını çevirdi ve bir eliyle sırtına vurarak ahırdan dışarı itti. "Lenna yatağa gel," diye homurdandı. "şimdi. Rone *sonsuz*a dek bekle."

Lenna güldü ve Rone onu aceleyle uzaklaştırırken Talia'ya el sallamak için başını çevirdi. "Seni görmek güzel, Talia. Desh arkamda. Sonra görüşürüz!"

Talia olduğu yerde durdu ve yüksek sesle güldü, Rone ve Lenna için gln derecede mutluydu.

Kendisi için de çok mutluydu.

Desh'ten sadece bir aydır uzaktaydı ama onu özlemişti. Hem de çok.

Ahırdan çıkarken hâlâ kendi kendine kıkırdıyordu. Desh'in güçlü, zayıf figürünün avluya doğru yaklaştığını gördü.

Uzaktan bile onun yorgun olduğunu anlayabiliyordu. Gerçekten yorgundu. Omuzları hafifçe kmşti ve adımları her zamanki gibi enerjik değildi.

Son iki yıldır her hafta

daha da yoruludum.

Hâlâ kararlıyım ama gerçekten yorgunum.

Kız koşarak onu karşıladı ve adam kollarını ona dolayarak hiçbir şey söylemeden uzun süre sarıldı.

Sıcak, güçlü, muhtaç ve tanıdık hissediyordu. Onu çok seviyordu.

"Nasılsın?" diye sordu sonunda, yüzüne bakabilecek kadar uzaklaşarak.

Ona gülümsedi, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Ben iyiyim. Ben iyiyim. Seni özledim."

"Ben de. Sensiz bu ayın asla geçmeyeceğini düşünmüştüm.

Son."

Onun ciddi olduğunu görebiliyordu. Hiç bu kadar iyi olmamıştı.

onsuz. Mesele sadece ona pek çok konuda yardım edebilmesi değildi. Onun desteğine, arkadaşlığına ve ona sunabileceği dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Bunu başka hiçbir şekilde bulamamıştı.

Sadece onun içinde.

Yanağını okşamak için elini uzattı. Tıraş olması gerekiyordu ve gözlerinin altında gölgeler vardı. "Gerçekten yorgun görünüyorsun."

"Öyleyim."

Başka bir şey söylemedi ama kız onun mavi gözlerindeki kaybı görebiliyordu. Bir şeyler olmuş olmalıydı.

Ölen her insan onun bilincinde sanki

onun kişisel sorumluluğundaydı.

İsyân artık sadece onun elinde değildi. Kendi başına bir hayat sürmeye başlamıştı. Koalisyon Konseyi'nin neredeyse yarısı artık onları destekliyordu ve onlara katılan askeri uzmanlar artık neredeyse tüm taktik kararları alıyordu. Başlangıçta olduğundan farklıydı ama Desh liderlik baskısını hâlâ çok ağır hissediyordu.

"Hall ve Kyla da burada mı?"

"Evet. Cain, Riana ve çocuklarla birlikteler. Yemek yapmaya gittiler."

"Aç mısın? Onlara katılmak ister misin?" Desh başını salladı. "Hemen olmaz."

"Tamam." Elini tutmak için uzandı ve onu ana eve doğru götürdü. "O zaman temizlenelim ve biraz dinlenelim."

Belli ki Desh'in yapmak istediği de buydu çünkü onun elini sıktı ve sessizce yanında yürüdü.

Talia göğsünde tanıdık bir burkulma hissetti-endişe ve bilgi ve sevgi ve anlayış.

Onsuz iyi yapamadı. Kendine çok fazla yüklendi. Kendi zekası, sorumluluğu ve işleri yoluna koyma ihtiyacı içinde kayboldu.

Sadece birkaç yıl önce, bu dürtüler onu bir intihar görevine sürüklemişti.

O da tıpkı kendisi gibi büyümüş ve değişmişti ama hâlâ aynı adamdı. Ve bu kadar çok zaman harcamak onun için iyi değildi.

Onsuz uzun süre.

Yarım saat sonra yatağın üzerinde oturmuş, Desh'in duştan çıkmasını bekliyordu. Çalışmaktan sıcak ve terli olduğu için önce hızlı bir duş almış, Desh ise oturup gevşemişti. Sonra duşa girmiş ve orada gerçekten uzun bir süre kalmıştı.

Beş dakika içinde dışarı çıkmazsa, içeri girip onu almak zorunda kalacaktı.

Muhtemelen orada öylece durmuş, sıcak suyun vücudunun üzerinden akmasına izin veriyordu. Ama onun ne düşündüğünü, ne için endişelendiğini bilmiyordu ve ona söyleyebilmesi için dışarı çıkması gerekiyordu.

Onun babası hakkında çok düşündüğünü biliyordu. Henüz babasıyla yüzleşmek zorunda kalmamıştı - kendi oğluna ihanet eden, on altı yaşındaki bir çocuğun özgürlük hakkındaki samimi sözlerini isyan olarak algıladığı için onu bir gezegen çöplüğüne mahkum eden adamla - ama bir gün onunla yüzleşmek zorunda kalacağından korkuyordu.

Desh bunun üstesinden gelebilecek kadar güçlüydü. Öyle olduğunu biliyordu. Ama bunu her zaman kendisi de bilmiyordu.

Ayağa kalkıp onu duştan çıkarmak üzereydi ki suyun kesildiğini duydu.

Rahatlayarak, adam beline sardığı bir havluyla yatak odasına gelene kadar birkaç dakika bekledi.

Kız ona gülümsedi, o da ona gülümsedi.

"Gel uzan," dedi ona, yatağı okşayarak.

Tartışmadı. Yatağa sırtüstü uzandı ve kadın da onun yanına uzandı, yüzünü ona dönebilmek için yan döndü.

"Umarım şu anda uzun, güçlü bir seks turu beklemiyorsundur," dedi sesinde ironik bir tını ile, "çünkü buna hazır olduğumdan emin değilim."

Kıkırdadı. "Ben de bugün kendimi pek enerjik hissetmiyorum." Onun göğsünü okşamak için uzandı. "Sadece seninle olduğum için mutluyum."

Onun uzun bir nefes aldığını hissetti ve duydu. "Ben de." "Bir şey mi oldu, Desh?"

"Evet. Sadece küçük bir aksilik, ama... Bunun hakkında konuşabilir miyiz? sonra?"

"Tabii ki." Adamın göğsünü ve karnını okşamaya devam etti, parçaları zihninde bir araya getiriyordu. Birkaç haftadır Koalisyon ile bir bekleme modundaydılar ve tek gerçek hareketlilik, bu ay onlara katılan ve neredeyse tüm Koalisyon üslerinin kontrolünü ele geçiren büyük bir gezegendeydi.

Desh o gezegeni desteklemek için bazı güçlerini göndermişti. Bazı kayıplar olmuş olmalı.

Kendini daha iyi hisseder hissetmez bunu ona anlatacaktı. Her zaman anlatırdı.

Bakışları adamın yüzüne döndüğünde gözlerini kapattığını gördü. Bir an için gerçekten uykuya daldığını düşünmüştü ama sonra ağzının köşeleri yukarı doğru kalktı.

Gülü

mse. "Neden gülümsüyorsun?" diye sordu ona. "Sadece mutluyum." Gözlerini açtı ve onunkileri tuttu. "I seni özledim."

Sıcak bir zevk dalgası yaşadı. "Ben de seni özledim."

"Yani burada işler senin için gerçekten yolunda mı?"

"Tabii ki. Her konuştuğumuzda sana gayet iyi olduğumu söylüyorum. Elbette seninle olmayı tercih ederdim ama Rone'u seviyorum ve burada yardım etmeyi seviyorum. Bu gezegeni gerçekten seviyorum. İyi hissettiriyor. Temiz hava. Doğa. İş." Durakladı. "Tüm bunlar bittikten sonra böyle bir yerde yaşamayı gerçekten umursamazdım."

"Evet. Ben de."

Parmakları adamın karnındaki sıkı kasların üzerinde geziniyordu. Adam sertleşmeye başlamıştı. Havlunun altından bunu görebiliyordu. "Bu iş bittikten sonra senden bir tür liderlik rolü üstlenmeni bekleyeceklerini biliyorsun."

Başını salladı ve gözlerini tekrar kapattı. "Biliyorum. Ama umurumda değil. Bu iş bittikten sonra... başka bir şey yapacağım. Belki kitaplarla ilgili bir şey. Tekrar ders çalışmayı çok isterim."

Bunu onun için de istiyordu. O kadar çok istiyordu ki göğsündeki özlemi hissedebiliyordu. "O zaman yapacağımız şey bu. Bu iş bittiğinde dizginleri başkalarına bırakacağız ve başka bir şey yapacağız."

İç çekti, siki hariç tüm vücudu gevşedi,

tamamen ereksiyon halindeydi. "Evet. Kulağa mükemmel geliyor."

Havluyu yavaşça adamın belinden çözdü. "Biliyor musun, bunun ne zaman biteceği hakkında hiç konuşmazdın."

Gözlerini açtı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bir yıl önce bile sanki tek yapacağımız şey bu isyanmış gibi konuşuyordunuz. Bence artık bir şeyler değişti. Bir son görüyorsun." Parmaklarını adamın sikine dolamadan önce adamın çıplak bedenine baktı. "Bu beni mutlu ediyor."

Onun dokunuşuyla keskin bir nefes aldı. "Sanırım... belki de öyleyim. Bunu fark etmemiştim." Kadın onu okşarken vücudu hissedilir şekilde gerildi. "Siktir, tatlım, seni çok özledim."

Desh'in vücudunun onun dokunuşuna karşılık verdiğini gördükçe zevk, hak ve şefkat dalgalarıyla yıkanıyordu. Desh'e bu şekilde dokunan tek kişinin kendisi olduğunu her hatırladığında bu ona hâlâ mantıksız bir heyecan veriyordu. Ve dokunacak olan tek kişi de oydu.

Ağzını adamın kasıklarına doğru indirdiğinde ateşli ve heyecanlıydı ve uyarılmışlıkla zonkluyordu.

Şaftının üzerinde bir çizgi yaladığında inledi ve sonra onu tamamen ağzına aldığında tekrar inledi.

"Siktir," diye nefes aldı Desh. "Oh, tatlım."

Onu birkaç kez emdi, kalçalarındaki ve karnındaki kasların sıkılaşmasından heyecan duydu.

Sonra kızın başına uzandı ve onu yukarı çekti.

yüzünü görebiliyordu. "Eğer bunu benim için şimdi yaparsan," dedi kısık sesle, "iki saniye içinde boşalacağım. Ve şu anda seninle bundan daha fazlasını yapmak istiyorum."

Sessizce başını salladı, duyguları boğazında düğümleniyordu.

Bornozunu çıkardı ve adamın kalçalarına sarıldı.

Yüzünde çıplak bir hayranlık ifadesiyle ona baktı. Kız kendini onun sikinin üzerine hizalayıp sonra da onu amıyla kaplarken bakışları hiç durmadı.

İkisi de inledi ve kız ona binmeye başladıkça inlemeye devam etti.

Desh ellerini kaldırarak onun poposunu kavradı, onu üzerinde sabit tuttu ve en başından beri sahip olduğu aynı odaklanmış hevesle onun içine doğru sallandı. Yatakta asla bıkkın ya da kontrolcü olmamıştı. Sanki o anda dünyadaki en önemli şey buymuş gibi, sevişmelerine her zaman tüm benliğini katardı. Sanki en önemli şey oymuş gibi.

Desh'le tanışana kadar seksin böyle bir şey olabileceğini hiç düşünmemişti.

Kendini özellikle seksi değil, dolu, derin ve duygusal hissediyordu, bu yüzden uzatmaya çalışmadı. Bir doruk sıkılaşması hissedene kadar kalçalarının acil çırpınıışına karşı bastırdı. Baskı kırılana kadar zevkini haykırdı ve Desh, amcığı onun etrafında kenetlenirken kısık sesle haykırdı.

Kendi kasılmalarıyla sarsıldı ve titredi.

İkisi de devam eden kasılmaları atlatana kadar orgazm oldular. Sonra kadın adamın üstüne düştü ve birbirlerine sarıldılar; nefes nefese, sıcak, doygun ve sımsıkı sarılmışlardı.

Desh'in nefes alış verişinin düzene girmesi ve tekrar hareket edebilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Üzerinden kalkmasına yardım etti ve yorganı üzerlerine çekmeden önce Desh'in yanına sokuldu.

Birkaç dakika sonra, hâlâ uyanık olup olmadığını kontrol etmek için başını kaldırdı.

Öyleydi. Gözleri açıktı ve yumuşak bir şefkatle onunkilerle buluştu.

Gülümsedi. "Sana bir şey sormak istiyordum."

Sanki kızın sesindeki hafif tereddüdü duymuş gibi kaşları birbirine yaklaştı. "Ne oldu?"

"Doğum kontrol hapımı yenileme zamanım geldi. Ve ne kadar süre için olduğunu bilmem gerekiyor."

Gözlerini kırptırdı.

Boğazını temizledi. "Bunu beş yıl, iki yıl, bir yıl, ne olursa yapabilirim. Sadece bilmem gerekiyor... bilmem gerekiyor." Bir yanıt beklerken midesi bulandı.

Çocuk sahibi olmayı teoride konuşmuşlardı ama pratikte hiç konuşmamışlardı çünkü ikisi de bu isyan devam ederken çocuk sahibi olmak istemedikleri konusunda hemfikirdi.

Son altı ay onları hedeflerine büyük adımlarla yaklaştırmıştı. Henüz oraya varmamışlardı. Çok yakın bile değillerdi.

Ancak daha önce böyle hissettirmezken, şimdi son bir olasılık gibi görünüyordu.

Elini uzatıp kızın yanağını hafifçe okşadı. "Ne istiyorsun?"

"Ben... Ben mümkün olan en kısa sürede senden bir bebek sahibi olmak istiyorum.

Şu anda değil. Ama en kısa zamanda... bu iş biter bitmez."

"Ben de bunu istiyorum." Bir nefes aldı ve sonra yutkundu. "Belki de bir yıl boyunca doğum kontrolü yapmalısın. Ben yapmam. Sanırım... o zamana kadar bitmesi pek olası değil ama belki... belki yaklaşmış oluruz."

Kalbinde daha önce hiç yaşamadığı bir sevinç patlaması uyandı. "Eğer yakın değilse, o zaman her zaman başka bir yıl yapabilirim."

"Doğru. Bunu gerekenden daha fazla ertelemenin bir anlamı yok." Dudakları bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Ve kendimi... umutlu hissediyorum."

Aptal gibi sırtıyordu ama durması mümkün değildi. "Ben de umutlu olmak istiyorum."

O yaptı.

Hayatının büyük bir bölümünde üzümün tadından ve kendi odasına sahip olma ihtimalinden başka bir şey ummasına izin verildiğini bilmeden yaşamıştı.

Dünyası çok daha büyümüştü. Daha zor, daha tehlikeli ama çok daha iyi.

Ve şimdi daha da iyi bir geleceği umut edebiliyor,

hayal edebiliyordu. Desh ile bir gelecek ve

Şu anda yaşadıklarından daha iyi bir dünyada çocuk sahibi olabilirlerdi.

Hiçbir şey vaat edilmedi. Her şey olabilir.

Ancak her şeyin olabileceği gerçeği, umudun var olduğu anlamına geliyordu.

Bir daha onsuz yaşayamayacaktı.

Yazarın **Notu**: Evet, bu kitabın ve tüm serinin sonu. Seri her zaman karakterleri harekete geçirme noktasına getirmek etrafında şekillendi. Hiçbir zaman bir isyanın detayları hakkında yazmak istemedim ve eminim ki hiçbir zaman da yazmayacağım. Eğer bu serinin önceki kitaplarını henüz okumadıysanız, Hold Cain ve Riana, Release Hall ve Kyla, Fall ise Rone ve Lenna hakkında. Onlar hakkında daha fazla bilgiye [buradan](#) ulaşabilirsiniz.

Claire Kent olarak yazmaya bir hevesle başladım - çünkü Escorted'in taslağı hemen hemen hazırды, ancak yeni başladığım Noelle Adams takma adıyla çalışmak için çok erotik olduğundan endişelendim. Bu yüzden bir gece Escorted'ı Amazon'a koydum ve Claire Kent olarak yayınladım, çünkü bunu yapabilirdim. Bir yere gideceğini düşünmemiştim. Sonra, Escorted yükselişe geçtiğinde, daha önce yazdığım (ya da çoğunlukla yazdığım) diğer çok seksi kitapları da takma adla yayınlamaya karar verdim. Hold'un haklarını geri aldığımında, onu Claire Kent adı altında şu şekilde yeniden yayınlayabildim

ve nihayet aklımdaki serinin geri kalanını yazma şansını elde ettim - Koalisyon gibi baskıcı bir rejimin seks ve cinsellik de dahil olmak üzere insanlığın en mahrem kısımlarını nasıl etkileyebileceğini dört farklı şekilde keşfetmek. Uzun zaman aldı ama seriyi bitirdiğim için gerçekten çok mutluyum ve özellikle de Düşüş ve Yükseliş'te yapabildiklerimden memnunum.

Son iki yıldır, bu takma ad için çoğunlukla ilham almadım, sadece bu seriyi bitirebilmek için tuttum. Claire Kent ismiyle yapmak istediğim her şeyi yaptığımı hissediyorum (ayrıca Noelle Adams kitaplarım çok daha iyi satıyor), bu yüzden Rise muhtemelen Claire Kent olarak yayınladığım son kitap olacak.

Gelecekte yeniden ilham almam imkansız değil, bu yüzden tüm kapıları tamamen kapatmıyorum, ancak şu an itibariyle Claire Kent olarak başka bir kitap yazma planım yok.

Kitapları okuyan ve yol boyunca Claire Kent'i destekleyen hepinize teşekkürler! Ve kesinlikle hala Noelle Adams olarak yazıyorum. Yazmakta olduğum seri roman(lar)ın aylık güncellemelerini ve bölümlerini almak için haber bültenime kaydolmak isterseniz, bunu [buradan](#) yapabilirsiniz.

Yazar Hakkında

Claire on iki yaşından beri aşk romanları yazıyor. Ateşli seks ve gerçek duygular içeren çağdaş romantizm ve kadın kurguları yazıyor.

Ayrıca Noelle Adams (noelle-adams.com) takma adıyla aşk romanları yazmaktadır. Claire ile iletişime geçmek isterseniz, lütfen web sitesine (clairekent.com) göz atın veya clairekent.writer@yahoo.com adresine e-posta gönderin.

Claire Kent tarafından yazılan kitaplar

Tutma

Serisi

[Tutma](#)

[Bırakma](#)

[Düşme](#)

[Yükseliş](#)

İntikam Destanı

[Tatlı Günah Daha](#)

[Karanlık Yayın](#)

Eskortlu Seriler

Breaking

İsimsiz Serisi

İsimsiz Vaftiz

Enkarne

Standalones

Yedi

Pişmanlık

Yok

Karmaşıklık

Bitti

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.